

Edebiyat Defteri

şair07 -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
30 Ocak 2024 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Dün Seni Aradım ANTALYA'DA

Dün seni aradım adım, adım,
Antalya'nın bütün sokaklarında!
Palmiyeler seni fısıldadı kulaklarıma,
Kaktüsler seni iğneledi bana.
Ama seni bulamadım ki!
Her köşede başka birileri vardı;
Her köşede ellerim hep açık kaldı.
Sensizliğime öylesine yandım ki
Beni bu kadar ne ateş,
Ne de Antalya'nın güneşi yakardı...
Dün seni aradım Antalya'da adım, adım!
Gördüğüm her çehreye
Yeni bir ümitle sen diye baktım.
Fakat yoktun sen;
Yoktun Antalya'nın sokaklarında!
Sızılar belirmişti yüreğimde,
Ağrılar başlamıştı şakaklarımda...
Dün, seni aradım Antalya'da;
Antalya sokaklarında...
İnan, seni aradım adım, adım
Eskimiş anılarımla, aşına sokaklarda!
Bulamadım seni... Bulamadım!
Ellerim boş, bomboş döndüm
Geldiğim, o gariban sokaklarına!
Dün seni aradım. Bulamadım!
Dün seni aradım Antalya'da!
Antalya sokaklarında!
Bulamayacağımı bile, bile
Yinede seni aradım adım, adım
O eskiden dolaştığımız yerlerde.
Ah! Bulamadım... Bulamadım!
Ama inan ki son kez seni aradım dün
Antalya sokaklarında, adım, adım!
Keşke bulabilseydim!
Ama bulamadım!
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81546/dun-seni-aradim-antalya-da.html>

ÇİÇEK DOLU HEP ELLERİM

Kendi kendime sorarım:
Neden ellerimde hep çiçekler?
Duygularımı mı okuyor çocuklarım?
Kalbimde çiçeklerim!
Çiçek dolu hep ellerim!

Çiçeklerim diye severim, meleklerimi.
Gül, menekşe, zambak, karanfil...
Hepsi de çiçek değil mi, ne değişir?
Kalbimde çiçeklerim!
Çiçek dolu hep ellerim!

Çiçeklerin renklerini, gönlünde gören bilir.
Kokularını ruhunda duyan bilir.
Çiçekler çocuklardan derlenir.
Kalbimde çiçeklerim!
Çiçek dolu hep ellerim!

Her mevsim gönlümde açan çiçekler!
Çiçeklerim bir gün kopup gidecekler!
Gitseler de ne farkeder ki?
Kalbimde çiçeklerim!
Çiçek dolu hep ellerim!

Allah acılarını sakın göstermesin!
Varsın onlar beni hiç de bilmesin!
Gönül bahçemde açarlar dört mevsim.
Kalbimde çiçeklerim!
Çiçek dolu hep ellerim!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81758/cicek-dolu-hep-ellerim.html>

DAMLA DAMLA

Aşkın fırtına yaptı beni;
Bırak eseyim dağlara doğru!
Oralarda gözü yaşlı bulut olayım,
Akayım sana; sana doğru!
Bir kap koy akan damlaya,
Dolayım, şekilleneyim o kapta.
Sonra, al, götür beni odana!
Eline dök, yüzünü yıka!
Suyun olayım! hayatın olayım!
İÇ BENİ; DAMLA DAMLA!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82033/damla-damla.html>

Ne Yapardın ???

Aldığın ampulün içinde ben olsam
Söyle! Ne yapardın?
Işık diye odana mı asardın,
Cam diye çöpe mi atardın?
Yattığın yatakta ben olsam
Söyle! Ne yapardın?
Sevgilim diye koynuna mı alırdın,
El diye sokağa mı atardın?
Düşün ki her şeyde ben varım...
Söyle! Ne yapardın?
Tanrım diye taparmıydın?
Kölem diye satarmıydın?
Yoksa yar diye sararmıydın?
Söyle! Sahi ne yapardın?

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82585/ne-yapardin.html>

Adaletin *BATSIN *Dünya

Zayıfsan çokmuş binenler,
Sana enayi, salak diyenler.
Bir teşekkür bile etmezmiş,
Sırtından, bir, bir inenler.

Bir ömür sürünürmüşsün,
Benzermişsin sen yılan.
Yine de yaranamazmışsın,
Ne dost, ne de düşmana.

Hak, adaletmiş bu güya
Senin sırtına binenler için.
Adaletin batsın ey dünya!
Buysa senin, hak- adaletin!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83577/adaletin-batsin-dunya.html>

MUTLU KIZDI ONUN ADI

Bir zamanlar, yeryüzünde,
Mutlu bir kız yaşardı.
Mutlu Kızdı, onun adı.
Yoktu onun hiç bir kederi.
Sabahtan akşama kadar
Güler, şarkı, türkü söylerdi!
Bazen derenin kenarında,
Bazen bahçede gezerdi.
Yanakları al, al olurdu;
Dudakları pembe, pembe!
Koşar, yorulurdu delicesine!
Bilmezdi Aslı ile Kerem'i;
Bilmezdi, yusufcuk kuşunun
Acı dolu hikayesini...
Çok mutlu bir kızdı O,
Neşeli, neşeli yaşayıp giden!
Bilmezdi, aşkın ne dert olduğunu
Bilmezdi! O vefasız, sevmeden...
Bir gün, aşkın rüzğarı
İpek saçlarını okşadı.
Mutluluğun son bulduğunu,
Zavallı kız, o zaman anladı!
O gün, o zamandan beri,
Acıya dönüşmüştü mutlulukları!
Gönlünde aşk sızısı,
Yüreğinde aşk yarası!
fakat kimse bilmeyecekti;
MUTLU KIZDI ONUN ADI...

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84740/mutlu-kizdi-onun-adi.html>

SELAM SANA

Selam, insan için insanlığa nur tutanlara!
Selam, binlerce selam, tarihimi yazanlara!
Selam, Alpaslan'a, Fatih'ime! Selam Atama!
Selam, benim için tarih olanlarıma selam!

Selam size, göklerde uçan şehit meleklerim!
Selam, adına Mehmetçik dediğim yiğitlerim!
Selam sana, evliyalığım! Selam erenlerim!
Selam, Kurtuluş Savaşında ölen dedelerim!

Selam sana, her köşesi Cennetim olan yurdum!
Selam sana, tarihi büyük, şanlı, yüce ordum!
Selam, hür göklerim, pırıl pırıl aydınlık ufkum!
Selam sana, hak için savaşan, şanlı Hak yolcum!

Selam sana, selam, dalgalanan güzel hilalim!
Selam sana, selam, destanları yazan Mehmet'im!
Selam sana, selam, ölümsüz, kutsal şehitlerim!
Selam sana, selam, şanı büyük, Asil Milletim!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85121/selam-sana.html>

GEÇİYOR ZAMAN

Hayatın merdivenlerini
Ağır, ağır çıkmaktayız.
Buna ne zaman mani olmakta,
Ne de akan göz yaşlarımız...
Zaman, bize köprü,
Gelecek te sabahlarımız!
Bu sabahlara ulaşmak için,
Her gün biraz daha
İhtiyarlamaktayız!
Ne mümkün geri dönmek
Zamanı çiğneyipte!
İşte ömrümüz, engellerini,
Teker, teker geçmekte!
Haşim'in "Merdven'i" gibi,
Yavaş, yavaş, batmaya
Gidiyoruz, ufuklara!
Buna ne akan göz yaşlarımız,
Ne de zaman mani olmakta!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85952/geciyor-zaman.html>

OLMAZ MIYDI???

Ben çocukken, geceleri yıldızları toplardım.
İplere dizer, ellerimde sallardım.
Rengârenk güneşlerle doluydu rüyalarım!
Şimdi ise, hepsi uzaklardalar!
Ben büyümesem; yıldızlar toplasam;
Onlar yakın olsa! Olmaz mıydı?

Ben çocukken, denizler üzerinde koşardım.
Sahillerinde renk, renk çakıl taşları toplardım.
Okyanuslar dibine dalar; balıklarla oynardım.
Şimdi denizler boğucu; balıklar yok!
Ben büyümesem; denizler kirlenmese;
Balıklar oynasa! Olmaz mıydı?

Ben çocukken, kanatlanır uçardım gökyüzüne.
Uçar giderdim ta, yıldızların ötesine!
Beyaz bulutların üzerinden atlar;
Ufuklardaki dağların tepelerine konardım.
Ben büyümesem; yine hayallerimde uçsam;
Dağların tepelerine konsam! Olmaz mıydı?

Ben çocukken, hayvanlarla konuşurdum.
Çiçeklerle birlikte, çiçek olur açardım.
Şimdi hayvanlar yok; çiçekler açmıyor!
Ben büyümesem; hayvanlar yaşasa;
Çiçekler renk, renk açıp koksalar;
Biz onları koklasak! Olmaz mıydı?

Ben çocukken, insanlar çok temizdiler!
Sevgiyle gülerdi, gördüğün bütün yüzler!
Şimdi nerede o temiz, güler yüzler?
Ben büyümesem; gülen yüzler olsa;
İnsanlar hep temiz, tertemiz kalsa;
Gülsek; hep gülsek! Olmaz mıydı?

Ben çocukken, ölüm yoktu hesapta!
Kötülükler yoktu dünyamda!
Şimdi boğuluyorum; ölüyorum!
Ben büyümesem; kötülükler olmasa;
İnsanlar ölmese, öldürmese;
Yaşasak! Hep yaşasak! Olmaz mıydı?

Sahi ben neden, neden büyüdüm?
Büyüme tüm kötülüklerin anası mı?
Hayır, hayır, büyüme bu olmamalı!
Keşke bizler büyümeseydik de
Bütün insanlar çocuk kalsaydı!
Her şey temiz, tertemiz olsaydı! Olmaz mıydı?

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86274/olmaz-miydi.html>

GEL HA GEL!

Bizim hırçın denizler durulmadan,
Sahillerimiz sessiz kalmadan,
Yüreğimizi bir sızı kaplamadan,
Dostsan, can dostum, gel ha gel!

Gönül denizimizin rengi matlaşmadan,
Ömrümüzün gün batımı yaklaşmadan,
Yoldaşımız martılar susmadan,
Dostsan, can dostum, gel ha gel!

Siyah saçlarımız tel, tel ağarmadan,
Gönül atımız çok yorulmadan,
Gün batıp, hava kararmadan,
Dostsan, can dostum, gel ha gel!

Karşı dağları sis kaplamadan,
Dostlar bir, bir ağlamadan,
Ölüm, bizim kapıya da uğramadan,
Dostsan, can dostum, gel ha gel!

Daha sana ne söyleyeyim?
Gel ki dost olduğumu bileyim!
Dostlar arasında coşsun yüreğim!
Dostsan, can dostum, gel ha gel!

Yarınlar çok, çok geç olabilir!
Yarınlar da olmaz belki, kim bilir?
Dostsa, yarına kalmaz, bugün gelir!
Dostsan, can dostum, gel ha gel!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87681/gel-ha-gel.html>

* SENİ İSTİYORUM ! *

Çok sevmek istiyorum; çok seilmek için!
Bir kalp istiyorum, kalbimi ona vermek için!
Bir dünya istiyorum, dünyamla girmek için!
Seni istiyorum sevgilim! Bil bakalım niçin?

Bir küçük yuva istiyorum, içinde oturmak için!
Bir ayna istiyorum, mutluluğumu görmek için!
Bir deniz istiyorum, sahillerinde yanmak için!
Seni istiyorum sevgilim! Bil bakalım niçin?

Çiçek istiyorum, gül istiyorum, koklamak için!
Bir liman istiyorum, huzura sığınmak için!
Bir el istiyorum, ellerimle sıkıca tutmak için!
Seni istiyorum sevgilim! Seni çok sevdiğim için!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88630/seni-istiyorum.html>

BAYRAĞIM SEN YAŞA DİYE

Kanım, canım feda olsun sana.
Haykırıyorum bütün cihana!
Bir millet canımızı veririz de
Dokundurtmayız al bayrağa!

Ey, benim canım bayrağım!
Seviyorum seni, canımdan çok!
Senin değerin, yüceliğin,
Dünyada, hiçbir şeyde yok!

Sembolümsün sen benim.
Namusum, şerefim diye gizlerim.
Ne kutsalsın ey bayrağım!
Her şeyden çok, seni severim!

Çekerim seni, en yüceye!
Hasretim, her zaman gölgene.
Er olur, ölürüm bin kere!
Bayrağım, sen hep yaşa diye!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88918/bayragim-sen-yasa-diye.html>

=/=/ BENİM BEN ! =/=/

Denizlerdeki dalga,
Gönüllerdeki sevda,
Havadaki fırtına,
Benim ben! Benim ben!

Daldaki nazlı çiçek,
Beşikteki tatlı bebek,
Vadideki kelebek,
Benim ben! Benim ben!

Savaştan yetim kalan çocuk,
Dünyadaki yoksulluk,
Gözlerdeki donukluk,
Benim ben! Benim ben!

Başlardaki kavak yeli,
İnsanlardaki sevgi,
Çaresizlerin derdi,
Benim ben! Benim ben!

Acıların gözyaşı ben!
Sevinçlerin gözyaşı ben!
Hepsini yüreğinde hissedenden...
Dostlar, benim ben! Benim ben!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89327/benim-ben.html>

+ ++ DÖNÜŞ Tek ALLAH'A +++

İbret nazarıyla baktım dünyaya:
Gördüğüm, gördüklerimden başka.
Her şeyde bir düzen, intizam var.
Dönüp, dönüşleri, hep Allah'a!

Bak, baharında sonu var, güzünde...
Kışında sonu var, yazında...
Sözünde sonu var, sazında...
Dönüş, sonsuz olan tek Allah'a!

Beyazında ölümü var, siyahında...
Canında ölümü var, cananında...
Doğanında ölümü var, insanında...
Dönüş, ölümsüz olan tek Allah'a!

Haksızlığında dönüşü var hakka.
Gecenin de dönüşü var sabaha.
Her şeyin dönüşü yalnız O'na.
Dönüş, dönüşsüz olan tek Allah'a!

Sahi gayesiz mi yaratmış yaratan?
Bir ders yok mu bunca ince hesaptan?
Korkarım hesap günü hesaptan!
Dönüş, hesap sahibi olan tek Allah'a!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90176/donus-tek-allah-a.html>

BİZ TÜRKÜZ, TÜRKÜZ HEY !

Sevinci, acıyı harmanlayan,
Birlikte gülen, birlikte ağlayan,
Kara günde tek vücut olan,
Biz Türk'üz, Türk'üz hey!

Vatan için şehitliği şan bilen,
Bir karış toprak için, bin defa ölen,
Askere, davulla- zurnayla giden,
Biz Türk'üz, Türk'üz hey!

Kendisine dost olana candan sarılan,
Düşman olana kükreyerek saldıran,
Bayrağını, vatanını, namusu sayan,
Biz Türk'üz, Türk'üz hey!

Kedi olup ta aslanız diyenler,
Daha dününü bile bilmeyenler,
Unutmayın ki tarih tekerrür eder.
Biz Türk'üz, Türk'üz bilin hey!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90999/biz-turkuz-turkuz-hey.html>

T Ü R K İ Y E M

Doğal cennettir Türkiyem,
Gerçek değeri ölçülemeyen.
Kıldan ince sıratır Türkiyem,
Düşmanlarını geçirtmeyen.

Canımdır, anamdır Türkiyem,
Beni kucağında gizleyen.
Ekmeğim, aşımıdır Türkiyem,
Beni sofrasında besleyen.

Sevgilimdir Türkiyem,
Her an, her saniye sardığım.
Vatanımdır Türkiyem,
Ebedi bağrına yaslandığım.

Gözyaşımdır Türkiyem,
Gözpınarlarımda saklanan.
Kanımdır Türkiyem,
Damarlarımda dolaşan.

Ve bende bendir Türkiyem,
Şanlı, şerefli, güzel vatan!
İkinci canımdır Türkiyem,
Tek bedende, benimle yaşayan.

Daha ne kaldı geriye Türkiyem?
Ben neye yararım sen olmadan?
Seni kim alabilir ki Türkiyem?
Sen olan, bendeki canı almadan?

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/91430/t-u-r-k-i-y-e-m.html>

NİCE BİN YILLARA***

23 Nisan 1920 de
Atatürk açtı milletin meclisini;
“Hâkimiyet milletindir” dedi.
29 Ekim 1923 de
Kurdu Cumhuriyeti;
Gerçek idare işte budur dedi.
*

EY! GÜZEL CUMHURİYET,
85 yıldır seni yüceltmek için
Canla başla çalıştık.
Nice 85 yıllara ulaşmak için
Bütün bir Millet bayrak açtık!
*

EY! YÜCE MİLLET,
Tarih boyunca kurdun
Nice sayısız büyük devlet.
Gittiğin yerlere götürdün,
Mertlik, hak ve adalet.
Düşmanların seni
Mertlikle yenemediler.
Güya dost olup sana
Mertliğin yerine hileyi denediler.
Bilmediğinden entrikayı, hileyi,
Seni kamplara bölüp,
Kardeş kardeşe düşürdüler.
Boğuşurken sen kendinle
Kanınla kurduğun devletlerini
Bir, bir yıkıp, yok ettiler.
EY! YÜCE MİLLET,
Uyan artık!
Yetmedi mi bunca ibret?
Bugünde aynı oyunlar oynanır.
Tarihten ders almazsan
Ne Millet, ne de devlet kalır!
*

EY! BU TOPRAKLAR İÇİN
CAN VERMİŞ ECDADIM!
Rahat uyuyun vatanın bağrında!
BİZ HAZIRIZ!
Vatan için ölmek gerekirse
KINALI KUZULAR var sırada!
*

EY! BÜYÜK ATATÜRK,
Uyandık; gözümüz açıldı:
Gelmeyiz artık, Milletçe oyunlara!
Sana söz veriyoruz Atam,
Kurduğun Devlet, Yüce Cumhuriyet
Ulaşacaktır, nice bin yıllara!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92141/nice-bin-yillara.html>

YILLARDAN SONRA

Bir yüz gördüm yıllar, yıllar sonrası.
Tanıdık gibi geldi ama seçemedim.
Dilimin ucuna geldi, geldi adı da,
Acaba dedim de, adını söyleyemedim.

Bir anda beynimde şimşekler çaktı!
Sanki yüreğim pat diye duracaktı!
Yürüyebilseydi ayaklarım, ona koşacaktı!
Konuşabilseydi dillerim, adını soracaktı!

Ama vurgun yemiş gibi kalakaldım.
Sanki asırlardan beri orada çakılıydım.
Ne dilim söylüyor, ne yürüyordu ayaklarım!
Zaman tepe taklaktı; çınılıyordu kulaklarım!

Geçip gitti önümden hızlı adımlarla...
Belli ki acelesi vardı. Dalgındı çok fazla!
O beni görse, hatırlayıp, tanır mıydı ki?
Benim gördüğüm; gerçekten omuydu acaba?

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92644/yillardan-sonra.html>

HOP! DURAĞA GELDİK! SEN DE İN !

Nedir bu bencillik, bu ihtiras?
Nedir bu düşmanlık, bu kin?
Dünya sana mı kalacak beyim?
Hop! Durağa geldik! Sen de in!

Kimler geldi, kimler geçti...
Senin gibi, ne ağalar, beyler gitti...
Zenginlikleri de beş para etmedi.
Hop! Durağa geldik! Sen de in!

Niceleri iz bırakmadan yok oldu.
Dün varlardı, bugün unutuldu.
Budur boş hayatın da en sonu.
Hop! Durağa geldik! Sen de in!

Bir durakta dünyaya indin...
Sandın ki, bu dünya hep senin.
Bir çırpıda son durağa geliverdin.
Hop! Durağa geldin! Sen de in!

Hiçbir şey gayesiz, boş değil ki
Yaratan niye yaratmış ki seni?
İnme sırası bak sana da geldi
Hop! Durağa geldik! Sen de in!

Bir hiç olmadıysan, hep yaşarsın!
Bir hiçsen, boşuna çabalarsın!
Artık biraz da başkaları yaşasın!
Hop! Durağa geldik! Sen de in!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92752/hop-duraga-geldik-sen-de-in.html>

GÜLLER ALTINDA

Estikçe baharda ılık, ılık rüzgârlar,
Oynaşıyorlardı dans ederek ağaçlar.
Rüzgarda uçuyordu kumral saçlar.
Güller altında başkaydı o gün bahar!

Gördüğüm her şeyde bir başkalık vardı.
Güller gibi renk renkti bütün umutlar.
Mutluluğu anlatıyordu sessiz bakışlar.
Güller altında başkaydı o gün bahar!

Kan rengiydi daldaki tomurcuk güller.
Hem güldürür hem ağlatırmış kader!
Beni güldürdünüz; ne olur ağlatmayın!
Kan rengi, tomurcuk, kırmızı güller!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/93149/guller-altinda.html>

SEN GİDELİ

Sen buradan gideli,
Nice baharlar geçti!
Sen buradan gideli,
Nice ömürler bitti!
Gel, gör, dost bildiklerin
Seni çoktan unutup gitti!
Dönersen bir gün buralara
Yıkılmasın hayallerin!
Bakmazlarsa insanlar yüzüne,
Sakın yaşlanmasın gözlerin!
İnsanlar çabuk unutuyor
Kendisinden kopup gidenleri.
Yeni dostlar ediniyorlar,
Siliyorlar, bir bir eskileri.
Zaten bırakıp gittiklerinden
Kaçı kaldı ki dünyada?
Seni hala bekleyen:
Bir ben kaldım!
Bir de sırtımızı dayadığımız
Ardıç ağacı kaldı burada...

Şair07
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/93474/sen-gideli.html>

** SENSİZ GECELERDE **

Sensizliğimi tattım, sensiz gecelerde!
Kimselere söyleyemedim sensizliğimi!
Sahte kahkahalarım süsledi dost gecelerini!
Benim için: ne kadar mutlu bir insan dediler!
Çünkü beni ağlarken hiç görmediler!
Hâlbuki gerçek gecelerim öyle mi?
Bir de görseler yüreğimi yakan gecelerimi!
Yalnız, yapayalnız, çıplak gecelerimi!
Birde görseler deliler gibi ararken yırtık resmini!
Birde görseler sensiz, sensiz gecelerimi!
Ah vefasızım! Söyle, mutlu musun sen şimdi?
Bu gece yine aradım, bulamadım yırtık resmini!
Bulup ta okuyamadım ona son şiirlerimi!
Dün seni aramıştım boş gecelerimde,
Bugün ise son bir ümitle yırtık resmini...
Ama mutluluk yok bana sensiz gecelerden!
Baksana yırtık resmin bile kaçıyor benden!
Sahi, mutlu musun şimdi sen? Haydi söyle!
Lakin mutluluk arama artık bende,
Mutluluğu kaybettim ben, sensiz gecelerde!
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/93622/s-e-n-s-i-z-g-e-c-e-l-e-r-d-e.html>

GÜN BATIMINDA

İskeledeki Belediye Parkı'nda
Seni aradım bugün, günbatımında.
Oturdüğümüz bantta yalnızdım.
Yalnız seyrediyordum günbatımlarını.
Dağlar daha ölgün, denizler daha suskundu.
Günbatımlarında gözlerim,
Günbatımında yüreğim seni arıyordu.
Bir ara, kumsalda ayak izlerini görür,
Dalgalarda, sesini duyar gibi oldum.
Sanki gelmiş karşımda gülümsüyorsun...
Ama baktım ki kimse yok!
Ben ise ağlıyordum!
Yüreğimin ateşi mi sönmüştü ne?
Soğuk muydu gözyaşlarım?
Yakmamıştı göz pınarlarımı.
Yoksa deniz rüzgârlarımı
Alıp götürmüştü sıcaklığını?
Ama dudaklarımda hissediyordum
Günbatımında ıslaklıklarını!

Şöyle göz ucuyla etrafıma baktım.
Etrafta kimsecikler yoktu...
Zaten böyle olur sahiller bu mevsimde...
Tek yoldaşlarım, martılarla, kargalar!
Onlarda da, bugün bir haller var.
Akşam telaşından mıdır, nedir?
Kargaların, sahile geliyor feryatları,
Martıların, dalgalara karışıyor çığlıkları!
Demek ki onları da ağlatıyormuş
Bu sahillerde günbatımları!
Bir ses gelir gibi oldu...
Uzaklardan, ta derinlerden!
Sanki deniz kızları ağlıyor,
Sanki deniz hıçkırıyordu,
Ben seni dalgalara sorarken!
Of, yüreğim of, bitsin artık!
Bilemedim nedir bu isyankâr gözyaşları?
Nedendir yüreğimde dinmeyen fırtınalar?
Belli ki gün batımlarında gözlerim,
Belli ki günbatımında yüreğim, seni arar!
Üşüdüm artık, eve döneceğim!
Bekleyin beni ıssız sahiller:
Yarın günbatımında
Size yine geleceğim!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/93939/gun-batiminda.html>

BUGÜN KADINLAR GÜNÜYMÜŞ(!)

Sevgili ANNEME, Sevgili EŞİME ve DÜNYA üzerindeki TÜM Kadınlara İTHAF OLUNUR.

Bugün Dünya Kadınlar Günüymüş(!)
Beni doğuran anaya bir gün yeter mi?
Tüm varlığımı, bir ömrümü versem
Emzirdiği bir damla sütü öder mi?

Bugün Dünya Kadınlar Günüymüş(!)
Çocuklarımin anası, sırdaşım kadınıim!
Sana verilen bir gün, sana değer mi?
Verdiğin çocukların, kör tırnağı eder mi?

Bugün Dünya Kadınlar Günüymüş(!)
Yine de tesellidir arada hatırlanmanız.
Kutlu olsun gününüz ve de bayramınız.
Sarı, siyah, beyaz, bütün kadınlarımız!

Bugün Dünya Kadınlar Günüymüş(!)
Dövülen, sövülen, sömürülen kadınıim!
Sizin hakkınız öyle bir günle ödenmez!
Bir ömrü versek, birinize bile yetmez!

08 Mart 2008 Antalya
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95092/bugun-kadinlar-gunuymus.html>

ŞEHİT ANALARI AĞLAMAZ!

Ağlamayın; oğullarını vatan için şehit veren analar!
Sizin oğullarınız yaşında eroinden ölenler de var.
Oğullarını CENNET müjdesiyle toprağa veren analar,
Gururlanın; kimse büyük değildir sizin kadar!

Bu yalan dünya da kim kimin için ağlar; niçin ağlar?
Bak, çok çabuk tükeniyor yaşanan sınırlı hayatlar.
Sanki boşu boşuna bitti mi sanıyorsunuz o baharlar?
ALLAH'ın müjdesidir: "ŞEHİTLER ÖLMEZ" hep yaşarlar!

Tarih boyunca bu vatan için nice yiğitler can verdi.
O yiğitlerden biri Çanakkale'de yatan benim dedemdi.
Üzülmeğin o şeref, o merteye herkese nasip olmaz!
Sakin ağlamayın; ŞEHİT ANALARINA AĞLAMAK YAKIŞMAZ!

08 Mart 2008/ ANTALYA
MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95516/sehit-analari-aglamaz.html>

Ben GARİP bir GEMİYİM

Ben, garip bir gemiyim!
Ne ipim var, ne de yelkenim...
Boşlukta sallanıp gitmekteyim.
Ne rotam var, ne de dümenim...
Masallar, benim âlemlerim,
Rüyalar, benim gerçek şiirlerim...
Ben, garip bir gemiyim!
Yüzmekteyim hayal denizlerinde.
Hıçkırıklarından mutluluk;
Gözyaşlarımdan umut beklemekteyim.
Ben, garip bir gemiyim!
Kimsem, hiç kimsem yok benim!
Gözyaşlarımdan deniz yaptım;
Yüreğimden koca bir gemi...
Başboş, serseri, dolaşmaktayım
Yalnızlığın ıssız sahillerinde!
Yalnızlık benim sevgilim,
Yüreğim de gemim.
Ne ipim var ne de yelkenim!
Ben, ben garip bir gemiyim!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96509/ben-garip-bir-gemiyim.html>

AĞLAMA ÇOCUĞUM!

(SOKAĞA TERK EDİLMİŐ ÇOCUKLARA İTHAF OLUNUR.)

Terkedilmiş bir bebek
Ağlar masumca masumca!
Kimsesi yok yanında;
Yatıyor yalnızca yalnızca!
Sesin çok acı geliyor!
Çok mu yalnızsın bebeğim?
Çok mu acı çekiyorsun?
Sus! Ne olursun sus! Ağlama!
Söylenmeyen bütün ninniler
Senin ninnilerin olsun!
Acıların gözyaşları
Değmesin o güzel yanaklarına!
Nedendir bu kadar feryadın?
Erken mi düőtün sokaklara?
Annen öpücük kondurmadı mı?
Şu yumak yumak avuçlarına?
Sus! Ne olursun sus! Ağlama!
Yüreğime dokunuyor feryadın.
Ali mi, Ayşe mi, Kader mi?
Henüz konmamıő olan adın!
Ağlama; ne olursun bebeğim sus!
Siz mi suçlusunuz sanki de
Feryat edip ağlıyorsunuz?
Aın o pembe dudakları da
Sululardan hesap sorunuz!
Suç kimin ben size söyleyeyim:
Suç, sizi terk edenlerin; bizlerin!
Siz ağlamayın bebeklerim!
Siz ağlamayın ocuklarım!
Ey, suçlular ayağa kalkın!
O masum meleklerin yerine
Biz suçlular...
Biz büyükler ağlalım!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96851/aglama-cocugum.html>

ESPERİZA**

Senden geride kalan tek adındı,
O da sanki bana bir bilmece.
Adını söylüyor ve susuyordum
Sensizliğimde, seni bitirircesine.

Neyin nesiydin, sen kimdin ki?
Hatırlayamıyorum hiçbir şeyi.
Yüreğimin ortasından çıkarır gibi
Söylüyorum o tekbir kelimeyi.

Ne o eski İstanbul vardı şimdi,
Ne seni hatırlatacak bir hatıra.
Bir kelime, dört hece dudaklarımda
Tekrarlayıp durduğum, Esperiza!

Şimdi anılardan yıllarca uzaktayım.
Kalmadı senden hiçbir şey aklımda
Sadece adındır aklımda kalan
Adını unutamadığım dost, Esperiza!

İstanbul - 02 Ekim 1967
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97723/esperiza.html>

NE ÇIKAR ?

Geldiyse yaprak dökümü sonbahar;
Ağlamaktan, feryat etmekten ne çıkar?
Çoktan ağardıysa şakaklardaki saçlar;
Ölüme hazırız; kaçmaktan ne çıkar?

Er veya geç ölüm gelecektir başımıza.
Azrail bakmaz o zaman gözyaşımıza.
Eğer Fatiha yazılacaksa mezar taşımıza
Şükür! Şimdiden âmin diyelim ne çıkar?

Başlayınca o ebedi yolculuğumuz,
Konunca musalla taşına tabutumuz,
Sorunca imam, bunu nasıl biliyorsunuz?
Derseniz yalandan iyi; demeyin ne çıkar?

Oluşmadıysa yürekte sevginin özü,
Yoksa kulun Hakka bakacak yüzü,
Son yolculukta dostlar alkışlasa da bizi,
Boşuna ümitlenmeyelim! Bundan ne çıkar?

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99221/ne-cikar.html>

ORMANLAR

Yurdumun akciğerleridir ormanlar.
Orada yaşar yabani hayvanlar.
Orada uçar özgürce tüm kuşlar.
Benim canım, yeşil ormanlar!

Atalar “yaş kesen baş keser” demiş.
Cennet dedikleri yer, orman imiş.
Orada yetişir, türlü meyve, yemiş.
Benim canım, yeşil ormanlar!

Ulu dağlarımın yeşil örtüsü,
Denizlerime rakiptir yapısı,
Tertemiz havalarımın fabrikası,
Benim canım, yeşil ormanlar!

Size kıyan zalim eller kurusun!
Yangından ormanları Allah korusun!
Siz, canı ve de malısınız ulusun!
Benim canım, yeşil ormanlar!

Anlatmakla biter mi değerleriniz?
Toprağın çölleşmesini siz önlersiniz.
Bin bir çiçek, bin bir renksiniz.
Benim canım, yeşil ormanlar!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99581/ormanlar.html>

::*:: ULU ÇINARIN MASALI :*::*::*::*::

NE OLURSUNUZ? OKUYUN BENİ!

Bir meydanda, ulu bir çınar ağacı vardı.
Belki beş yüz, belki bindi yaşı.
Secde eder gibi yerlere eğilmişti dalları;
Sanki kucaklardı dibinde oturanları.
Bir gün, dibinde oyun oynarken
Dile gelip bana bir masal anlattı.
Dedi ki: Dostumdur benim çocuklar!
Beni en çok onlar sever; onlar anlar!
Ben de çocuktum, burada bir zamanlar.
Akıp gitti aradan nice uzun yıllar;
Büyüdüm! Oldum ulu bir çınar!
Sert rüzgârlarla kucaklaştım;
Padişahlarla, haydutlarla karşılaştım!
Gün oldu, yıldızlara ninniler söyledim;
Gün oldu, kurt ulumaları dinledim!
Sincaplar dans etti dallarımda...
Gün oldu, baykuşlar dert yandı bana...
Hep havayı temizledim,
Yağmur çağırdım insanlara!
Derken, bir gün, bir adam geldi.
Vurdu baltayı bağrıma!
Ağladım! Ne olursun dedim!
Ne olursun? kıyma bana!
Bana acımazsan, acı çocuklarına!
Dinlemedi. Aldırmadı yalvarmalarıma!
Vurdu! Vurdu! Vurdu bir daha!
Eyvah! O anda taş oldu. Bak işte orada.
O zamandır sessizce ağlarım
Hem adama, hem yarama!
İşte... Sevgili çocuğum dedi,
Biz de canlıyız; kıymayın biz ağaçlara!
Sahip çıkın yeşilliğe; sahip çıkın doğaya!
Hiç unutmadım ulu çınarın masalını.
O zamandan beri severim ağaçları;
O zamandan beri dinlerim ulu çınarları...
Siz de dinleyin! Ne olur?
Yürek kulağıyla dinleyin onları!
O zaman, siz de duyarsınız
Ulu çınarların fısıltılarını!
O zaman, siz de anlarsınız
Ulu çınarın masalını...

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100301/ulu-cinarin-masali.html>

SOR * BENİ!

Belki yarınlar olmayacak.
Eğer yarınlara ulaşamazsam,
Dünlerime bak, sor beni!

Bu yollar diktir aşamazsam,
Sana gelip ulaşamazsam,
Yollarıma bak, sor beni!

Zamansız geçitte kalırsam,
Adını şiirlere yazmadıysam,
Şiirlerime bak, sor beni!

Seninle baharlara eremezsem,
Beni çiçek kadar seversen
Çiçeklerine bak, sor beni!

Bir gün sesimi duymazsan,
Seni arayıp soramazsam,
Bil ki ben ölmüşümdür...
TOPRAĞA BAK, SOR BENİ!

M u s t a f a Y Ü K S E L

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101267/s-o-r-b-e-n-i.html>

KİME NE?

Ateş düşmüş yüreğe
Sevdalanmış bir güzele.
Yanar isem o güzele,
Ben yanarım, kime ne?

Baktım diye gül yüzüne
Perdeler inerse gözüme!
Kör olursam ben olurum
Göz benim, kime ne?

Yar elinden açıldıysa yara
Kapanmaz kalpteki yara!
Dert benim, yara benim,
Ben inlerim, kime ne?

Perişan olursa hallerim!
Erken kazılırsa kabirim,
Onsuz konuşmazsa dilim,
Dil benim, kime ne?

Allah razı olacaksa,
Yar canımı alacaksa,
Hazırım canımı vermeye.
Can benim, kime ne?

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102086/kime-ne.html>

B U G E C E

Yıldızlar gecemi aydınlatıyor.
Işıldayışları bir hoş bu gece!

Mehtap, yakamoz olmuş denizde.
Denizde mehtap, bir hoş bu gece!

Gözlerimi kapamadan uyuyorum.
Uykularım bir hoş bu gece!

Hayalleri rüyalarıma karıştırıyor.
Rüyalarım bir hoş bu gece!

Yüreğimde bir his, uçar gibi
Hislerim bir hoş bu gece!

İçimde bir aşk, bana koşar gibi.
Aşklarım bir hoş bu gece!

Başka bir dünyada yaşıyorum.
Dünyalarım bir hoş bu gece!

Bu yaşayan ben, ben değilim.
Benliğim, sanki sarhoş bu gece!

Mustafa YÜKSL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104368/b-u-g-e-c-e.html>

+ Ş U A N D A *+*

Ah, yine duman, duman oldu dünyam!
Fırtınalar var benim içimdeki limanda!
Kaç yenedünyalar geldi ağlayarak dünyaya,
Kaç gemiler kalktı musalladan şu anda!

Birileri ağlarken, birileri gülüyor ya...
Acı, gözyaşı, mutluluk, hangi kapılarda?
Bilmediğim ülkelerde, bilmediğim diyarlarda,
Neler oluyor? Ne fırtınalar kopuyor şu anda!

Birçokları inlerken, birçokları oyunda,
Bazıları eylüldeyken, bazıları mayısta,
Kimileri geceyi yırtıp ulaşmışken sabaha,
Kimileri gecede kaldı ebediyen şu anda!

Devam eder bu nöbet değişimi aralıksızca...
Aktörleri, oynarlar rollerini kusursuzca...
Gelirken ağlarlar mutluluk vermek adına!
Giderken susarlar! Sevenleri ağlatmak bahasına!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105182/s-u-a-n-d-a.html>

YA RESULALLAH(A.V.S.)

Âdem atamız gözlerini
Açtığın zaman görmüştü...

Ruhlardan önceydi,
Ey Muhammed yaratılışın!

“La ilahe illallah
Muhammed ün Resulallah”

Allahın adı ile birlikte
Arş ta yazılı idi adın.

.....
“Habibim sen olmasaydın
Bu âlemleri yaratmazdım.

Bütün âlemleri senin için,
Seni kendim için yarattım.”

Ya Muhammed bu halimle
Şimdi ben ne yapayım?

Liva-i Hamd sancağın altına
Alda, ben de kurtulayım.

.....
Biz ne kutlu bir ümmetiz ki,
Ey Hatemül Enbiya!

“Kim kimi severse,
O kişi sevdiği iledir” buyurdun.

Biz ne kutlu bir milletiz ki,
Ey Habib-i Kibriya!

Seni sevenlerle dopdoludur
Benim cennet yurdum!

.....
Salât sana, selam sana,
Rahmet sana Ya Muhammed!

“Biz seni âlemlere yalnız
Rahmet olarak gönderdik”

Buyurdu! Kebir olan,
Rahim olan, Ahad olan Allah!

Sen de bizi koru, rahmetinle,
Şefaatinle Ya Resulallah!

14Nisan 2008
Mustafa YÜKSEL

Arş: Allah’ı soyut özellikleri ile soyutun somuta dönüştüğü sınırdır ki soyuttur. Arşın altı ise
“Arz” olarak ifade edilmiştir ki, somuttur.

Habib: En güzel huylu olan

Liva-i Hamd: Kıyamet gününde, Arasat Meydanında Müslümanların, altında toplanacağı,
Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.V.) Sancağıdır.

Hatemül Enbiya: Peygamberlerin sonuncusu. Son peygamber.

Habib-i Kibriya: Tanrının sevgili kulu

El Kebir (C.C) : Pek büyük

El Rahim (C.C) : Pek ziyade merhamet edici

El Ahad (C.C) : Allah birdir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106031/ya-resulallah-a-v-s.html>

(S.A.V) SANA GELDİM

Sevgili peygamberim, Seni görmeye geldim!
Aşkın ile yandım, Sana gül vermeye geldim!
“Kim kimi severse, o sevdiğiyledir” dedin.
Ya Resulallah, ben Seni sevdim, Sana geldim!

Sen bütün mahlûkata, Hakkın Peygamberiydin!
Miraçta “İllaki Ümmetim! Ümmetim!” dedin.
Seni seven, Allah’ı da severmiş, bilirim!
Ya Resulallah, ben Seni sevdim, Sana geldim!

..... O, Allah, “Kim ki Resulüme itaat etti”
.....Dedi ki, o, “Muhakkak bana itaat etti”
Ben bu müjdeden sonra, nasıl sevmeyeyim ki?
Ya Resulallah, ben Seni sevdim, Sana geldim!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106621/s-a-v-sana-geldim.html>

23 Nisanda SEVİNÇ ALKIŞLARI

Siz yaşarsınız en güzel 23 Nisanları,
Siz yaşarsınız en temiz duyguları,
Siz yaşarsınız en mutlu yarınları!
Koşun çocuklarım koşun!
Coşun çocuklarım coşun!

Sizin yüreklerinizde heyecan fırtınaları,
Bizim avuçlarımızda sevinç alkışları!

Siz çizersiniz en güzel dünyaları,
Siz oynarsınız en güzel oyunları,
Siz anlatırsınız en gerçek masalları!
Koşun çocuklarım koşun!
Coşun çocuklarım coşun!

Sizin yüreklerinizde Heyecan fırtınaları,
Bizim avuçlarımızda Sevinç alkışları!

Siz olursunuz en gerçek anne babalar,
Siz olursunuz en gerçekleşen rüyalar,
Siz olursunuz dünyamızda yeni dünyalar!
Koşun çocuklarım koşun!
Coşun çocuklarım coşun!

Sizin yüreklerinizde heyecan fırtınaları,
Bizim avuçlarımızda sevinç alkışları!

Hep böyle birlikte mutlu kalalım!
Siz mutlu olun ki, biz de olalım!
Sizinle güzeldir rüyalarım ve de yarınlarım!
Koşun çocuklarım koşun!
Coşun çocuklarım coşun!

Sizin yüreklerinizde Heyecan fırtınaları,
Bizim avuçlarımızda Sevinç alkışları!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107692/23-nisanda-sevinc-alkislari.html>

ÇOCUĞUN 23 NİSANI

Beyinde iz bırakır özel günler.
İnsan o günlerini hep özler.
Onlu, on birli yaşlardaydım.
Bir köy okulunda bayramdaydım.
23 Nisanda piyes yapıyorduk:
“Usta ile çırak...” Ben ustaydım.
Elimdeki tahtadan tüfekte
Çanakkale'deki Mustafa'ydım.
Aradan nice 23 Nisanlar geçti...
Hala onlu, on birli yaşlardayım,
Ben hala o piyesteki ustayım.

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108117/cocugun-23-nisani.html>

** NICE GÖZLER GÖRDÜM **

İşte karşımda denizler misali gözler.
Kim bilir arkasında ne sırlar gizler?
Bakmayın sakın, sessiz durduğuna,
Belki ufkunda çok dalgalıdır denizler.

Nice sakın denizler gördüm ben,
Birden coşup, her şeyi alıp götürün.
Nice sahiller gördüm ben, bomboş...
Kendisini saracak dalgaları bekleyen.

Nice gözler gördüm meçhule bakan,
Derin denizlerden daha da derin!
Nice gözler gördüm yürekleri okşayan,
Deniz meltemlerinden daha da serin!

Nice martıların türkülerini dinledim,
Kahkahalara ve çığlıklara karışık!
Nice guruplar seyreyledim gözlerde,
Benim yüreğimden daha da yanık!

,'
Birer dünyadır karşıımızdaki o gözler
O dünyalara girmesini bilmek gerek.
Sanmayın ki onlar sadece bir çift göz,
Onlar dışa bakan kocaman birer yürek.

*****Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108696/nice-gozler-gordum.html>

SEN /BEN

Yüreğime
Bir aşk ateşini saldıñ,
Yanar ha yanar!
Sen olmazsan gülüm,
Yaşamanın ne anlamı var?
Bu dertten öleceksem,
Tut ellerimden
Ellerinde öleyim ben!
Cennete gireceksem,
Huri Meleğim ol da,
Cennete seninle gireyim ben!
Yanacaksa bu gönül, bu ten...
Yoluma çıkacaksa
Aşkından Cehennem...
Zebanım sen ol da gel,
Senin elinle yanayım ben!

Mustafa Yüksel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109339/sen-ben.html>

KALMADI BE !

Ellerimi avuçlarına alıp ta
Gözlerimin içine bakarak
Güzel gözlüm derdin ya...
.....Yüreğimden başka
Güzel yerim kalmadı be!

Hani o kedi yumuşaklığıyla
Başını göğsüme yaslayıp ta
Sıcak tenlim derdin ya...
.....Yüreğimden başka
Sıcak yerim kalmadı be!

Yazda temmuz sığım,
Sonbaharda eylül güneşim,
Kışta ocak ateşim derdin ya...
.....Yüreğimden başka
Yanan yerim kalmadı be!

Olmadık bir günün akşamında
Beni yalnız başıma bırakıp ta
Artık hürsün demiştin ya...
.....Kelepçelerinden başka
Tutunacak yerim kalmadı be!

""""""Mustafa YÜKSEL""""""
08 Mart 2008/ ANTALYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110687/kalmadi-be.html>

BİTMEYEN SENFONİ

Dinle, bak kurbağaların senfonisi var
İlk seviştiğimiz yerde yine bu akşam.
Kendi âlemlerinin türkülerini söylüyorlar
Korkmadan, ürkmeden, hiç durmadan!

Hatırlıyor musun, o akşamda öyleydiler?
Tutturmuşlar bir türkü, söyleyip gidiyorlardı.
Fısıldayarak Sormuştum bunlar ne diyorlar?
Demıştin ki, kurbağaların aşk senfonisidir adı.

Hey gidi yıllar... aradan yıllar, yıllar geçti!
Yine yer, o yer, söylenen yine o senfoni!
Değişen bizleriz; bir de senfoninin ismi.
Ben senfoniye dedim ki: bitmeyen aşk senfonisi!

..... Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111197/bitmeyen-senfoni.html>

DUR, GİTME!

Ellerin boş, bomboş mu kaldı?
Tutmadı mı ümitlerin hayallerini?
Hani dönmeyecektin bir daha?
Neden döndün böyle gözleri nemli?

Sen hiç boyun bükmesini bilmezdin.
Söyle, niye boynu bükük geldin?
Niye öyle ezilip büzülüyorsun?
İstemem, özür mü dileyeceksin?

Ben büyük bir insan değilim ki...
Bir zamanlar aşk dilencisiydim,
Şimdi ise bir sokak serserisi...
Haydi, git, git artık gediğin gibi!

Ben seni hiçbir zaman affetmem!
Ama dur, gitme! Kalbim affetmiş...
Hiç olmazsa kulübemde kalır, gülersin!
Ne de olsa eski dost, eski sevgilisin!

....."Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111488/dur-gitme.html>

SEV BENİ Yine ANNEM!

Kimse daha fazla sevemedi senden
Milyon kez öperim o nur ellerinden.
Büyük görme beni; çocuğum hala ben
Kucağına al sev beni yine annem!

Sen ulu bir dağdın, koptum parça senden
Büyüttün dağ yaptın, ufacık çakılken
Sen mi çakıl oldun, karlı ulu dağken?
Yine ulu dağsın, benim canım annem!

Ödenir mi hakkın, ah parayla pulla!
Al; yüreğim sevgim senindir sen sakla
Eğer senden önce varırsam Allah'a
Yüreğimi sev de, duanı yap annem!

Ahirde gidersen Hakka benden önce
"Cennet annenin ayakları dibinde..."
Annemsin bana da yer ayır cennette.
Sen benim gerçekten cennetimsin anne!

*****Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112582/sev-beni-yine-annem.html>

ANANIN ŐEHİDİNE VEDASI

Çok acı bir rüzgâr esti bugün
Gönül çınarımın dalları arasından,
Bu ne fırtınaydı, ne de kasırga...
Daha, daha da yıkıcıydı onlardan!

Dallarım kökünden kırıldı bir anda
Toprak, kan bulaştı yapraklarıma!
Gözyaşlarım sağanak oldu aktı
Yağmur taneleri gibi damla damla!

Bilemedim, ne biçim rüzgârdı bu?
Akdeniz yağmurları gibi sağanak...
Alevlenmiş kor ateşler gibi sıcak...
Bir zakkum kadar keskin ve acı!

Bilemedim ne biçim rüzgârdı bu?
Beni benden söküp, alıp götürün!
Ne kötü bir rüzgârdı bu Ya Rabbim?
Canımı tenimden koparıp giden!

Bir ayrılık rüzgârı esti bugün
Ana yüreğimin ta ortasından!
Ne biçim rüzgârdı bu Allah'ım?
Yarası ağırdı, kurşun yarasından!

Ama sustum bak ağlamayacağım!
Sevinmesin kalleş hain düşmanım...
Vatan için ölmeye ben hazırım!
Ben şehit Mehmedimin anasıyım!!!

Mustafa YÜKSEL /ANTALYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113547/anandin-sehidine-vedasi.html>

GEL KEYFİM GEL

Oturdum mu geceleri çardağıma,
Açtım mı bağırımı gece rüzgârına,
Aldım mı yıldızları da koynuma,
İşte o zaman, gel keyfim gel!

Vardım mı bir pınarın başına,
Gönlümü verdim mi tatlı akışına,
Birde içtim mi suyunu kana kana,
İşte o zaman, gel keyfim gel!

Uzandım mı çınarın gölgesine,
Kulak verdim mi suyun sesine,
Baktım mı şöyle bir de köyüme,
İşte o zaman, gel keyfim gel!

""""""""""Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114764/gel-keyfim-gel.html>

DOĞUŞTAN DOĞUŞA

Bir hoyrat rüzgâr esti;
Dağıldı, Türkün elleri!
Parça parça düştü yollara,
Bir parçası da Anadolu'ya geldi!
İkinci Anayurttu burası...
Türklüğüyle diniyle
İnsanlığa buradan ışık tutacaktı.
Bir çığ gibi büyüdü burada
Türklüğün insanlık davası...
Kim derdi artık ona dur,
Sakın yaklaşma diye!
Adalet, mertlik götürüyordu
O, gittiği her yere!
Kıtalar, denizler aştı,
Büyüdü, imparatorluğa ulaştı!
Kâh Selçuklu, kâh Osmanlı'ydı adı.
Asırlarca yönetti insanlığı.

*

Bir zamanlar geldi; bir gün oldu
Yâd rüzgârlar tekrar esti!
O koskoca imparatorluk,
Parça parça dağılıyordu şimdi!
Ne o Mohaç'tan haber var di,
Ne Kanije'den, Niğbolu'dan...
Artık kalleşçe kovuluyordu
Türkler, ikinci Anayurdundan!

*

Fakat bir Atatürk doğdu
Milletin çilekeş bağrından!
Sonra, milyonlarca Atatürk oldu
O, tek başına çıkan adam!
Ölür müydü şahlanan Türk!
Terk eder miydi, yurdunu?
Yeni baştan başladı
Büyük milletin hücumu!
Çanakkale'ler, Dumlupınar'lar...
İnönü'den Sakarya'ya kadar...
Bu büyük aşk karşısında
Dayanabilir miydi düşmanlar?
Zafer yine Türk'ündü,
Hürriyet, yine Türkün...
Doğuştan doğuşadır davası
Türk için, yoktu ki ölüm!

*

Yaratana sonsuz şükür
Ben de Türkoğlu Türküm!
Sen... Ben... O... Yok!
"Ne Mutlu Türküm Diyene." der,
Türklüğümle öğrenürüm!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115022/dogustan-dogusa.html>

EFKÂR TEPESİ

Efkâr tepesini efkâr bürümüŖ;
Varsın o tepeyi efkâr bürüsün.
Gelsin benim gibi efkârlılar da
Efkâr tepesinde derde yürüsün!

Söylesin güzeller Türkülerini
Efkâr tepesinde sabaha kadar...
Ağlasın bu gece Ŗu efkârlılar
Gökteki yıldızlar sönene kadar.

Dostlarım desinler, efkâr tepesi,
Ŗu dertli, yaralı, toy yüreğime!
Aydınlansın diye ışık yaksınlar
Acıdan kararmıŖ efkâr tepeme...

*****Mustafa Yüksel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115591/efk-r-tepesi.html>

NE VAR, NE YOK DEMİŞSİN ORALARDA...

Yıllar sonrası senden bir mektup aldım.

Ne zaman yazmışsın bilmem.

Tarihi yoktu mektubunun...

Zarfın üzerindeki damgayı da okuyamadım.

Hani, bir adresini de bırakmamışsın ya!

Ne var, ne yok demişsin oralarda...

Neyi merak ettin; neyi soruyorsun?

Her şey bırakıp gittiğin gibi burada...

Aynı parke taşlı dar sokaklar;

Aynı soluk soluğa çıktığımız yokuşlar;

Aynı dünya, aynı yaz, aynı bahar...

Parklarda, sokaklarda, caddelerde

Yine yabancı, meçhul çehreler...

Yine âşıklerle dolup dolup taşıyor

Üzerinde hayaller kurduğumuz tepeler.

Güneş yine eskisi gibi doğup batıyor;

Kumrular yine eskisi gibi ötüyorlar;

Köşedeki parkımız yine yerli yerinde...

Neyi merak ettin; neyi soruyorsun?

Bak aşağıdaki düğün salonundan

Müzik sesleri geliyor kulaklarıma.

Ha! Hani o küçük Zehra vardı ya...

Hani burnunu silip, saçlarını okşadığımız...

Büyümüş be! Düğünü varmış akşama!

Neyi anlatsam bilmem ki sana?

Neyi merak ettin; neyi soruyorsun?

İşte böyle... Değişen fazla bir şey yok!

Sadece değişen bizler varız;

Birde meçhule akıp giden zaman...

Sen buraları, beni bırakıp gideli

Yıllar mı geçti aradan bilmem; ama

Her şey yine bırakıp gittiğin gibi burada!

.....Mustafa YÜSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/121968/ne-var-ne-yok-demissin-oralarda.html>

GELME ARTIK İSTEMEM!

Çocukça bir sevgilim olsun istedim.
Çocukluk elden gitti;
Gelme artık istemem!
Gençlik dedik, gençlik elde kalan.
Gençlik elden gitti;
Gelme artık istemem!
Biz dünyayı yaşamadan öldük.
Gerçekleri hayallere gömdük.
Hayatı şaka sandıkta güldük.
Hayat elden gitti;
Gelme artık istemem!
Mutlu olmak için hayatın kışı yeter mi?
Kurumuş ağaçta meyve biter mi?
Ölüp de gidenler geri döner mi?
Dört mevsimim öldü;
Gelme artık istemem!

*****17 Nisan 1972
*****MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122290/gelme-artik-istemem.html>

!!! 1 BA ??? 2 BA *** 3 LAR

!!!! 1 BA
.....

....Ne mutlu babamıza layık evlatlar olabildiysek;
....Ne mutlu çocuklarımıza layık baba olabildiysek!

??? 2 BA
.....

....Babalar, anneler gibi ufacak hediyelerle bile mutluluğunu gösteremezler.
....Babalar mutluluklarını göstermek için hediyelerin en büyüklerini isterler.

....Babama sordum: “en büyük hediye, en çok istediğin hediye nedir?” diye.
....Cevap verdi: “Unutulmamak, biraz saygı, biraz sevgidir en büyük hediye”
***LAR.
.....

....Ölenlere rahmet, kalanlara sağlık dileğimidir!
....Alın, sevgili babalar alın, sizlere hediyemdir!
....Annemden arta kalan tüm sevgilerim sizedir!

....Mustafa YÜKSEL

.
. .
. . .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122886/1-ba-2-ba-3-lar.html>

****BİZ OLABİLMEK****

Bu vatan bizim...
Bu millet bizim...
Bu bayrak bizim; Bu ecdat bizim...
Bu topraklar üzerindeki kültürler bizim...
Bu din bizim; Bu yol bizim...
Bu devlet bizim; Bu cumhuriyet bizim...
Bu topraklardaki Evliyalar, erenler;
Bu vatan için koyun koyuna girenler bizim...
Türk'ü Kürt'ü, Laz'ı Çerkez'i, Alevisi Sünni'si yok!
Omuz omuza yaşayanlar bizim!
Hepsi bizim!
İnsanların seni beni yok;
Sadece iyisi kötüsü, suçlusu suçsuzu olabilir;
Neticede onlar da bizim...
Ben, sen, o, yok; biz varız!
Bizliği kabul edenler bizim...
BİZLİĞİ kabul edip, BİZ olabildiğimiz gün kazanılan zafer hepimizin.
O zaferi kazananlar bizim...
"Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz" diyebilenler bizim...

Diline, dinine, kökenine bakmaksızın, solcusuyla sağcısıyla, kapalıyla açığıyla,
Bu toprakları vatanı bilenlerin,
Bayrağının uğruna canını verebilenlerin,
"Ne Mutlu Türküm Diyene" diyebilenlerin oluşturduğu bir millet, Türk Milletiyiz!
Biz Biziz...
Biz tarihte imparatorluklar kurup, medeniyetler üretmiş,
Medeniyetlerin beşiği Anadolu'dan dünyayı idare etmiş
Bir Milletiz.
Biz Türk Milletiyiz!
Biz dostluğu, kardeşliği bilenleriz.
Selam olsun düşmanların oyunlarına gelmeden bu topraklara vatanım diyenlere!
Selam olsun asırlarca uğruna canını kanını verdiği,
Gölgesinde hür ve bağımsız gezdiği Al bayrağına bayrağım diyebilenlere!
Selam olsun asırlardır bu topraklarda BİZ olabilenlere!
Sonsuza dek BİZ olabileceklere...
Kısacası, Selam olsun
BİZ BİZİZ, BİZ TÜRK MİLLETİYİZ diyebilenlere
BİZ OLABİLENLERE...

.....Mustafa YÜKSEL 17.05.2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/123729/biz-olabilmek.html>

MEVLANA'M BU DEĞİL Mİ?

Işığa dönen pervane misali, özüne dönen Mevlana!
Varlıkların var edicisi, senin özün de Allah değil mi?
“Kim olursan ol, ne olursan ol, yine gel!” diyen Mevlana!
Bütün kâinatı kuşatan, sevgi, hoşgörü bu değil mi?

Her varlığı, Hakk'ın Arş'tan Arz'a tecellisi bildin.
Her yerde, her şeyde Hakk'ı görüp, Hakk diye sevdin.
İnsanlara “Aşk bir haldir anlatılmaz yaşanır.” dedin.
Senin yaşadığın hal, Yaratan'ı yaşayış hali değil mi?

İçinde sevgi olan yürek, sevgiyle Allah'a döner.
Ancak Allah aşkıyla yanan yürek, insanı sever.
Mevlana'm, Şems'e neden pervane olup döner?
Bu dönüş, Hakk'ı sevip, Hakk'a dönüş değil mi?

“Geliniz; yüz bin kere tövbenizi bozsanız yine geliniz!
Bizim dergâhımız ümitsizlik dergâhı değildir.” dediniz.
Sevgiyi, merhameti, hoşgörüyü, Hakk'ın kendisi bildiniz.
İnsanlığı sana getiren, Yüce Mevlana'm, bu değil mi?

..... Gazipaşa / 21 Nisan 2008
..... MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124047/mevlana-m-bu-degil-mi.html>

SEVGİLİ DOSTLARIM

Sevgili dostlarım,
Bilin ki elimde olmadan
Ayrı kaldım sizden uzun zaman.
Şimdi mutluyum sizinle olmaktan
Tek bir endişem, tek bir korkum var,
O da bazı dostları tekrar bulamamaktan.
Allah'tan dileğim tekrar sizinle olmak...
Tüm dostları sağ salim bulmak...
Yüreğinizden sevgi eksik olmasın!
Sevgili dostlar hep DOSTÇA kalın!

..... 11.10.2008
.....Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/156735/sevgili-dostlarim.html>

!!! GÜZ DAMLALARI !!!

Yine gökyüzünde bulutlar yürüyor;
Yerlerde ise toprak kokuları var.
Bana çok, çok mutluluklar veriyor;
Son yazlarda düşen bu ilk damlalar.

Toprağın yağmuru özleyişinden midir?
Yoksa bizim çok yanışımızdan mı?
Bir sevgiliyi sararmış gibi sararım
İlk düşen sonbahar yağmurlarını.

Çocukken koşardım ilk damlalara
Yarış atları misali, dalardım delicesine.
Şimdilerde artık koşamıyorum ama...
Hala aşığım o ilk damlaların sesine.

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/157149/guz-damlalari.html>

UĞRUNDA

Dün uğruna nice canlar verildi
Vatanımdır diye bu kara toprağa!
Dün uğruna ne kanlar döküldü
Rengi solmasın diye Al Bayrağa!

Bugün uğruna nice canlar veriliyor
Vatanımdır diye bu kara toprağa!
Bugün uğruna ne kanlar dökülüyor
Rengi solmasın diye Al Bayrağa!

Yarın uğruna nice canlar verilecek,
Vatanımdır diye bu kara toprağa!
Yine uğruna ne kanlar dökülecek,
Rengi solmasın diye Al Bayrağa!

Ne canımız tükenir ne de kanımız...
Kıyamete kadar vermeye de hazırız!
Yeter ki bağımsız olsun vatanımız!
Yeter ki dalgalansın Al Bayrağımız!

..... Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/157597/ugrunda.html>

ŞU AYRILIKLAR OLMASAYDI

Gönüller acıyla dolmazdı
Şu ayrılıklar olmasaydı.
Can cananından ayrılmazdı
Şu ayrılıklar olmasaydı.

Anne bebeği doğurmazdı
Çiçek dalından kopmazdı
Düzen bu düzen olamazdı
Şu ayrılıklar olmasaydı.

Nehirler denize akmazdı
Dost dostu aşkla aramazdı
Yunus, Mevlana'da yanmazdı
Şu ayrılıklar olmasaydı.

Gün geceyi kovalamazdı
Gönüller Hakkı bulamazdı
İnan! ölüm bile olmazdı
Şu ayrılıklar olmasaydı.

Tuzu biberiymiş ayrılık
Yaşam dediğimiz hayatın.
Ne manası olurdu aşkın?
Şu ayrılıklar olmasaydı.

Anahtar yapmış ayrılığı...
Vuslat ise Hakk'ın kapısı...
Kul arar mıydı Allah'ını?
Şu ayrılıklar olmasaydı!

""""""Mustafa YÜKSEL
.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158209/su-ayriliklar-olmasaydi.html>

DUADAYDI TÜM ŐİRLERİ

===Dnyanın en güçlüleri ve en zenginleri dahi
===Musallaya konunca, kimsesiz ve yalnız değil mi?===

Bozkır gecelerinde kayan yıldızlar misali
Bir görünür, bir kaybolurdu Şair.
Kimse fazla bir Şey bilmezdi
Onun kim olduğuna, hayatına dair.
Aradan ne kadar zaman geçmişti bilmem.
Bir ikinci vakti parkta görünmüŐtü yeniden.
Banka oturmuŐ, dalgın uzaklara bakıyordu.
Sanki hayatının muhasebesini yapıyordu.
Selam verip, yanına iliŐircesine oturdum.
Üstat dedim, görünmez oldun!
Nerelerdesin? Nasılsın? Ne yapıyorsun?
Hafifçe gülümsemeye çalıŐtı Şair...
Sonra da boŐanırcasına sessizce ağladı...
Bu kadar kısa,
Bu kadar da uzundu cevabı...
Aradan birkaç zaman geçmişti
Bir daha görmemiŐtim Şairi.
Yine bir ikinci vaktiydi
Salası verildi...
Sessizce göçüp gitmişti,
KaybetmiŐtik kimsesiz Şairi...
Koştum. Dedim ki namazında bari bulunayım,
Arkasından bir Fatiha okuyayım...
Ama musallada mutlu gördüm
Kimsesiz Şairi(!)
Namazında saf tutmuŐlar, ağlıyorlardı;
Onun için avuç açmış,
Duadaydı tüm Şiirleri!

===== MUSTAFA YÜKSEL

Büyük stat Fazıl Hüsnü DAğLARCA'YA ALLAH'TAN Rahmet dilerim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158513/duadaydi-tum-siirleri.html>

ŞEHİT DÖNESİM GELİR

Yurdumun ulu dağlarını gördükçe
Yalçın zirvelerine çıkasım gelir.
Ay yıldızlı al bayrağımın misali
Oralarda hep kanat açasım gelir.

Sabah vakti esen seher yeli gibi
Yurdumun her yerine varasım gelir.
Bu vatan için çırpınan yürekleri
Gönülden kucaklayıp sarasım gelir.

Yurda ihanet edenleri görünce
Akıllarına bakıp gülesim gelir.
Vatan için atalarım ölmemiş mi?
Benim de vatan için ölesim gelir.

Kıskanırım kınalı şehitlerimi,
Onlar yerinde benim olasım gelir!
Şanlı Al bayrağa sarılmış tabutla
Ah! Ata ocağına dönesim gelir.

..... 17.Ekim 2008
.....MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158769/sehit-donesim-gelir.html>

DAĞLAR

Yine başınız dumanlandı
Benim gönlümün tacı dağlar!
Sizde yağmur, kar bulutları,
Bende efkâr bulutları var!

Sizin dumanınız dondurur
Geceleri gök yıldızları...
Benim dumanımsa yeniler
Yürekteki kor yangınları.

Siz üşürsünüz gündüzleri
Çıplak bağrınızda: dolu, kar...
Bense gece gündüz yanarım,
Benim bağrımda ateş yanar!

Siz uzaklarda yalnızsınız
Başınızda bulutlar ağlar!
Bense buralarda yalnızım
Gözümde akar kanlı yaşlar!

Ey gönlümün dostu dağlarım!
Siz sessiz, ben sesli ağlarım!
Gördüm ki sizde de hasret var.
Ben dahi hasretten yanarım!

Biz kader birliği yapmışız
Sanki gelecek mor günlere...
Siz pembe güneşlere hasret,
Bense, gerçek dost gülüşlere!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/159311/daglar.html>

ÇIKMAZ SOKAK

Yağmurlu gecelerde yapayalnızdım
Bu şehrin ıslak sokaklarında...
Bir dost, bir arkadaş aradım,
Bulamadım!
Dolaştım durdum kendi yalnızlığımda...
Hani bir tanıdık yüz görsem...
Hani birini birisine benzetsem...
Oracıkta bayram yapardım.
Ama yoktu işte!
Yalnızdım!
Bu yüzden sokaklarda çok ağladım!
Ah şu sokakların dili olsa da konuşsaydı!
Şu kahrolansıza acı dolu hayatımı,
Şöyle, bir, bir, güzelce anlatsaydı...
Yalnız ben miydim bu sokakların garibanı?
Acaba başkaları da varımıydı?
Varsa niye görmüyordum onları?
İçmemiştim... Sarhoş da değildim!
Niye, böyle sarhoş gibiydim?
Sokak lambalarının ışıkları
Benim gibi titriyor muydu ne?
Yoksa ben mi öyle sanırdım?
Yağmurlu gecelerde bile
Onların ışıklarında ıslanırdım.
Bundan dolayı olmalı ki,
Onları kendime hep dost yapmıştım.
Dertleşirdim, sessizce sokak lambalarıyla.
Beni en iyi onlar anlar, onlar dinlerdi.
Onlarda benim gibi yalnız;
Onlarda benim gibi yapayalnızdı.
Ama ben, bıkmıştım artık yalnızlıktan!
Bıkmıştım bu şehrin gecelerinden!
Bıkmıştım sokak köşelerinden!
En acısı:
Bıkmıştım artık ben benden!
Böyle bir günün akşamındaydı.
Yine yaşlar yürümüştü gözlerime.
Belli ki yine acı geçecekti bu gece...
Bir sokak başıydı galiba(?)
Nasıl oldu bilmem?
Birden karar vermiştim evime dönmeye.
Aman Allah'ım!
Bu ne mutluluktan böyle?
Uçuyordum!
Sevinçler dolmuştu içime!
Sabah olsun, hemen dönecektim köyüme!
Ne güzel, ne tatlı hayallerdi be!
En mutlu gecemdi o gece...
Tren garında, bir köşecikte uyumuştum.
Rahatsız olmuyordum karton yataktan bile.
Rüyalarım ne güzeldi!
Rüyalarımda kavuşmuştum sevdiğlerime;
Rüyalarımda kavuşmuştum köyüme!
Ama dönemedim işte!
Hala buralardayım!
Keşke uyanmasaydım!
Rüyada kalsaydım!
Bitirmiş bu koca şehir benim yüreğimi!

Bitirmiş bu koca şehir benim aklımı!
Dönüş yollarını unutmuşum,
Bulamadım!
Döneceğim yerin adını bile hatırlayamadım!
Yazık!
Artık dönüş benden çok uzaktı!
Dönüş için girdiğim her yol:
Eyvah!
Birer çıkmaz sokaktı!

.....13 Ocak 2006
..... Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/159600/c-i-k-m-a-z-s-o-k-a-k.html>

EY BU YURDUN EVLADI!

Ey, Bu Yurdun Evladı!
Şu Vatan toprakları
Bil ki kendiliğinden
Vatan toprağı olmadı!
Hatırla vatan yapanları!
Sakın Bastığın toprakları
Kuru topraklar sanma!
Gör, o topraklardaki
Kıpkızıl akan kanları!

*

Ey, Bu Yurdun Evladı!
Oyun oynadığın sahaları,
Ekip dikilen ovaları,
Bu vatandaki köşe bucakları
Bomboş yerler sanma!
Gör, o topraklardaki
Onurlu, imanlı ecdatları!
Gör, senin için oralarda
Kefensiz, şehit yatanları!

**

Ey, Bu Yurdun Evladı!
Dünü bugün gibi sanma!
Kolay gelinmedi buralara!
Bil ki, borcun var senin de
Bugünleri sana hazırlayanlara!
Sen de düşün kendi çocuklarını...
Bu topraklar kolay vatan olmadı!
Sakın unutma, bu toprakları vatan yapanları!
Sakın unutma, bu yüce devleti kuranları!

.....MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/162460/ey-bu-yurdun-evladi.html>

DARMADAĞINIĞIM

DARMADAĞINIĞIM

Dalları budanmış kavak ağacı gibi
Ortada sipsivri, sırtıp kalakaldım.
Mutluluğumu, gülmeyi hayal ederken
Rüzgârda bulut gibi, darmadağınığım!

Aşk denilen pembe mutluluk perisinin
Düştüm Peşine, yıllarca koşup aradım.
Ağardı onun yolunda saçım sakalım.
Bulamadım! Perişan, darmadağınığım!

Hayatta ne dost kaldı, ne hal soranım...
Ömür denen yıllarımı boşa harcamışım.
Bu dünyada yapamadım, bitti sınavım!
Günüm akşam oldu, ben darmadağınığım!

....."Mustafa Yüksel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/164655/darmadaginigim.html>

SON GAZİYE

Bir dönemin son şanlı gazisi
Çıkmiş Cennet yolculuğuna.
Dediler ki: O da on kasımda
Ruhunu vermiştir Allah'ına.

...

Bekliyorlardır arkadaşların
Kucaklamak için aşkla seni.
Sorarlarsa yurdumun halini
Anlat ta, sakın ağlama emi!

*

Birde küsme sarı kasımlara...
Hepimizin var bir on kasımı.
Lakin kaçımız taşıyabildik
Göğüste gazi madalyasını?

*

Ama bu milletin şehitlere
Gazilere duası hiç bitmez!
Bu Milletin şanlı şehitleri
Şerefli gazileri tükenmez!

*

Size tam layık olamadıysak
Sizden milletçe özür dileriz!
Allah size de rahmet eylesin,
İstiklal Savaşı, son Gazimiz!

.....13.11.2008
"Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/166375/son-gaziye.html>

NİCE DOSTLAR GÖRDÜM BEN

NİCE
DOSTLAR
GÖRDÜM
BEN!

Nice dostlar gördüm ben,
Çıkarları olduğu sürece dostsun!
Nice dostlar gördüm ben,
Çıkarları bitince unutulursun!

Nice dostlar gördüm ben,
İyi günde yalakalıkta eşsiz!
Nice dostlar gördüm ben,
Kara günde kayıp ve sessiz!

Nice dostlar gördüm ben,
Her telde cambaz mı cambaz!
Nice dostlar gördüm ben,
Şeytandan daha da düzenbaz!

Gerçek dostları da gördüm ben,
Dosta koşarlarken akın akın!
Gerçek dostlarımı da gördüm ben,
Bana, benden daha da yakın!

.....24 Mayıs 2002
.....Mustafa Yüksel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/167037/nice-dostlar-gordum-ben.html>

YOK BENDE

Konuşturma beni güzelim,
Konuşacak haller yok bende!
Derde derman olayım deme,
Derdimin sayısı çok bende!

Gölüver, coş, eğlen güzelim,
Bahar bayramın var önünde!
Sen niye gülmüyorsun deme,
Gülecek hallerim yok bende!

Çiçekler açmış bak her yerde,
Toplayacak eller yok bende!
Sakın ha, aşkından söz etme,
Aşk yaşayacak yer yok bende!

.....Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/167260/yok-bende.html>

GİDİYORUM

Aşkından feryat ediyorum.
Ah, edip edipte inliyorum!
Bırakın gözyaşlarım aksın
Artık buradan gidiyorum!

Ben taşıdım, yandım eridim.
Sen aşkımı hiç göremedin!
Dayanmaz kanıyor yüreğim.
Artık buradan gidiyorum!

Zevk vermiyor bana buralar.
Feryat ediyor, bak rüzgârlar!
Açmıyor sensiz papatyalar.
Artık buradan gidiyorum!

Anladım sensizlik bomboşmuş
Yüreğim hep boşuna coşmuş.
Yüreğinde bana yer yokmuş.
Artık buradan gidiyorum!

.....MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/168822/gidiyorum.html>

ÖĞRETMENİM

Ulu bir çınar misalisin öğretmenim
Yaşlandıkça bir başka heybetlisin!
Köklerin ağ gibi insanlığı sarmış
Başınla sanki güneşe degecek gibisin!

Saçlarına aklar düşmüş öğretmenim
Yıllar, o güzel yıllar ne çabuk geçmiş!
Üzülme yılların geçtiğine öğretmenim
Baksana etrafında fidanların yetişmiş!

Yıllar geçtikçe gençleşirsin öğretmenim
Her öğrencinle yeniden dünyaya gelirsin!
Bizler yaşadıkça sen hiç ölmeyeceksin
Sonsuza denk ışığınla yaşa öğretmenim!

Bir harf öğreten için kırk yıl köle olunurmuş.
Ne öğrendiysem, hepsini bana sen öğrettin!
Anamsın, babamsın, her şeyimsin benim!
Milyon kere milyon ellerinden öperim öğretmenim!

....."Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/169411/ogretmenim.html>

ANTALYA'M

Artık gülmekte istemiyorum
Eski kahkahaların ardından!
Hıçkırıp ağlamak istiyorum
Geçmiş yıllarımın sonrasında!

Eskidenmiş o mutluluğumuz
Sıcak sularında Akdeniz'in!
Eskidenmiş beyaz kumlarında
Glp, oynadığım sahillerin!

Şimdi özlem geçiyor içimden
Antalya ve Akdeniz'e giden!
Nedense bitiyor mutluluğum
Özlemlerimin bittiği yerden!

Antalya son durağım oluyor
Hayallerimin her perdesinde...
Yüreğim kan ağlıyor Antalya'm,
Senin sıcak bağrını özledikçe!

.....Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/170072/antalya-m.html>

UZAKLARDA BAYRAM

Ben uzakların yalnızlığında çırpınırken
Baktım ki bir bayram daha gelmiş!
Hayret! Sıradan bir gün gibi.
Bayramlar galiba çocuklukta güzelmiş!
Nerede o eski bayramlarım?
Bugün birkaç çocuk gördüm sokakta...
Onlar yaşıyorlardı bayramı doya doya!
O anda içimden çocukluk yıllarım geçti.
Günler öncesinden heyecanını yaşadığım...
Bayramlık bir lastik ayakkabıya sarılıp
Mutlu rüyalara daldığım...
Bayram sabahı erkenden kalkıp
El öpüp, şeker topladığım...
Yokluklar içindeki mutlu bayramlarım!
Birden içimde fırtınalar koptu.
Yüreğim yağmaya hazır bir buluttu.
Uçar adımlarla eve koştum!
Bir bayram sabahı uzaklarda... Ağlıyordum!

,,,,,,8 Kasım 1972
,,,,,, Mustafa Yüksel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/174938/uzaklarda-bayram.html>

TOYNAK

TOYNAK I

Sevgili TOYNAK, duyguların eksik olmasın.
Yüreğinden dost duygular akıyor. Hep aksın.
Ömrünün bir kısmından dostlara ayırmışsın,
Allah, senin ömrüne mislince ömür katsın!

Dost, kolay değil yürekleri bir bir okumak.
Şiirlerde ilmik ilmik sevgiyi dokumak...
İbadettir güzeli söyleyip, güzel yazmak.
İbadetlerin kabul olsun, sevgili Toynak.

TOYNAK II

Elbette ölüm haktır, vakti gelince gitmeye hazırız.
Yaşadığımız sürece güzellikleri yaşatmalıyız.
Ola ki kurtuluşumuz olur söyleyip yazdıklarımız.
Sevgili Toynak, şiiirce, dostça, sevgiyle, hoşça kalınız!

21.12.2008 Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/177824/toynak.html>

YALAN DÜNYA

Hey gidi hayat dediğim akan zaman
Serap gibi bir göründün bir kayboldun.
Sana yalan dünya demiştim, yanıldım
Yalan olan benmişim, ben yalan oldum.

Uğraştım, kazandım ama yiyemedim.
Dostlar hoşça kalın bile diyemedim.
Sanki kaynar suda eriyen sabundum...
Yalan olan benmişim, ben yalan oldum.

Bunun için miydi tüm ahım fiğanım?
Boşa akıp giden güzel zamanlarım...
Çıkmaz sokağaymış çıkış olan yolum
Yalan olan benmişim, ben yalan oldum.

.....Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/180711/yalan-dunya.html>

BAKIYOR VE SUSUYORDU

..... İskelenin yanı başında,
..... Bir taşın başında
..... Bir adam oturuyordu.
..... Ufuk çizgisine bakıyor
..... Ve susuyordu.

..... Bir zamanlar yüreğini hoplatan
..... Kumruların sesi
..... Artık onun yüreğini hoplatmıyordu.
..... İcini sızlatan anılarını da
..... Hatırlamıyordu.
..... Güneş sıcak mı, su soğuk mu?
..... Umursamıyordu.
..... Artık çakıl taşları tane tane
..... Çiçekler renk renk değildiler.
..... Su mavi, yosun yeşil
..... Görünmüyordu gözlerine.
..... Etraftaki koşturmacalar,
..... Martıların çığlıkları,
..... Denizin dalgaları,
..... Günbatımları,
..... Umurunda bile değildi.
..... Hayatın sonunda mıydı?
..... Yoksa sonun başında mı?
..... Düşünmüyordu.
..... Zamanlar akıp gidiyor
..... O, hiçbir şeyi sormuyor,
..... Hiçbir şeyi merak etmiyor,
..... Hiçbir şeyi duymuyor,
..... Hiçbir şeyi görmüyordu.
..... Ya da biz öyle sanıyorduk.
..... Sanki yaşıyor da, yaşamıyordu.

..... İskelenin yanı başında
..... Bir taşın başında
..... Bir adam oturuyordu.
..... Ufuk çizgisine bakıyor
..... Ve susuyordu.

..... 29.01.2009

..... Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/194043/bakiyor-ve-susuyordu.html>

KRAL ÇIPLAK

UZUN BİR AYRILIKTAN SONRA
DOSTLARA DİYELİM: MERHABA!

**

İbret nazarıyla baktım dünyaya.
Gördüm ki, bugün dünden çok başka!
Hani ilk bakışta
Bu günün dünden farkı da yok ya...
Sanki her şey düzeninde,
Yolunda gidiyormuş gibi dünya(!)
Gidiyor da...
Ama hangi yolda?

*

Kötüler durmadan
Yön veriyorlar dünyaya.
İyiler dur diyebilecekler mi?
Kötülere acaba(?!)
Ah! Şu uyuyanlar bir uyansa...
Ah! İyilerde kötüler kadar cesur olsa...

*

Dünyanın her yerini kötülükler sarmış...
Adaletsizlik, zulüm, açlık varmış...
DOĞA can çekişiyormuş;
Yeryüzünde analar ağlarmış...
Savaşlarda çocuklar öksüz, yetim kalmış...
İnsanlık bitmiş, edep, hayâ sıfır almış...

*

Kimileri için, ne gam, ne tasa?
“Ölen ölsün, kalan kalsın...”
“Altta kalanın canı çıksın!”

*

Bu nasıl vicdan?
Bu nasıl kafa?

*

Devekuşu misali
Herkesin başı kumda...
“KRAL ÇIPLAKMIŞ!”
Kimin umurunda?

*

Kendimizden başkasını
Gördüğümüz de yok ya!
“Can can, benim canım!
Çıksın, senin canın!”

*

Herkes olmuş baş, padişah...
Gözler, ışıl ışıl parada...
Gurur, kibir, rezillik...
Burunlar havada...
Var mı, benden büyük daha?
Sanki emrinde sıra sıra dağlar...
Sanki Dünya’yı onlar yaratmışlar...
Ama meşhur bir sözü unutuyorlar:
“Mağrurlanma padişahım,
Senden büyük Allah var!”

*

Sahi dünle bugün arasında
Çok şeyler değişmiş!
İnsanlık denilen değerler
Nereden nereye gelmiş...

*

Anladım ki Dünya'da
Değişmeyen tek şey
Hep değişmekmiş!
Görüp, söylemek istemesek de
"Kral çıplak!"
Bu bir gerçekmiş.
*
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/242556/kral-ciplak.html>

KATAR KATAR

Ömür dediğin heyhat, su gibi akar.
Uzaklar yakın olur, hep seni arar.
Dilim neler söyle de, elim ne yapar
Bizim ellerde canım, ah, katar katar!

Ateş düştüğü yeri, her dem yakar.
Ne ağa der şu ecel, ne kör, ne bakar...
Yola giden gidene, dönüp kim kaçar!
Bizim ellerde canım, göç katar katar!

Vakit akşam olur da, dağdan gün batar.
Bu yaşlı yüreklere, od çadır çatar.
Dün birlikte olanlar, bugün tek yatar.
Bizim ellerde canım, dert katar katar!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/293876/katar-katar.html>

ÖĞRETMEN YÜREĞİNDE ÇOCUK

Günün Kutlu Olsun Öğretmenim!

Susamış çorak topraklara düşen
Yağmur damlası gibi çocuklar!
Çocuğun olduğu yerde hareket,
Çocuğun olduğu yerde mutluluk var!

Her haziran benim sonbaharım,
Dalımdan kopan sarı yapraklarım!
Her eylül ise benim ilkbaharım,
Dallarımda açan çiçekler, çocuklarım!

Eylüllerde gelirler, hep gülerim!
Haziranlarda giderler, hep ağlarım!
Çocuklar olmadan boş hayatım!
Benim canım, sevgili çocuklarım!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/299408/ogretmen-yureginde-cocuk.html>

YERE DÜŞEN İLK SARI YAPRAK

Farkında olmadan sonbahar gelmiş...
Toprağa düşüverdi ilk sarı yaprak.
Beklenen sevgiliyi karşılar gibi
Onu ne güzel de karşıladı toprak!

Nazla, süzülerek düşen sarı yaprak
Elbette böyle yalnız kalmayacak.
Gerisi de gelecek sarı yaprakların
Yağmur misali, sağanak, sağanak!

Ya onları dallarında taşıyan ağaçlar...
Kalakalırlar orta yerde çırılçıplak!
Belki de arkalarından el sallarlar
Giden parçalarına bakıp, ağlayarak!

Bizde sarı yapraklar gibi değil miyiz?
Düşmez miyiz bir bir kara toprağa?
Sarmaz mı bizi de o kara toprak?
Sevgiliyi sarar gibi, kucak kucak!

Her sonbaharda düşen ilk sarı yaprak
Dönüşü imkânsız yolculuğu anlatır bana.
Her sevgiliyi verdikçe kara toprağa
Benzetirim, yere düşen ilk sarı yaprağa!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/324534/yere-dusen-ilk-sari-yaprak.html>

MUTLUMUSUNUZ?

I.
Sular, acaba mutluda mı, çağıldayarak akarlar?
Çamlar, mutluda mı, göklere değmek için çabalar?

Mutlu musunuz mayısta yeşil görünen dağlar?
Mutlu musunuz tepelerdeki akşam güneşleri?
Mutlu musunuz gökyüzündeki beyaz bulutlar?

Ben kadar, benim kadar mutlu musunuz?
Ağlayabilir misiniz sevgiliniz için her gün?
Gülebilir misiniz benim gibi kör kaderinize?

II.
Sahi, mutluda mı hep mutlu görünür insanlar?
Mutluda mı ufuk çizgisiyle kucaklaşır dağlar?

Söyleyin! Mutlu musunuz sahildeki ıslak kayalar?
Mutlu musunuz karanlıkta parlayan yıldızlar?
Mutlu musunuz yeryüzündeki tüm canlılar?

Ben kadar, benim kadar mutlu musunuz?
Ağlayabilir misiniz sevgiliniz için her gün?
Gülebilir misiniz benim gibi kör kaderinize?

III
Haykırabilir misiniz, ağlarken mutluyum diye?
Benim gibi gülebilir misiniz kör kaderinize?
İşte o zaman gerçekten mutlusunuzdur siz de.
Sahi, mutlu musunuz benim kadar? Söylesenize!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/325494/mutlumusunuz.html>

SENSİZ GECELERİN TADI YOK

Sensiz sokaklar bomboş.
Köşe başları çok tenha...
Eski şakra banlıklar yok artık
Arama, nerede o eski kahkaha...
Geceler boş sensiz!
Sokak lambalarının ışıkları soluk
Lambalara vuran yağmurların
O pırıltılı dansları da yok...
Eskisi gibi ılık değil geceler.
Parke taşları daha yalınız,
Kaldırımlar daha suskun!
Onlarla birlikte taşlaştım,
Onlarla birlikte üşüyorum!
Senmişsin geceleri ısıtan,
Senmişsin geceleri aydınlatan,
Senmişsin geceleri güzel yapan!
Sensiz karanlığa bakıyor pencereler...
Ölüm gibi çöküyorlar üstüme;
Sensiz, ölüm gibi geceler!
Hani seninle birlikteyken
Şans tuttuğumuz yıldızlar vardı ya!
Görünmüyorlar artık gözlerime...
Duygularım çok donuk...
Sen yoksun ya burada,
Şimdi geceler daha karanlık,
Geceler daha, daha soğuk!
Artık arama eski ki mutlu geceleri...
Şimdi eski gecelerin tadı yok!
Sensiz, burada eski geceler,
Ah! O eski ki güzel geceler artık yok!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/325822/sensiz-gecelerin-tadi-yok.html>

ALIN ŞU ÇOCUĞU BOYNUMDAN

Alın Şu ocuğumu boynumdan,
Yarama dokunup kanatıyor!
Alın Şu ocuğumu bağrımdan,
BakıŐı yüreeğimi yakıyor!

Bu kadarda mı çok sağır olduk?
Yok mudur bu çığlıkları duyan?
Susturun ocuk çığlıklarını...
Ah, yine kanıyor gönül yaram!

Gelmelerine biz sebep olduk,
Sonra da acılara boğdurduk!
Ne kadarda çok duygusuz olduk
Tutun beni dayanamıyorum!

Bitmiş bizde insanlık, merhamet!
Taş olmuş Şu sinedeki yürek!
Suç ortada, hepimizin elbet...
İnsan olmaktan, utanıyorum!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/328006/alin-su-cocugu-boynumdan.html>

LA İLAHE İLLALLAH***ŞEFAAT RESULÜLLAH

Yaratan ulu Allah; Muhammet Resulü Allah!
Sancağım Livai Hamd, sığınağım Beytullah!
Zaman Ahir zamandır; son hayırdır inşallah!

Şefaata Resulü Allah! Rahmet eyle Ya Allah!
Lâ ilâhe illallah! ===== Lâ ilâhe illallah!

Bir yakamızda günah, diğesinde kul hakkı...
Yeriz hakkı, haramı, dünyada baldan tatlı
Sırtlarız günahları, unuturuz hesabı!

Şefaata Resulü Allah! Rahmet eyle Ya Allah!
Lâ ilâhe illallah! ===== Lâ ilâhe illallah!

İlk toprak, sonum toprak; hesaplar sorulacak.
Vel Yevmil Ahirinde, halim nice olacak?
Yürek yanarda yanar, can nasıl dayanacak?

Şefaata Resulü Allah! Rahmet eyle Ya Allah!
Lâ ilâhe illallah! ===== Lâ ilâhe illallah!

Bilirim ilk ahdimi, korkum kör nefsimdendir.
Ya Muhammet Mustafa! Ya Rab hepsi sendendir!
Ümit Resulü Allah'tan, felah Rahmetindendir!

Şefaata Resulü Allah! Rahmet eyle Ya Allah!
Lâ ilâhe illallah! ===== Lâ ilâhe illallah!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/329367/la-ilahe-illallah-sefaat-resulullah.html>

RAĞBET GÜZEL İLE ZENGİNE

Davul çalar dengi dengine,
Koşun zengin ise düğüne,
Kimin derdi kimin nesine,
Rağbet, güzel ile zengine!

Zengin isen dalkavuklar tok!
Güzel isen sevenin pek çok!
Para, güzellik yoksa dost yok!
Rağbet, güzel ile zengine!

Geldik ahir zaman devrine,
Kimse uymaz oldu ahdine,
Senin haklı haksız neyine,
Rağbet, güzel ile zengine!

Selam dahi çıkar var ise...
Çıkarısız hiç selam bekleme!
Ölmüş insanlık, bak şu hale!
Rağbet, güzel ile zengine!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331475/ragbet-guzel-ile-zengine.html>

**** VAR !!! ****

RUHUNUZ ŞAD OLSUN, KAHRAMAN ŞEHİTLERİMİZ!

Kim demiş ki bu millet, bu vatan yok olur.
Onlar için genç yaşta can verenlerim var!
Bayrağa sarılmış “canlara” sarılıp ta
Yığıdim “Vatan sağ olsun” diyenlerim var!

Bu Vatan kendiliğinden mi Vatan oldu?
Binlerce yıldır uğruna ölenlerim var!
Bu kutsal can toprağı bize bırakıp ta,
Kendileri Nur Cennete girenlerim var!

Ey, bu Milleti tanıyamayan gafiller!
Bizim “Kurtuluş Savaşı” verişimiz var!
Çanakkale’nin, Anadolu’nun bağrında,
Yedi düveli yerle bir edişimiz var!

Sanmayınız ki çakallar aslanı boğar,
En güçsüz anımızda kükreşişimiz var!
Bu Millet öldü, yok oldu dendiğı yerde,
Küllerinden yeni devlet kuruşumuz var!

Tükenmez bu inanç, bu imanla bu Millet,
Bir Allah ’a gönülden şahadetimiz var!
Karanlıkları, güçlü aydınlıklar boğar,
Bizim batmayan aydınlık güneşimiz var!

Vatan, Millet, Bayrak bizlerin namusudur,
Namusumuz için düşmanı gütmemiz var!
Korkmayız biz bu yolda can verip ölmekten,
Ölürsek, Allah’tan şehitlik rütbemiz var!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/335629/var.html>

BAHAR DUYGULARI

Her ilkbahar mevsiminin gelişinde
Bahar yağmuru olup, yağasım gelir.
Çağıl çağıl akan dereler misali,
Akıp akıp, göllere dolasım gelir.

Havadaki kırlangıçları gördükçe
Kuş olup, hür göklerde uçasım gelir.
Çiçeklerden bal alan arı misali,
Her dala konup, çiçek açasım gelir.

Her ilkbahar mevsiminin gelişinde
Cennet bahçelerine varasım gelir.
Dostla son defa, vedalaşma misali,
Tüm dostlarıma, selam salasım gelir.

Yeniden uyanan doğayı sevdikçe
Bir daha ona, âşık olasım gelir.
Mağarada, yedi uyurlar misali,
Koynunda uykulara dalasım gelir.

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341882/bahar-duygulari.html>

ANANIN ŐEHİDİNE VEDASI

Çok sert, kötü bir rüzgâr esti bugün
Çınarımım gür dalları arkasından!
Ah! Bu ne fırtınaydı ne de kasırğa,
Daha, daha da kırıcıydı onlardan!

Dallarım kökünden kırıldı bir anda...
Kanlı toprak bulaştı yapraklarıma!
Gözyaşlarım, sağanak, sağanak aktı,
Yağmur taneleri gibi damla, damla!

Bilemedim ne biçim bir rüzgârdı bu?
Benliğimi benden söküp sürükleyen!
Bilemedim ne kötü bir rüzgârdı bu?
Canımı, tenimden koparıp götüren!

Bir ayrılık rüzgârıdır esti bugün
Ana yüreğimin tamda ortasından!
Ne biçim rüzgârdı bu böyle Allah'ım?
Yarası ağırdı, kurşun yarasından!

Ama sustum işte ağlamayacağım!
Duyun beni dostlarım, düşmanlarım!
Bu vatan için ölmeye ben de varım!
Ben, şehit Mehmetlerin GÜR anasayım!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/344255/anandin-sehidine-vedasi.html>

ŞİKAYETÇİYİM SENDEN EY BAHAR

Sen, çat kapı, ateşle gelirsin.
Al kanı, ak kora çevirirsin,
Yakar, yakar da acı verirsin,

*****Olmaz olsun sevgide böyle nâr!
*****Şikâyetçiyim senden ey bahar!

Rüzgâr alıp götürür kokunu,
Yüreğe saptırsın aşk okunu,
Düşünmezsin acını, tokunu,

*****Zalimse seven, aşk neye yarar?
*****Şikâyetçiyim senden ey bahar!

Kimi canlara kucak açarsın,
Kimi canlara zehir saçarsın,
Eşitlikten, haktan hep kaçarsın,

*****İnsafsız, sende adalet mi var?
*****Şikâyetçiyim senden ey bahar!

Seninle yanar topraklar, taşlar,
Mevsimlik aşklar seninle başlar,
İsyankâr olur bitkiler, kuşlar,

*****Büyücü müsün, nedendir bunlar?
*****Şikâyetçiyim senden ey bahar!

Sen gelince yüreğim hep kanar,
Baharlarda can, mutluluk arar,
Bulamazsa dostu, hepten yanar!

*****Gönül aşksız, bahar neye yarar?
*****Şikâyetçiyim senden ey bahar!

Dostum gibi gelmezsin yanıma,
Düşman gibi girersin kanıma,
Kastın mı var, benim şu canıma?

*****Gidin başımdan, kara bulutlar!
*****Şikâyetçiyim senden ey bahar!

Uyandırma uykumdan, yoksa yar!
Geleceksen, dost gibi gel, bahar!
Yaktın, yaktın, ettin beni buhar!

*****Şikâyetçiyim senden ey bahar!
*****Şikâyetçiyim senden ey bahar!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/350371/sikayetciyim-senden-ey-bahar.html>

GİDEN ANALARA

Dün gece rüyamda gördüm seni ana,
Şefkatle, özlemle bakıyordun bana!
Bende seni çok çok özlüyorum ama
Senin ki gibi, olmuyor ki be ana!

Ana yüreğim yok, denk olamam sana.
Boşa "Ana kalbi" dememişler buna.
Ellerimi açtım, yöneldim Allah'a,
Rahmet dilerim! Dilim duada ANA!

MUSTAFA YÜKSEL

TÜM SEVGİLİ ANNELERİN ANNELER GÜNÜNÜ KUTLAR, AHİRETE GİDEN TÜM SEVGİ
ANNELERE DE ALLAH'TAN RAHMET DİLERİM.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/350680/giden-analara.html>

OLDU

Sevincim, ömrümde bir kez oldu.
Giydiğim çuldu, sonra bez oldu.
İkinci geldi, akşam tez oldu.
Koca bir ömür bitti, toz oldu.
Sevdim, bin türlü çeşit söz oldu,
Sevmedim, yaz gelmeden güz oldu.

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/355471/oldu.html>

PAPATYAM

***Sen beni bırakıp gideli
Bahçemde nice günler geçti.
Ufuktan güneş yayılırken
Papatyam, arıyorum şimdi.

Sana bağlamıştım gönlümü
Bütün bir ilkbahar boyunca,
Gitmezsin diyordum buradan
İnanmıştım kalacağına.

Beni yapayalnız bıraktın
Birer birer solup gittikçe
Bir şarkı söylüyordum sana
Papatyam gel de gitme diye.

Duymuyordun şarkılarımı
Tatlı sabahların ardından!
Şansımı soramayacaktım
Senin beyaz yapraklarından...

Yine de beklerim bahara
Sakın geç kalma, erken uyan!
Seni çok, çok, çok seviyorum
Sarıgözlü, beyaz papatyam!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/361202/papatyam.html>

AFFET BENİ, BENİ EY YA RABBİM!

Düşünmedim niçin varım, niçin?
Çalışmadım yarınlarım için.
Hesap günü ne olacak halim?
Affet beni, beni Ey Ya Rabbim!

Allah'ım, nefsim sarmıştı beni.
Hakkıyla zikredemedim seni.
Terk etmeden şu ruhum bedeni,
Affet beni, beni Ey Ya Rabbim!

Gözyaşlarım yıkar mendilimi
Allah ,sana açtım ben elimi!
Boş çevirme gönül dileğimi!
Affet beni, beni Ey Ya Rabbim!

İnlerim, ta derinden inlerim!
Affetmezsen cehennemdir yerim.
Allah'ım, bak sana, sana geldim!
Affet beni, beni Ey Ya Rabbim!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/362902/affet-beni-beni-ey-ya-rabbim.html>

BE BABA

Çocukken erkekler ağlamaz dediler bana,
Ben, seni hep ağlamaz bilirdim be baba!
Tozdandır derdim gözündeki o yaşlara,
Anam ağlamasın diye titrerdim be baba!

Babaların da ağladığını anladığımda
Vakit bitmiş, çok geç olmuştu be baba!
Yazık, yanlış bilgiyle geçen yıllarıma!
Ben baba olunca anladım seni be baba!

Sen bir dağdın, taş basan yaralı bağrına!
Şimdi hayranım ağlamadan ağlamalarına!
Dün çocuktum ağlıyordum kendi adıma,
Bugün senin adına da ağlıyorum be baba!

Bir günü babalar günü deyip koymuşlar hesaba.
Bilirim kanaatkârsın, onu da verirsin başkalarına.
İster hayatta ol, ister göçüp gitmiş, öbür dünyada...
Saygıyla eğiliyor, ellerinden öpüyorum be baba!

NOT:
şu babalar gününde şehit düşmüş evladına ağlayan baba,
Senin de babalar günün kutlu olsun! Ne olusun sus, ağlama!
.....19 Haziran 2010

.....MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/363475/be-baba.html>

EY MİLLET UYAN!!!

-----Bizim zayıf yönümüz şu SAFLIĞIMIZDIR.
-----Bu yüzden ANALAR hep ağlatılmamış mı?
-----Bizi KENDİ GÜÇLERİYLE yenemeyenler
-----BİRBİRİMİZE KATIP TA, kırdırmamış mı?

Bu, dün böyleydi; bugünde, yarında böyle...
Düşmanlar AYNI SAFTA, hep yerli yerinde
OYUN ORTAK, yapılan HİLE, aynı HİLE!
Bu hilelerle düşman hep kandırmamış mı?

-----Türk-Kürt-Laz-Çerkez, vesaire demiyorum!
-----ŞANLI TÜRK MİLLETİ, sana sesleniyorum!
-----GAFLETTE oldukça, yanmaktır hep sonun!
-----Dün, KURTULUŞ SAVAŞI yaptırılmamış mı?

Tarihte var mı bizim kadar DEVLET kuran?
YIKYORLAR Kİ, kuruyoruz yeni baştan...
Aynı oyun oynanıyor: EY MİLLET UYAN!
Tarih boyunca bu, hep BÖYLE olmamış mı?

-----MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/363787/ey-millet-uyan.html>

EVİMİ ARAYIŞ

Çocukken gitmişim uzaklara...
Yıllar geçmiş gelememişim buralara.
Evimizi arıyorum,
Bulamıyorum!
Soruyorum her karşıma çıkana...
Lakin bilen yok!
Unutulmuş!
Bir ihtiyar çıktı karşıma
Yaşamaktan yorulmuş
Ellerinden öptüm,
Sordum ona da...
Önce buğulu gözlerle baktı bana,
Sonra da...
Derinden bir iç çekti!..
Ve sessizce
İşaret parmağını dikti...
Birkaç badem ağacı gösterdi
Dalları kurumuş...
Bir de...
Aralarında yıkık bir ev gösterdi
İşte, bizim ev buymuş!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/463287/evimi-arayis.html>

MOR DAĞLAR MORCA DAĞLAR

Dik doruklarınızda bembeyaz karlar
Eteklerinizde kuzulu koyunlar
Gece yellerinizde kekikler kokar
Size tutkunum, mor dağlar, morca dağlar!

Kara gölgeniz belirir, şafak söker
Sizde günbatımları kızıl gül döker
Pembe ufuklarla akşam sizde çöker
Size hayranım, mor dağlar, morca dağlar!

Göğsünüzde eğleşir alıcı kuşlar
Ayaklarınızda soğuk sular çağlar
Morca çiçeklerinizde yârim kokar
Size aşığım, mor dağlar, morca dağlar!

Sizde hava başka, çiçek başka açar
Bulutunuz başka, sisiniz başka uçar
Sizsiz yangınlardayım, ah, gönlüm naçar!
Size muhtacım, mor dağlar, morca dağlar!

Büyük ve güzelsiniz Kafdağı kadar
Taşınız yakut, zümrüt, elmasa ayar
Gözüm size bakar, ruhum sizde doyar
Size hasretim, mor dağlar, morca dağlar!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/463628/mor-daglar-morca-daglar.html>

SORGULAMA

Ne uyanıksın, ne de uyuyorsun,
Uzanmışsın da, sessiz duruyorsun!
Ne konuşuyor, ne de duyuyorsun,
Sen hiç susmazdın, niye susuyorsun?

Kolay mıydı bu, böyle sakin olmak?
Tam kaygısızca, hayattan dem almak...
Sana uyar mı, son zamanı çalmak?
Niye geç kaldın, neden duruyorsun?

Hiç kalmadı mı, mecalin, dermanın?
Tez mi kesildi, ayrılık fermanın?
Dün oynuyordu zevk ile her yanın
Bugün ne oldu, hiç oynamıyorsun?

**Dilim lal oldu, sesimi sen duyma!
**Rüyam çokta kötüdür, hayra yorma!
**Benim halimi anlamazsın, sorma!
**Niye, hala beni sorguluyorsun?

.....Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/463980/sorgulama.html>

AYNI KAPIYA ÇIKAR

Hayatta önemli olan, hepten insan olmaktır.
İnsan olmadıktan sonra, ne olduğun ne yazar?
Ha Ermeni, ha Kürt, ha Türk, ya da İsrail oğlu...
Sonuçta hepsinin yolu, aynı kapiya çıkar.

Yediği, içtiği haram, yolu günah yoluysa
İki eli kanlı cani, yürekte ALLAH yoksa
Ne fark eder Hıristiyan, ya da Müslüman olsa
Sonuçta hepsinin yolu, aynı kapiya çıkar.

Marifet tam insan olmak, özde ise Hakka kul
İster siyah, ister beyaz, ister sarı tenli ol
Veya işçi, zengin tüccar, hadi deki vezir, kral...
Sonuçta hepsinin yolu, aynı kapiya çıkar.

*****Mustafa YÜKSEL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/464368/ayni-kapiya-cikar.html>

ÜMMETİN YANMASIN

.....(S:A:V)

Sevginin özü olmadan sözü neden?
Sevgide yetmez, söz için AŞK gerek!
Ancak o zaman huzura erer beden,
Ancak o zaman huzuru bulur yürek!

Ateş gibidir sevgi, sardıkça yakar!
O sevgiye sarılıp da yatmak lazım.
Yüreklerde aşkın şimşekleri çakar,
O zaman karayken, ak pak olur yazın!

Sevgi, bütün kapıların tek anahtarı...
Birde hoşgörü ve merhamet olmalı!
Hesap günü konunca Hakkın kantarı
Orda, Hak ve Resul sevgisi kalmalı!

Sevenler, Hakk'a aşk ateşiyle bakar.
Sen de Hakk'ın ateşiyle yanmalısın!
Susuz kim kalmış ki sonuna kadar?
Sevgi pınarından sende kanmalısın!

Sevgili Muhammed'im, sensin o pınar!
Gönül çeşmemizden aşkla akmalısın!
Senin sevginle sulanmayan hep yanar!
Muhammed'im sula, ümmetin yanmasın!

Allah'a, "ümmetim" diyerek yalvardın!
BİZLERİN için, Huzurunda ağladın!
Allah'ım, Onun sevdikleri yanmasın!
Allah'ım, Onu sevenler hiç yanmasın!
-----AMİN!

20.04.2011----- Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/465448/ummetin-yanmasin.html>

SEN OL ÇOCUĞUM

Gözlerimiz yerde, bayrak aramasın,
Eldeki bayrağımız, sen ol çocuğum!
Yüreğimiz Vatanım! Diye yanmasın,
Bu Vatanın sahibi, sen ol çocuğum!

Tarihim sayfalarda, tutsak kalmasın,
O şanlı tarihimiz, sen ol çocuğum!
Gelen nesil Fatih kim? Diye sormasın,
Yirmi yaşında Fatih, sen ol çocuğum!

Atatürk'ümüz senden, hiç utanmasın!
Tüm insanlığa ışık, sen ol çocuğum!
Yunuslar, Mevlanalar, hep aranmasın,
Erenimiz, evliyamız, sen ol çocuğum!

Esmesin yad rüzgârı, hür dağımızda,
Hürriyet rüzgârımız, sen ol çocuğum!
Bitmesin yaban otu, can bağımızda,
Gülümüz, çimenimiz, sen ol çocuğum!

Yolumuz, eğri büğrü, çıkmaz olmasın!
Dosdoğruca yolumuz, sen ol çocuğum!
Yanlış hedeflerde, ufkumuz sapmasın!
Hak yolda Hakkı bulan, sen ol çocuğum!

Güneşimiz ufuktan, varsın doğmasın,
O doğan güneşimiz, sen ol çocuğum!
Karanlık aydınlığı, sakın boğmasın!
Karanlıkları kovan, sen ol çocuğum!

Hep bugünü, yarını, aydınlatacak...
Sönmeden ufkumuzda, yıldız olacak...
Çağdaş, hür, insanlara, ihtiyaç ancak!
Bunları hep böylece, bil, bil çocuğum!

..... 22 Nisan 2011
..... Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/465795/sen-ol-cocugum.html>

AŞK CEPHESİ

AŞk cephesi
Düşman cephesinden
Beter oluyor değil mi?
Ne düŐmanın var karŐında
Nede kurşun sıkanın...
Ama vuruluyorsun
Yüreginin orta yerinden...
Ne ölebiliyorsun
Ne de yaŐadığını biliyorsun.
AŞk yarası denilen Şey
Bu galiba.

Bülbülü öldürmekte
Gülün elinde,
Bülbülü yaŐatmakta...
Ne öldürüyorsa
Ne de yaŐatıyorsa
“İki derede
Bir arada bırakıyorsa”
AŞk cephesi denilen Şey de
Bu galiba.

11.03.2011
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/466524/ask-cephesi.html>

MAVİ DUYGULUM DENİZ MAVİSİ

Dün,
Dalgaların çırpıntısında gördüm
O deli yüreğinizi,
Adeta dalgalar yüreğinizi!

Dün,
Dalgaların sesinden dinledim
O mavili şiirinizi,
Dalgaların sesi şiirdeki sesinizdi!

Dün,
Dalgalarda gördüm yüzünüzü.
Maviliydi... Mavi... Masmavi!
Seni gördüm mavilerin şairi...
Maviliydin... Mavi... Masmavi!

Dün,
Mavilere kattın bizi...
Getirdin gönlümüze
Mavi, masmavi denizi!
Gerçek denizlerde yıkanmadan
Duygu denizlerinde yıkadın bizi!
Baharın mahmurluğuyla uyuşurken
Önümüze seriverdin Karadeniz'i...

Kış uykusundan uyanmak için
Yetmezmiş gibi bu kadar güzellik sanki
Alıp getirmişsin birde bize
Sularına zeytin yeşili karışmış Egeyi,
Makilerle sarmaş dolaş Akdeniz'i...
Sonra da martılara nispet
Birde akya demişsin ya...
Yaktın be içimizi!

Mavi sulardaki yüreğini seveyim senin
Mavi duygulum!
Mavilim!
Denizlerin sevgilisi!

Bekle!
Bende geliyorum,
Denizlerin çocuğu, deniz delisi!
Mavilim! Mavili! Deniz Mavilisi!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/466902/mavi-duygulum-deniz-mavisi.html>

OLMAZ! !!!!!!!

Denizlerim yakamozsuz, göklerim mavisiz kalmaz
Kara bulutlar yağmadan, su akmadan testi dolmaz
Tomurcuk çiçek açarda, arı bal almazsa durmaz
Ağaç dalsız, aşk acısız, mutluluk sevgisiz olmaz!

Yürekte sevgi olmadan, hayatta dostluklar doğmaz
Gerçek dost kara günlerde, dostu yüreğinden salmaz
Sevginin olduğu yerde, kurt dahi kuzuyu boğmaz
Gül dikensiz, gönül dostsuz, dostluklar vefasız olmaz!

Belli hedefi olmayan, hiçbir hedefe varamaz
Sevenler hep arar ama vefasızlar arayıp sormaz
Sözünde durmayan insan, elmasta olsa yaramaz
Hedef gayesiz, söz ersiz, insanlar umutsuz olmaz!

Adil olan haktan şaşmaz, adaletsizde iş yapmaz
Hatır için karar verip, sonra pişman, saç baş yolmaz
Haklıyı gözetir, Hak der, vicdanını çöpe atmaz
Tutmayan ah, nursuz sabah, unutulmuş günah olmaz!

Aklı olan sözden ders alır, kötü sözlerle ah almaz
İyilik güneş gibidir, hep parlak, rengi hiç solmaz
Âlime zaman altındır, çok kullanır ama çalmaz
Akılsız baş, bilgisiz iş, düşüncesiz gidiş olmaz!

Yolcu yolunda gerektir, yolu olan yolda durmaz
Bitince yol son duraktır, artık yolcu yolu sormaz
İnsan olan sırrı gizler, kusurları yüze vurmaz
Kusursuz kul, yolcusuz yol, sorgusuzda insan olmaz!

07 Nisan2011 -----Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/467260/olmaz.html>

GÜLE GÜLE!

Gülerim, Şu insanların, ağlanacak haline
Kibirlenir, beğenmezler, hiç senide beni de
Nihayet yaŐayacađın, seksen beş doksan sene
Yolun açık olsun senin, haydi git, gÜle gÜle!

Sevgiden nasip almamıŐ, yaŐıyorlar ne diye?
Haramla cebi doldurur, yer iğerler ha bire
Kaybedeceğin Şey iğer, bunca telaŐın niye?
Yolun açık olsun senin, haydi git, gÜle gÜle!

İŐim olmaz nankÖrlÜkle, benlikle ve kibirle
Neyine gÜveniyorsun, asi, sÖyle neyine?
Nemrud gibi yenilirsin, tek bir sivrisineğe
Yolun açık olsun senin, haydi git, gÜle gÜle!

-----20.12.2008
-----Mustafa YÜKSEL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/468017/gule-gule.html>

KÖYDE BAHAR

Güneş yaktı, tabiat uyandı.
Her yeri bahar kokusu sardı.
Toprak sürüldü, tohum atıldı.
Geldi ilkbahar, yaşasın bahar!

Kuzular kırdı meleşiyorlar.
Tatlı bir dille söyleşiyorlar.
Yuva kuruyor, dallara kuşlar.
Geldi ilkbahar, yaşasın bahar!

Derede berrak soğukça sular.
Yerinde durmaz şırlayıp akar.
Havada uçar, arılar, kuşlar
Geldi ilkbahar, yaşasın bahar!

Ali-Veliler, Ayşe-Fatmalar
Sokakta kırdı oyun oynarlar.
Çiçeklendi hep bahçeler, kırlar
Geldi ilkbahar, yaşasın bahar!

Göçmen kuşlarda geri geldiler.
Meydana çıktı kertenkeleler.
Baharı buldu yeniden her yer.
Geldi ilkbahar, yaşasın bahar!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/469246/koyde-bahar.html>

BİR TREN KALKTI BU İSTASYONDAN

Bir tren kalktı
Bu istasyondan
Islak rayları sarsa sarsa
Bu tren ki hayallerimi götürdü,
Beni götürdü
Benden çok, çok uzaklara!

Bugün bambaşka bir tren kalktı
Bu istasyondan,
Dumanlarında aşkımın
Resmini çize çize!
Bu tren ki onu götürdü,
Onu götürdü sessiz ve zalimce.

Bir tren kalktı istasyondan
Ilık bir kış günü
Saat on beşte...
Uzunca bir ıslık çaldı
Sonra bir hayal kaldı gözlerimde...

Bir tren kalktı istasyondan
Fırtınalı günlerin gecelerine...
Gözlerim pınar oldu çağladı
Sanki isyan etti kaderime.

Bugün bir tren kalktı istasyondan...
Son kez gördüm
Yüreğimin öbür yarısını
Buğulu kompartıman camlarından!

Bugün bir tren kalktı istasyondan...
İlk aşkı götürdü o tren
Bilmediğim masal diyarlarına!

Bugün saat on beşte
Bambaşka bir tren kalktı
Bu istasyondan!
O trenle bitti evrenimdeki yaşam,
O trenle durdu akıp giden zaman.

Bugün bir tren kalktı
Duran zamandan...
Bugün bir tren kalktı
Bensiz, yüreğimle bu istasyondan...

Mustafa YÜKSEL

Tren gider yolu inceden inceye
Bir kere bahtın döndüyse geceye
Cevap yok sorma,nasıldan niceye
Dök sen içini dizeye heceye.....zaravi

Kaynak:

.....YANAN BİR BEN VARIM

..... Aşkıyla, aklımı başımdan aldı o güzel yar!
..... Akılsız başımla yaşamamın ne anlamı var?
..... Dünyam cehennem çukuru oldu yanarda yanar!
..... Zaten orada yanan bir ben, yanan bir ben varım!

----- Gülü solan bülbül misali, sislendi dağlarım.
----- Yürekteki çıkmaza gider oldu hep yollarım.
----- Ne olur girme! Ateş topuna döndü sol yanıml!
----- Zaten orada yanan bir ben, yanan bir ben varım!

"""""""" Seni, bu sahte, şuh, kakhahalarım aldatmasın...
"""""""" Ağlayan benim, gülen yüzümün arkasındasın!
"""""""" Sakın, yaklaşma yüreğime! Seni de yakmasın...
"""""""" Zaten orada yanan bir ben, yanan bir ben varım!

..... Bin kahr, bin sitem etsem de kıyamam ben sana.
..... Ey sevgili, aşkın yüreğimde döndü volkana!
..... Girme! Demiştim... Yüreğimden uzak dursana!
..... Zaten orada yanan bir ben, yanan bir ben varım!

----- Boşuna mıydı, Mecnun'un Leyla'sına yandığı?
----- Aşk ateşi, sevenin gönlünde çeyiz sandığı...
----- YETMEZ Mİ, gönül evinde birimizin yandığı?
----- Zaten orada yanan bir ben, yanan bir ben varım!

.....Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/470484/yanan-bir-ben-varim.html>

VESİLE ANA / DUA VE DİLEK

*****Hala anneleri hayatta olduğu halde Onların değerinin farkında olamayanlara...

Önce yaratan Allah, sonrası vesile ana...
Muhtacız, Onların sevgilerine anlasana!
Yaratıcı, bütün nimetlerini verdi sana...
Ak sütüyle besleyip, doyuran ise, o ana.

***** Hakkın Rahmetine kavuşan annem ve tüm O anneler için...

Yattığın kabrine nurlar yağsın sevgili ana!
Dilerim Rahmet sana, dualarım hep sana!
Allah'ım af edensin; anamı bağışla bana!
Sende hakkını, sütünü helal et, be ana!

08Mayıs2011
Mustafa Yüksel

BİR DOST YÜREĞİN YORUMUNDAKİ SESİNİ BURAYA AKTARMADAN GEÇEMEDİM.

Dua dua yükselir mü'minler Hakk yolunda
Analar vesîledir iman varsa solunda
Fikir, zikir ve şükür.. ballar akan dilinde
Ana, sütün hakkını n'olur "helâl, helâl" de ! _____ muhacir bozkurt

ANALAR ACIYI YUTUP ÇİLEYİ ÇEKERLER
SABIR KUMAŞINI MERHAMETLE ÖRERLER
ÇOCUKLARINI GONCA GÜL GİBİ ÖPERLER
GÖNÜL GÖZÜYLE SEVGİ NAZARI SERPERLER-----zaravi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/471213/vesile-ana-dua-ve-dilek.html>

ÇOBAN KIZI

Siz bilemezsiniz,
Çoban kızının
Issız vadilere
Söylediği türküleri!

Bilemezsiniz,
Çoban kızının
Mehtaba okuduğu şiirleri!
Siz bilemezsiniz,
Çoban yıldızının
Ona verdiği müjdeleri!

O, dağların yıldızı, çoban kızı...
O doğayla sarmaş dolaş,
Doğa kadar saf,
Doğa kadar güzel,
Doğa kadar içten!

Siz bilemezsiniz,
Çoban kızının sırlarını!
O, pınarların dertlerine sırdaş,
Dağ keçilerine yoldaş,
Yıldızlara arkadaşı!

O, çaylar kadar çağıl çağıl...
Ayaz geceler kadar soğuk,
Fırtınalar kadar yıkıcı,
Güneş kadar uzak,
Güneş kadar sıcak!

Siz anlayamazsınız
Çoban kızını,
Çoban kızının, yürek sevdasını!
Siz anlayamazsınız
Çoban kızını,
Çoban kızının, gizli dünyasını!

Çünkü o,
Yalnızlığın kızı...
Çünkü o,
Yaban çiçeklerinde açan,
Dağ rüzgârlarında uçan,
Boram boram hasret kokan,
Yalnızlıkta mutluluğu yaşayan
Çoban kızı! Çoban kızı!

09 Mart 1983
Mustafa Yüksel

DOSTLARDAN BİR DAMLA

Yüksel dedi Bey dağına
Bakmayasın sen çağına
Düşürdü beni ağına
Çoban kızı! Çoban kızı _____ hisbey

kuzulara türkü söyler
dere ona eslik eder
derdi yoktur yüzü güler
coban kizi coban kiziZERRE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/471945/coban-kizi.html>

BENİM DEĞİLDİ

Hiç bir şey benim değildi.
Hiç bir zaman benim de demedim ki!
Emanet olan aklımdı beynimdeki
Onu da sevdalara saldım
Kaybolup gitti!
Bir tek benim olan
Duygularımdı yüreğimdeki
Onları da sen öldürdün
Bir bir yok olup tükendi!
Git artık başımdan
Kör kuyulara attım boş yüreğimi!
Al, senin olsun artık iyi mi?
Duygularım olmadan
Zaten oda benim değildi...

09.05.2011....Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/472690/benim-degildi.html>

KÜÇÜK KUŞUM -1

Uzun boylu kızılçalardan
Çimenli karlı ak dağlardan
Kıymatlı'dan, Morca yayladan
Bir serinlik ver küçük kuşum!

Başı dumanlı toroslardan
Söke, Dere bağ, Dereyan'dan
Haşbelen, Uluyol, Kavzan'dan
Bir güzellik ver küçük kuşum!

Kızılçayer'den, Mezaryan'dan
Arpalık'tan, Ulu miyar'dan
Tarih kokan Küçük Asar'dan
Bir selencik ver küçük kuşum!

Buz gibi kaynak sularından
Başı sisli Gülen Dağı'ndan
Anayurdumdan, Antalya'mdan
Bir habercik ver küçük kuşum!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/476969/kucuk-kusum-1.html>

KÜÇÜK KUŞUM- 2

Ay taşından, Söke taşından
Karayaka, Toruz başından
Gür içi'nin dik yokuşundan
Uçuver de gel, küçük kuşum!

Mırıldayan değirmenimden
Ceviz kokan derelerimden
O çocukluğumun köyünden
Kokuver de gel, küçük kuşum!

Köyüm, yüreğimde bir sızım
Şairim der, bu alın yazım
Sevgimdendir ona hep nazım
Böyle deyiver, küçük kuşum!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/477383/kucuk-kusum-2.html>

GELME SEFİL BAYKUŞ

Kurbağalar, guguklar, öter olmuş
Lale, sümbül, gelincik, biter olmuş
Bizim eller bir tatlı, ah, birde hoş!
*****Git, bu ellere gelme sefil baykuş!

Kokusu cennetten misk bu yerlerin
Rüzgârları yumuşak hem de serin
Yurdun yuvan burada yok ki senin
*****Git, bu ellere gelme sefil baykuş!

Yalçın kayalarda var hür şahinim
Yok, sana ev olacak yerim benim
Bülbüledir, güledir hep özlemim
*****Git, bu ellere gelme sefil baykuş!

Öğretmeni, ilmi var okulumun
Ezanları hiç susmaz bu yurdumun
Sen neyi bilirde, ne okutursun?
*****Git, bu ellere gelme sefil baykuş!

Gücendirme toprakta yatanları
Destan okur yurdumun ak dağları
Biz söyleriz en güzel havaları
*****Git, bu ellere gelme sefil baykuş!

“Evinizde baykuşlar ötsün” derler
Bilirim, yurdun, yuvan viraneler
Sakın, viran olmasın bizim yerler!
*****Git, bu ellere gelme sefil baykuş!

Hep bizimdir bu cennet ata yurdu
Bir yapalım, koyun kuzuyla kurdu
Kararmasın, halkımın tüm umudu
*****Git, bu ellere gelme sefil baykuş!

Şair der, Allah’ım nur kıl yolumu!
Baykuşlar sarmasın can yurdumu!
Güvercinler doldursun gök ufkumu!
*****Git, bu ellere gelme sefil baykuş!

.....25.05.2011
..... Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/477871/gelme-sefil-baykus.html>

MATAH YAPTIK

Sap ile samanı hep karıştırdık.
Güçlüyle güçsüzü bir yarıştırdık.
Hakkı olmayana, hak yakıştırdık.
Kendimizi, bulunmaz matah yaptık!

Eğriyi, doğruyu hiç ayırmadık.
Boşa kaval öttürdük, yanık yanık.
Mal gibi baktık trene, alık alık!
Aklımızı, bulunmaz matah yaptık!

Korkuyu gördük, herkesle barıştık.
Köpeği gördük, çalıyı dolaştık.
Ne etliye ne sütlüye karıştık.
Korkaklığı, bulunmaz matah yaptık!

Sulardan kaçtık, çamura bulaştık.
Yüzümüzde maskelerle dolaştık.
Sanki kırk haramilerle yoldaştık.
Çalmayı da, bulunmaz matah yaptık!

Hakka hukuka gelince, sağırdık.
Boş işlere gelince, hep bağırdık.
Güya büyüktük, güya çok ağırdık!
Bağırmayı, bulunmaz matah yaptık!

Edep, hayâ bitti, en sona vardık.
Günahlı yollarda şehvete daldık.
Ne korktuk, ne de ellerden utandık!
Ahlaksızı, bulunmaz matah yaptık!

Avurt doldurup, rast gele savurduk.
Küfürbaz olduk, durmadan soluduk!
Güya sesimizi herkese duyurduk!
Sövüşmeyi, bulunmaz matah yaptık!

Her sakallıya koştuk, baba dedik.
Eğrimi doğrumu hiç gözetmedik.
Kandırıldık, dövüldük, hep ezildik!
Ezilmeyi, bulunmaz matah yaptık!

Akıl yürütmedik, boş, tava geldik.
Dost düşman demedik, tavizi verdik.
Aç kaldık, kendi kendimizi yedik!
Ahmaklığı, bulunmaz matah yaptık!

Eskiden, herkesi dostça severdik.
Ayrı giderken, helallik dilerdik.
Ak - kara günlerde birlik ederdik.
Ayrılığı, bulunmaz matah yaptık!

Kadınlar, anamız, baş tacımızdı!
Hem yârimiz hem gönül sızımızdı!
Dal boylu, ceylan gözlü kızımızdı!
Öldürmeyi, bulunmaz matah yaptık!

Gittiğimiz yollar, hep loş, karanlık.
Utanmaza, her samanlık seyranlık...
Bizi unuttuk! Yabana hayranlık...
Taklidini, bulunmaz matah yaptık!

Ne oldu bize? Hakka has kullardık.

Her şeyde, önce insanlık arardık.
Mazlumunu korur, zalime kızardık.
Haksızlığı, bulunmaz matah yaptık!

Yüksel, doğru bildiğini söylersin.
Gün olur, vakit dolar, susar sesin.
Yalan dünyaya, boşaymış hevesin.
/Şu dünyayı, bulunmaz matah sandın!/
Şu dünyayı, bulunmaz matah yaptık!

Mustafa YÜKSEL

DOST YÜREKLERDEN YÜREĞİME GELENLER

İnanmışımızı yaşamaz olduk
Yaşayıp yaptığımızı inandık
Edep haya kitapta kaldı sandık
Her günahı çok matah birşey yaptık.....zaravi

Ahlâksızlık ahlâk diye reklâm edildi
Hayâsızlık moral diye öne sürüldü
Cıvı cıvı kardeşimiz manken denildi
Göz banyosu sözünü de bir matah yaptık..

Edepsizler mikrofonda ahlâk dersini
Televizyon ekranında hüsnâ harsını
Alkış tuttuk cümle âlem erdem tersini
Yeni yetme neslimize bir matah yaptık..

Daha söyleyecek sözler çok amma.. kalsın..
İbret almak isteyenler, bu kadar alsın..
Gününü gün edecekler, seyrana dalsın..
"Böyle gelmiş böyle gider"..plâkta çalsın..
Eyyâmcılar olmayı da bir matah yaptık.._____muhacir bozkurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/478516/matah-yaptik.html>

GÖNÜL İŞİ BELLİMİ OLUR

Gönlün işine karışmaya gelmez
Düşer ateşe de, hiç geri dönmez
Onun yaptığına, akıl sır ermez!
Gönül buya, gönlün ayarımı olur!

Bakarsın çocuk olur, oyun oynar
Bakarsın ırmak olur, coşar çağlar
Bakarsın kara bulut olur, ağlar!
Onun yaptığına, ölçü mü olur!

Bazen başındadır harami cinler
Bazen uslanır, güzelce söz dinler
Bazen dertli ney olur, yanar inler!
Gönül buya, hali sorgumu olur!

Gâhî sır küpüdür, saklar sır vermez
Gâhî deli dolu, ele avca girmez!
Gâhî Köroğlu'dur, ferman dinlemez!
Gönül buya, hiç fermanımı olur!

Şairim der, deli gönlüm uslandı
Su vurdu, nem oldu, demir paslandı!
Şimdi ağlar, bir zamanlar aslandı!
Son demde güler mi? Bellimi olur!

31.05.2011
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/479562/gonul-isi-bellimi-olur.html>

TÖVBE DE TÖVBE

Tövbe de artık tövbe, sen günahkâr dilim
Tövbe de artık tövbe, şerri tutan elim
Ya sen, can evimdeki, o kir pas yüreğim!

Tövbe de artık tövbe, pişmanlıkla tövbe...
Merhameti bol Rabbim, affetsin seni de.

Kendini gör, Hakka bak, kör bakan gözlerim
Artık sende tövbe et, isyankâr, zul nefsim
Burada ne ektiysen, orada biçersin

Tövbe de artık tövbe, pişmanlıkla tövbe...
Merhameti bol Rabbim, affetsin seni de.
(Kandiliniz Mübarek Olsun!)

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/480288/tovbe-de-tovbe.html>

KUTLU OLSUN

Gül dedim,
Gül sevdim!
Bülbül oldum, güle inledim!
Gülüm dedim, sana geldim!
Ya Muhammed, gülüm sensin!
Allah'tan imandır dileğim,
Senden şefaattir isteğim!
Gül dedim,
Gül sevdim!
Bülbül oldum, güle inledim!
Ümmetin oldum, sana geldim!
Kutlu olsun Miracı Mübin!
Kutlu olsun Miraç Kandilim!

29.06.2011
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489114/kutlu-olsun.html>

ŞAİRLERİN BALI

(Uzunca bir ayrılıktan sonra tekrar sizlerle olmanın şükür ve mutluluğuyla... Sevgi ve saygılar...)

Bugün bir bahçeye girdim, şairlerim çiçek deriyor
O bahçenin çiçekleri, şiir olmuş dile geliyor.
Her şairim, türlü renkte, mis kokulu eser veriyor
O yaptığı eserinde, kendi has özünü seriyor.

Kimisi örümcek olmuş, ip ağında ilim örüyor,
Kimisi lafazan olmuş, lafı sanki ilim görüyor.
Kimi yaban arısıdır, yenecek tatlı bir balı yok,
Kimi bal arısı olmuş, balları yenmiyor, tadı çok!

Yüreğim iyi olanla, tavrımsa güzelden yanadır.
Cepsiz kefenle gidilir, ey gönlüm sözüm sanadır!
Kötü sözler gönlü yıkar; iyi sözler hoş bir sedadır.
Anlamsız şiir neye yarar; güzel şiire can fedadır!

Yükselim yürekten özler, sevgi saygıyla anar sizi.
Ama ne olur hoş yapın, güzel yazın şiirinizi!
Okuyanın yüreğinden, silinmesin etkisi, izi,
Güzellikle hatırlayıp, güzellekle ansınlar bizi!

25 Kasım 2012 Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/670837/sairlerin-bali.html>

DAĞLAR SENİ YAKAR

Hep yaslanır dimdik başları
....gözleri yaşlı bulutlara!

Meydan okur uzaklardaki
.....bilinmez kızıl ufuklara!

Delicesine bir tutkudur,
.....özlemle koşmak doruklara!

Yüreğim, sen aşkla koşarsın,
.....hasret kalırsın hep dağlara!

Dağların cazibesi bitmez,
.....çeker seni çağdan çağlara!

Bereket yağmurları döker
.....eteklerindeki bağlara!

Huzur verirler gölgesinde
.....yatan ölümlere, sağlara !

Gönül, ne esaretin biter,
..ne esir olursun dağlara!

Yüreğindeki yangın büyür,
..ulaşır ta dağlara kadar !

Dağları yakamaz ateşin,
.....dağların aşkı seni yakar!

Esir olmak için çırpınma,
..... sana kim esir diye bakar?

Esir olamazsın yüreğim,
.....sen hür olursun dağlar kadar!

27.11.2012/ Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671513/daglar-seni-yakar.html>

YÜREK SEVİNCE

Şu deli yürek, feryadı figanı duymuyor,
Aşk ateşinde yanıyor da, geri dönmüyor,
Beyin emretse bile, yürek emre uymuyor,
Yürek sevince, sevgide hatayı görmüyor!

Akil baştan kopunca, kor ateşe dalıyor,
Gerçekler ortada, ama bakarkör oluyor,
Hayat sofrasından, günaha kaşık çalıyor,
Yürek sevince, sevgide günahı görmüyor!

Her bir gönül, sevgiye bulaşan kiri silmez,
Sevgi, bazen yanlış da götürürmüş demez,
Yanlış sevgiyi öldürür; gönül bunu bilmez,
Yürek sevince, sevgide yanlış görmüyor!

Demez, her kurulu düzenin kuralı vardır
Kurula uymayanı, düzenden atmak olur.
Sevgide yasağı görmek en büyük kardır,
Yürek sevince, sevgide yasağı görmüyor!

Hayaller dünyasına girer, gerçekte durmaz!
Ha bire koşar, bir türlü söz tutup uslanmaz!
Ben ne yaptım deyip de, kafayı taşa vurmaz!
Yürek sevince, sevgide kanmayı görmüyor!

Bak gönül, yanlış olanı hemen sileceksin!
Gerçek sevgi kar gibi beyazdır, göreceksin!
Beyaz leke götürmez, bunu da bileceksin!
Lakin yürek körse, yürek lekeyi görmüyor!
Yürek sevince, sevgide gerçeği görmüyor!

.....Mustafa YÜKSEL

- 1.Feryat: Haykırış, çığlık
- 2.Figan: bağırarak ağlama, inleme

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671862/yurek-sevince.html>

LALE

Ömrü kısıdır bizim gözümüzde.
Ona sor bakalım, onu sen birde...
Hakk'ı tespih eder uzun ömründe
Hakk'ını anar, Hakk'a yanar lale!

Kökü topraktadır, yönü Kâbe'de
Gözü secde eder, aşkı yellerde
O selamını söyler Muhammed'e
Aşkını anlatır, Hakk'a koşar lale!

Şükürde bulunur kendi dilince
Gözleri hep yaşlıdır, beli ince
Allah'a inler, boynunu bükünce
Masumluğuyla Hakk'a ağlar lale!

Dalgalanır, parklarda bahçelerde
Hüzünlenir, تنها ıssız yerlerde
Yaşlanmış gözlerdeki ferlerde
Işık olup, Hakk'ı gösterir lale!

Söz olur Anadolu'nun bağrında
Niyaz olur erenler dudağında
Mevlana yurdu Yunus diyarında
Nurlanarak Hakkı zikreder lale!

Gönüllerden sızan has dileklerde
Bin bir çeşit, türlü türlü renklerde
Hak aşkına susayan yüreklerde
Güzelliğiyle Hakkı söyler lale!

Nakış olur, konulur çeyizlere
Hak der, Hakkı öğütler bizlere
Yazılır, okunur, girer sözlere
Hakkı okur, Hakkını yazar lale!

Çiçek olmuş bir melek gibi yaşar
Lalem senin sırrına aklım şaşar
Seni anlatmak beni çoktan aşar
Hakkı yaşar, Hak için coşar lale!

.....Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/673489/lale.html>

İNSAN VE EŞEK

Yük çeken eşekti, ona binenlerde efendi...
Yıllar boyu, her önüne gelen sırtına bindi.

Nede olsa o ağzı var, dili yok bir hayvandı
Ne yaptılarsa "hayır" diyemedi hep dayandı.

Gençliği bitti, ömrü geçti, zamanı tükendi...
Bir gün takat kesildi, tökezledi, yere indi!

Yoktu kalkmak için ayaklarında hiç direnci
Ama efendide insaf yok! Tekrar binecekti!

"Deh" dedi, "deha" dedi, vurdu sırtına kırbacı!
Ölümden beter, çöktü içine büyük bir acı!

Zavallı, son bir gayretle kalkmak için davrandı...
Ama güç- derman bitmişti, ayağa kalkamadı.

Çaresiz uzandı yere... Güzel gözler ağladı!
Nasıl ağlamasın ki, yüreği çok yaralandı!

Eşekte olsa, o duygusu olan bir hayvandı,
Kırbaçlayan, hep sırtında taşıdığı insandı!

İşte, zalim olanlar her zaman böyle rezildi!
İnsanlık, onların yüzünden hep yerde ezildi!

Ey zalim! İtin bile senden çok olur değeri,
Böyle insan olacaksan, hiç olma! Daha iyi...

Hayvan şekline gir; yüzünde hayvan derileri...
Hayvan derler, insan adını kirletmezsin bari!

06.02.2012 Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/673826/insan-ve-esek.html>

VATAN BORCUM

Altaylardan gelip sende durdum,
Kıl çadırı, otağ sende kurdum.
Testime kar suyu sende koydum,
Sende barındım ve sende doydum,
.....Benim, güzelim, biricik yurdum!
.....Çok büyüktür sana olan borcum!

Hoş rüyalarımı sende gördüm,
Gönül ağlarımı sende ördüm,
Soğan- ekmeğimi sende dürdüm,
Hep sende yaşadım, sende güldüm,
.....Benim, güzelim, biricik yurdum!
.....Çok büyüktür sana olan borcum!

Ey ufkunda al bayrak gördüğüm!
Ey uğrunda can verip öldüğüm!
Sende geçti bayramım düğünüm,
Sende geçti huzurlu her günüm!
.....Benim, güzelim, biricik yurdum!
.....Çok büyüktür sana olan borcum!

Yeniden hayata sende doğdum,
Tüm kötülükleri sende boğdum.
Her yerde güzel aradım durdum,
Tüm güzellikleri sende buldum.
.....Benim, güzelim, biricik yurdum!
.....Çok büyüktür sana olan borcum!

Saymakla biter mi verdiklerin?
Vatanım, sevgin bende çok derin!
Candan ötedir, gönlümde yerin,
Sözümden dönersem, ipe verin!
..... Benim, güzelim, biricik yurdum!
.....Çok büyüktür sana olan borcum!

Anam dedim, ona denk eyledim!
Canımı verdim, seni vermedim!
Senden aziz toprak, yurt görmedim!
Anlasana! Sensin tek sevgilim!
.....Benim, güzelim, biricik yurdum!
.....Çok büyüktür sana olan borcum!

.....Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674175/vatan-borcum.html>

YOLLARIN AÇIK OLA

Hayatta neler kaybetmişimde yıkılmamışım.
Seni kaybedince yıkılacağımı mı sandın?
Evvel Allah, dimdik dururum ayakta!
Haydi, güle güle git! Yolların açık ola.

İnsanlık var olalı, kimler gelmiş kimler gitmiş,
Yörüngesinden çıkmamış, yıkılmamış Dünya...
Sen gidince yıkılacak mı sandın dünya?
Haydi, güle güle git! Yolların açık ola.

Burnun yere düşmüş, eğilip almıyorsun.
Yüce dağları, kendin mi yarattın sanıyorsun?
Şu acizliğine şu zavallılığına bir baksana...
Haydi, güle güle git! Yolların açık ola.

İnanmışım, güvendiğim, dost bildiğim sendin!
Özümü verdim, baharımı- güzümü verdim!
Ama sen Nemrut kesildin, girmedin doğru yola,
Haydi, güle, güle git! Yolların açık ola.

08.12.2012/Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674494/yollarin-acik-ola.html>

ANTALYA'DA VAKİT

Bak, yine sitemlerde bulunmuş bir şairim,
Antalya'ya doyamadan yaşlanmışım diye.
Akıp giden zamana, hayıflanmış şairim,
Sızlanıp yanmış "vakit çok geç oldu!" niye?

Yapma be şairim; sen cennet Antalya'dasın!
Masal gibi falezlerden, koya bakmaktasın...
Gün akşamüstüdür, ama en güzel çağdasın!
"Vakit çok geç oldu" diye, yüreğin yanmasın!

Gönlümde, buram buram özlemini yaşarım,
Burnumda tüter Antalya'nın güzel kokusu!
Orda olup da, mutlu olmayana şaşarım!
Mutlu değilse, ölmüştür onun kalp dokusu.

Antalya'mda aldığın her soluk değerlidir;
Burada soluk alıyorsan, vakit geç olmaz!
Burası deniz, kum, güneş ve tarih yeridir;
Burası cennettir; cennette insan yaşlanmaz!

Ufuklarda zaman durur; grup vakti batmadan!
Elindeyken sev onu, yorulmadan, bıkmadan!
Bu şehirde, ölümsüzdür, yaşadığın her an...
Yaşa, "vakit çok geç oldu" diye ağlamadan!

Baksana, seksenlik turist, kamera elinde
Gördüğü ilk cenneti hayranlıkla çekiyor!
Limon çiçeğinin kokusu, meltem yelinde...
Süzülen pak dalgalar, Falezlerde sekiyor!

Sen de, Üç Kapılardan sokul Kaleiçi'ne...
Eskileri, ayan- beyan, yaşar göreceksin!
Hıdırlık, Saat kulesi ve Kesik Minare...
Buralarda hiçbir şey ölmezmiş, diyeceksin!

Adalar plajından çıkıp, karşıya geçerken,
Karaalioğlu Parkı'na bakmadan geçme!
Bir yakadan bir yakaya, dolaşıp- göçerken,
Tophaneye varmadan, keyif çayını içme!

Kurulup sandalyeye, yudumlarcken çayını,
Serilsin önüne, Yat Limanı ve Akdeniz!
Yaşarken, yılın dört mevsim- on iki ayını,
Hayata dönsün, bitkin beden ve solgun beniz!

Uyan hayalden, sersemleyip tersin dönmesin!
Daha Kadın Yarına, Düdene gideceksin...
Yivli minare'deki Selçuklu Türkü sensin!
Kendine gel, nasıl "vakit çok geç oldu" dersin!

Bak, Beydağlarının karı, kor Iodosa karşı
Dimdik duruyor, bağrında Iodosu boğacak!
Ne vakit çok geç oldu, ne kaybettik yarışı,
Çiçek kokarak, yarın gün yeniden doğacak!

Yükselim derki dosta: dün güzeldi bu şehir...
Bugünde, yarında, hep güzel, güzel olacak!
Antalya'm, gönle akan duygu dolu bir nehir...
Burada gönül genç, vakit hep erken kalacak!

.....Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675610/antalya-da-vakit.html>

DUA

Ne kadar günahkâr da olsan yürü kapısına
En büyük dileğin pişmanlığın ve tövben olsun.
Başka çaresi yok, girilmez Hakkın yapısına
Meğer azık torban Hakkın rahmetiyle dolsun.

Diz çök, el aç, ağla, yardım dile, yalvar Allah'a!
Tövbe de, tövbeler tövbesi de, aşkla bir daha!
Vermez mi sanırsın kapısında yalvaran kula?
Her günahı siler, her kapıyı açarmış DUA!

Onun hazinesi sonsuz... İsteki sana versin.
O, kul mu ki, huzuruna varanı hiç görmesin!
Ona el açmışsın, tövbe eder, yardım istersin!
O, merhametsiz mi ki, açık eli boş çevirsin!

Muhtacız, istiyoruz, hazinen sonsuzdur Senin!
Tüm Âlemleri kuşatır, merhamet ve rahmetin!
Bizi kapından Boş çevirme, Ey Rab bil Âlemin!
Duası hoş olan, kullarından say bizi! ÂMİN!
.....VE ÂMİN!

.....Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675946/dua.html>

SENİ GETİRDİLER

Buralardan uzaktaydın, çoktu özlemim!
Sensiz susuzdu yüreğim, kötüydü halim!
Bulutlardan su istedim; "yanıyor" dedim!
Bulutlar seni getirdi, yağmur yüreklim!

Ağaçlar al giydi, allandı; çiçek açacak!
Benim bir çiçeğim yoktu bana kokacak!
Rüzgârdan çiçek istedim, gülüm olacak!
Rüzgârlar seni getirdi, bahar yüreklim!

Dağlardan karlar eridi, sular coşacak!
Vadilerden ırmak geçti, deniz dolacak!
Irmaktan pınar istedim bana akacak...
Irmaklar seni getirdi, pınar yüreklim!

Karabataklar dalgıçtır, derine kaçır.
Martılar onlara nispet, engine uçar.
Deniz kızları istedim, bana kol açar...
Denizler seni getirdi, dalga yüreklim!

Ekinler, al başak verdi; yerlere bakar.
Kızılca alevler çöktü, her yeri yakar!
Cennetten huri istedim yüreğe akar...
Huriler seni getirdi, alev yüreklim!

Kelebek, arı değilim; güle konamam!
Sevgisiz yüreğe girip, boşa donamam!
Yürekte sevgi istedim; onsuz olamam!
Bülbüller seni getirdi, sevgi yüreklim!

Şu dünyada elek oldum, unu eledim.
Kimseye nispet yapmadım; kötü demedim!
Tanrıdan melek diledim; melek istedim!
Melekler seni getirdi, melek yüreklim!

Yüksel'ime, Rabbim verdi, hep şükrederim!
Yaratandan kabul oldu, tüm dileklerim...
Daha fazla ne olsun ki; ben ne dilerim?
Allah, seni bana verdi, altın yüreklim!

21.12.2012-- MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/679069/seni-getirdiler.html>

NE FARK EDER Kİ

Kullar, kulların sırtına hiç durmadan biniyorsa,
Vicdanlardaki hak, adalet susmuş, siniyorsa,
Hep, çaresizler, zayıflar ezilmişlerse sonuçta,
Ne fark eder ki, ezilen, kadın yâda erkek olsa!

“Kulum” diyor, kadına da, erkeğe de ayırmadan!
“Hesap soracağım diyor, hiç kimseyi kayırmadan!”
Kullar, eziyor bir birini, acımadan, durmadan!
Ne fark eder ki, ezilen, kadın yâda erkek olsa!

Allah’ın ayrı tutmadığını, kullar ayırmakta!
Zulme uğrayan zavallılar, bayılıp, ayılmakta!
Zalim zalimi, kötü kötüyü hemen kayırmakta!
Ne fark eder ki, ezilen, kadın yâda erkek olsa!

İnsan insandır, marifet gerçekten insan olmakta...
Sonuçta, kadın- erkek, herkesi ana doğurmakta...
Eşit olan, eşit olduğuna haksızlık yapmakta!
Ne fark eder ki, ezilen, kadın yâda erkek olsa!

Atam derdi “Bu dünyanın üstü varsa altıda var.
Hak, zayi olmaz; hak sahibi, hakkını orda arar!”
Ezilenler, bir gün yüce divanda hakkını sorar!
Ne fark eder ki, ezilen, kadın yâda erkek olsa!

Yükselim derki, marifet bunlardan ibret almakta!
Ezmeden, ezilmeden, insanca, hakça yaşamakta!
Bir yerde insanlık yoktur, orada ezilen varsa!
Ne fark eder ki, ezilen, kadın yâda erkek olsa!

22.12.12 / Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/679440/ne-fark-eder-ki.html>

ŞİİR ÖLMEMELİ

“Őiirimiz ölmüş” diye, sitem ediyorsun hocam,
Endişelenmekte, tepeden tırnağıa dek haklısın!
Şiir, hayat damarlarımızdan birisidir hocam,
O damar koparsa, şiir ve şair nasıl yaşasın?

Neyimiz ölmedi ki, őiirimiz ölmesin hocam!
Düşmüşüz bir balçığıa, çabaladıkça batıyoruz!
Zihinler silik, içimiz geçmiş, bayılmışız hocam!
Gün olurda, ayılırız diye, bön bön bakıyoruz.

Şiire pislik bulaşmamalı; saf kalmalı hocam!
Şairim diyen, sorumluluğunu bir bir bilmeli.
Saf Balın içine, ekői ayran girmemeli hocam!
Şiir temiz kalmalı; hep temiz... Şiir ölmemeli!

29 Aralık 2012.... Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681896/siir-olmemeli.html>

YILLARIM

Ah, kıymetini bilmediğim yıllarım,
Seni hoyratça acımadan harcadım!
Üstelik sen kayıp giderken yıllarım,
Hiç düşünmeden gidişini kutladım!

*****Üzülme be, çöpe attığım yıllarım,
*****Yakında sende beni çöpe atarsın!

Geçen yıl yenisin diye seni kaptım,
Bu yıl çok eskidin diye çöpe attım,
Yılları, parça parça bedava sattım!
Ne kadarda budalaymışım, ne yaptım?

*****Üzülme be, çöpe attığım yıllarım,
*****Yakında sende beni çöpe atarsın!

Kırıp, döküp, atmışım, bir bir dalları,
Yere dökmüşüm kovandaki balları,
Hiç gitmemişim, gidilecek yolları,
Tükenmez sanmışım, tükenen yılları...

*****Üzülme be, çöpe attığım yıllarım,
*****Yakında sende beni çöpe atarsın!

Yükselim, ömrü makaraya sarınca,
Gerçeği gördü, yol sonuna varınca,
Ben ağustosböceği, zaman karınca,
Boşa geçmiş değerli ömrüm yıllarca!..

***** Üzülme be, çöpe attığım yıllarım,
***** Yakında sende beni çöpe atarsın!

*****31.12.2012 Mustafa YÜKSEL

YENİ YILIN HERKESE, BARIŞ, SAĞLIK, MUTLULUK
VE BAŞARILAR GETİRMESİNİ ALLAH'TAN DİLERİM.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/682536/yillarim.html>

SEN BİR ŞEHİTSİN

Günün kutlu olsun, meçhul yiğidim!
Mezar taşı nurlu, şanlı Mehmedim!
Bayrağın elimde, gününe geldim!
Bugün bayramındır; Sen bir şehitsin!

Ölüm anın yok ki, "öldün" diyelim!
O an, kavuşumdu; Haktaydı elin...
Sana nasıl derim, "öldün!" şehidim?
Şehitler ölmez ki; Sen bir şehitsin!

Kanınla bayraksın; kızıl çiçeksin!
Teninle ölümsüz, güzel meleksin!
Bir millet duada... Yürekte teksin!
Sevilenler ölmez; sen bir şehitsin!

Dilinde hep tekbir, kalbinde iman...
"Allah Allah!" deyip, ölüme koşan...
Senden bahsediyor "Hazreti Kur-an!"
Sen ne çok büyüksün; sen bir şehitsin!

Hatırana selam... Hep kalplerdesin!
Allah'tan rahmetler... Arştedir sesin!
Yanında melekler, tekbir getirsin!
Çünkü sen özelsin; Sen bir şehitsin!

Sakın ha... Üzülme! Ayrıldım diye.
Değmez şu dünyanın, boş mihnetine...
Bak! "İzzet ü ikram", Rab'den hediye...
Dünyayı neylersin? Sen bir şehitsin!

Eyyy aziz şehidim! Sen bize bakma!
Kulun ne gücü var; sana ne etsin?
Artık yerin Cennet; aşkın Allah'la...
Ne mutlu sana ki, sen bir şehitsin!

Allah'tan şehitlik, bende dilerim...
Çok şey mi istedin, yoksa yükselim?
İmrenirim sana "kutsal şehidim"!
Sen erişilmezsin! Sen çok yücesin!
Ne mutlu sana ki, sen bir şehitsin!

18 Mart2013 // Mustafa YÜKSE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/709969/sen-bir-sehitsin.html>

ÖZLEDİM

Bademlerin çiçeğini,
Ormanların nefesini özledim!
Derelerin böceğini,
Kurbağaların sesini özledim!

Suların şırıltısını,
Çınarların kokusunu özledim!
Ağacın hışıltısını,
Tabiatın dokusunu özledim!

Özledim dağlardaki zirveleri,
Özledim kuşlardaki işveleri,
Özledim severek gezmeleri,
Özledim, ben sevmeyi özledim!

.....

Şafağın berraklığını,
Morca dağların sisini özledim!
Temmuzun sıcaklığını,
Güvercinlerin sesini özledim!

Çakılların yakışını,
Rüzgârların vuruşunu özledim!
Kartalların bakışını,
Şahinlerin duruşunu özledim!

Özledim delicesine koşmayı,
Özledim kuşlarım gibi uçmayı,
Özledim yıldızlarla uyumayı,
Özledim, ben yaşamayı özledim!

.....

Göklerin gökkuşağını,
Baharların yağmurunu özledim!
Ekinlerin başağını,
Bahçelerin çamurunu özledim!

Doğanın güzelliğini,
Çayların özgürlüğünü özledim!
Kalplerin temizliğini,
Sözlerin düzgünlüğünü özledim!

Özledim karabaşın dostluğunu,
Özledim çil horozun hoşluğunu,
Anladım kof sevginin boşluğunu,
Özledim, ben, saf sevgiyi özledim!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/710512/ozledim.html>

BEN HAKKIMI HELAL ETMİYORUM

Vekilken, aslı unutanlara,
Görevini kötü yapanlara,
Servetine servet katanlara,
Ben hakkımı helal etmiyorum!

İnsanım açken tok yatanlara,
Millet hakkını lup yutanlara,
Haksız köşe başı tutanlara,
Ben hakkımı helal etmiyorum!

Hesabı vermeyip kaçanlara,
Yalana, talana sapanlara,
Devletin malını kapanlara,
Ben hakkımı helal etmiyorum!

Elektriği benden çalanlara,
Kardeşlikten ayrı kalanlara,
Huzuruma kurşun sıkanlara,
Ben hakkımı helal etmiyorum!

Yüreklere ateş yakanlara,
Vatanıma hor bakanlara,
Aramıza nifak sokanlara,
Ben hakkımı helal etmiyorum!

Al Bayrağıma taş atanlara,
Çanakkale'yi unutanlara,
Haksızlığa çanak tutanlara,
Ben hakkımı helal etmiyorum!

Zulme boyun eğip susanlara,
Türklüğüme zehir kusanlara,
Koynumdaki karayılanlara,
Ben hakkımı helal etmiyorum!

Güzel işlere çomak kakanlara,
Din ve imanıma çatanlara,
Körle yatıp, şaşkı kalkanlara,
Ben hakkımı helal etmiyorum!

Ülkemde huzuru bozanlara,
Kör şeytana uyup azanlara,
Ak yazımı kara yazanlara,
Ben hakkımı helal etmiyorum!

Düşman zehir katarsa özüme,
Kardeş, yaban bakarsa yüzüme,
Kim inanırsa düşman sözüne,
Ben hakkımı helal etmiyorum!

Kara gün yapılırsa her günüm,
Olursa inkâr, şanlı Türklüğüm,
Haykır Yüksel'im; duyulsun ünüm!

Ben hakkımı helal etmiyorum!

09.05.2013 -- Mustafa Yüksel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727195/ben-hakkimi-helal-etmiyorum.html>

BİR GÜNLÜK ANNELER GÜNÜMÜ OLUR

Bir günlük anneler günümü olur?
Her gün anneler günü olmalı...
Doğru;
Zaten öyle de,
Gerçekten anne diyenlere...
Gerçekten annelere...
Bir günlük
Anneler gününde,
Maksat, hatırlatmaktır
Anneliği bilmeyenlere...
Maksat, hatırlatmaktır
Anneye, anne demeyenlere...
Değilse,
Anneler günü neye yarar;
Evlat, evlatlığını bilmezse?
Anneler günü neye yarar;
Anne, anne değilse?
Yoksa
Ne evlatlık olunur bir günle,
Ne gönül alınır bir gülle...
Ben sana gülde veremiyorum
Yüreğimin bahçesindeki annem!
Ama Allah şahidim
Annem oldun hep bana sen!
Ne mutlu bana,
Ben sana evlat olabildiysem!
Seni çok seviyor,
Seni çok özlüyorum!
Canım ANNE;
Canım ANNEM!

11.05.2012 Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/727834/bir-gunluk-anneler-gunumu-olur.html>

İSTANBUL ŞEHİRİ

Seni nasıl anlatayım, Cihan şehri?
Sen manasın maddeden daha ileri.
Bilirim, sözün yetmeyip bittiği yeri...
Hep ordaydın; orda kal İstanbul şehri!

Resul vermiş sana en büyük rütbeyi,
Ondan sonra bizlere söz mü düşer ki!
Sende yatır, EBU EYYÜP-EL ENSARİ...
Hep cennettin; cennet kal İstanbul şehri!

Var mıdır bir eşi, Dünya'da benzeri?
İki kıtaya bir BOĞAZ... Kolye gibi.
TANRININ, YEDİ TEPELİ şaheseri...
Hep eşsizdin; eşsiz kal İstanbul şehri!

Her parçan medeniyetler mozaığı
Harem, Ayasofya, Sultanahmet gibi ...
Şu Surlar büyüklüğünün işareti...
Hep büyüktün; büyük kal İstanbul şehri!

Nasıl unutulur İstanbul'un Fatih'i?
Evliya- eren dolu, dört bir köşesi
Topkapı'da, kutsal, din emanetleri...
Hep kutsaldın; kutsal kal İstanbul şehri!

Çok değerlisin insanlık tarihinde...
Çağlar kapanıp, çağlar açıldı sende !
Dünyaya başkent oldun Türkün elinde...
Hep tarihtin; tarih kal İstanbul şehri!

Sendedir Boğazın asma köprüleri,
Sıra sıra MİMAR SİNAN eserleri...
Koynundadır sultanların türbeleri...
Hep mutluydun; mutlu kal İstanbul şehri!

Yüreklerde yaşar, İstanbul sevgisi.
Ruhu okşar, Çemberli taş, Kızkulesi.
İSTANBUL, Yeryüzünün beyaz incisi...
Hep inciydin; inci kal İstanbul şehri!

Adalar, Haliç, Boğaz, gönle aşına...
Gönüllerde bir dünyasın tek başına!
Yükselim, kurban olsun her bir taşına!
Hep altındın; altın kal İstanbul şehri!

Allah, seni kötülüklerden korusun!
Gözbebeğisin çok şanlı bir ulusun!
Dünya durdukça, adın dünyada dursun!
Hep özeldin; özel kal İstanbul şehri!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733120/istanbul-sehri.html>

YLLARIM

YILLARIM

Ah, kıymetini bilmediğim yıllarım!
Seni hoyratça acımadan harcadım.
Üstelik sen kayıp giderken yıllarım,
Hiç düşünmeden gidişini kutladım!

Üzülme be çöpe attığım yıllarım,
Yakında sende beni çöpe atarsın!

Geçen yıl yenisin diye seni kaptım.
Bu yıl çok eskidin diye çöpe attım.
Yılları parça parça bedava sattım.
Ne ticaret bilmezmişim ben ne yaptım?

Üzülme be çöpe attığım yıllarım,
Yakında sende beni çöpe atarsın!

Kırıp döküp atmışım bir bir dalları.
Yere dökmüşüm kovandaki balları.
Hiç gitmemişim, gidilecek yolları.
Tükenmez sanmışım, tükenen yılları!

Üzülme be çöpe attığım yıllarım,
Yakında sende beni çöpe atarsın!

Zaman ömrümü çok hızlıca sarınca,
Gerçeği gördüm yol sonuna varınca.
Ben ağustosböceği, zaman karınca,
Boşa geçmiş değerli ömrüm yıllarca!

Üzülme be çöpe attığım yıllarım,
Yakında sende beni çöpe atarsın!

Yükselim hesap sorar oldu nefsimden
Yıllar, yıllar değilmiş; benmişim biten
Giden gitmiş artık ne gelir ki elden
Ey yıllar, kıymetini bilmediysem ben?

Üzülme be çöpe attığım yıllarım,
Yakında sende beni çöpe atarsın!

01.01.2016
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/983443/yllarim.html>

Sevgili Őir Dostları

Bütün iyiliklerin ve kötülüklerin anası
Yüreğindeki inançtır.
O ne isterse,
Senin varmak istediğın tek amaçtır.

2013 Mayısından bu tarafa üç yıla yakın bir zamandan beri bazı nedenlerle sizlerden ve sitemizden ayrı kaldım.
Şimdi sitemize ve sizlere geri döndüm.
Ama bu dönüşümde biraz da mahzunlaştım.
Çünkü daha önceden aşına olduğum birçok ismi sayfalarda göremedim.
Bunun yanında yüreğime teselli olan ise yeni isimlerin sayfalarda olduğunu görmek oldu.
Bilmiyorum isimlerini göremediğim dostlarımı bulmama ve yeni isimlerle tanış ve dost olmama gücüm yetecek mi?
Her ne ise...
Şiir yazan ve seven her yürek güzeldir ve dosttur.
Tanısam da tanımasam da tüm dost yüreklere güzellik olsun,
Selam olsun,
Sevgi olsun!
Őayet aramızdan ebedi olarak ayrılanlar olduysa onlara da Allah'tan Rahmet olsun,
Merhamet olsun,
Mekanları Cennet olsun!
Tüm yazar ve Şiir dostlarına saygılarımla...

Şair 07
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/984073/sevgili-siir-dostlari.html>

TÜRKÜN MEZAR TAŞI

Tarih boyunca, vatani TAÇ ettik başımıza.
Uğruna savaştık, kimler çıktıysa karşımıza.
İNCİ dedik! YURT uğruna akan gözyaşımıza.
ŞEHİT yazdırdık, VATAN için mezar taşımıza!

Vatana ANA dedik, onu namusumuz bildik.
Onun yolunda, sayısız nice canları verdik.
Canı cananı, malı mülkü hep yolunda sildik.
Taş dediğin ne ki? Toprağa biz bedeni diktik!

Vatani adına ölmekten korkar ki kaçımız?
Ölüp ölüp tekrar dirilmektir hep amacımız!
ALLAH katında ŞEHİTLİK başımızda tacımız!
Dünyada dikilmese de olur mezar taşımız!

Dosta dost, düşmana düşmandır ölümümüz dirimiz.
AYRIMIZ GAYRIMIZ YOK, ölürüz ona hepimiz!
VATAN olmayan toprağa kazılmaz ki kabrimiz...
Mezar taşını dikmek için, ÖNCE VATAN! deriz.

Türlü ırklarla kaynaşıp, bir araya gelmişiz.
Bu yerleri VATAN yapmış, adımızı vermişiz.
Bütün DÜNYADA, beş kıtada anılır ismimiz!
Her taş mezar taşımızdır; her yer kabir yerimiz...

AL KANIMIZLA çizdik yurdun tüm sınırlarını!
Başka bir HARİTA, başkada bir SINIR bilmeyiz!
Mezar taşımız yaptık, diktik vatan dağlarını!
Onlardan bir çakıl taşı, bir toz bile vermeyiz!

Bakmayın öyle sessiz sedasız durduğumuza.
Hiç kimse aldanmasın taş çatlatan sabrımıza.
Bin pişman ederiz yan bakanları yurdumuza!
“Çılgın Türkler” derler, tarihte bizim adımıza!

BİZ, ölüme TEKBİRLERLE gönüllü gidenleriz!
Yenilmez Orduları HAK gücüyle yenenleriz!
Daha ölmeden siperlerde kabre girenleriz!
BİZ, Vatan toprağında bayrak olan bedenleriz!

BİZ SARIKAMIŞTA Karlarda açan çiçekleriz!
ÇANAKKALEDE sessiz yatan yığın şehitleriz!
VATAN toprağını, KEFEN diyerek giyenleriz!
BİZ, mezar taşı yerine BAYRAĞI dikenleriz!

Ondandır, VATAN denince volkan olur kükreriz!
Kellemez koltukta, BAYRAK elde, hazır erleriz!
Ondandır, ölüme hep gülerek koşar gideriz!
Konu vatansa, topraktan kalkar yine geliriz!

Yeter ki Vatanımda dalgalansın AL BAYTAĞIM;
HANİ, bizim dikili MEZAR TAŞIMIZ? Demeyiz!
Bizi sarsın bayrağımın gölgesinde toprağım;
Ne mezar, ne mezar taşı... Hiçbir şey istemeyiz!

YÜCE MİLLETİMEDİR, yüreğimin tüm sözleri...
KARDEŞTİR bu vatanda, milletin bütün fertleri.
UYAN! Senin canındır, vatanındır hep dertleri.
EZANSIZ, Bayraksız kalmasın, ECDAT kabirleri!

Yüksel derki: yeter artık, akmasın bu gözyaşı!
Hep Vatan, Millet, ALLAH içindir Türkün savaşı!
Sanmayın, mezarsız Türklerin yoktur mezar taşı!
BAYRAKTIR! KUR-ANDIR! Türkün dikili mezar taşı!

09.01.2013
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/984399/turkun-mezar-tasi.html>

AYIN IŞIĞINDA AYDA SENİ GÖRÜYORUM

Seni görüyorum...

Ay ışığında süzülüyor gibi hayalin!

Seni duyuyorum...

Bir mırıltı gibi kulaklarımda sesin!

Efkârlı bakışlarımda gökteki hale,

Buğulu gözlerimde aydaki ışık sensin!

Sanki oradan uzanan eller var;

O uzanan eller senin ellerin...

Sanki oradan bana bakan bir çift göz var;

Bana bakan gözler, senin gözlerin!

Ayda mısın?

Orada mısın sevgilim?

Bak, seni seyrederek başımı koyuyorum yastığa.

O yastık değil ki!

Senin dizlerin...

Sızlandığıma bakma

Sensiz, seninle mutluyum sevgilim!

Baksana, hayalinle kapanıyor ağlamaklı gözlerim...

Baksana, her yerde seni görüp duyuyorum,

Her yerde sen varsın, her şeyde senin sesin...

Baksana, yakamozlar parıltılarında

Aşkımızı yazıyorlar mavi sulara ikimizin...

Baksana, bizim için ay son dansını yapıyor

Oynak dalgalarıyla Akdeniz'in...

Ey sevgili!

Ey ciğerimin köşesi!

Duyabiliyor, görebiliyor, anlayabiliyor musun beni?

Aha, şuracıkta, içimde sızlayan bir yer var;

O yer senin yerin!

Özleminle sızlıyor, özleminle kanıyor kalbim...

Dolunay bugün seninle çok güzel!

Sen ondanda güzelsin güzelim!

Gözlerim yumulmadan

Ağlamak istiyorum,

Ağlayamıyorum!

Acıyor, yanıyor kurumuş gözlerim!

Yinede İki damla yaş birikmiş göz pınarlarımda

Yastığıma doğru akmak istiyorlar da

Akamıyorlar!

Seni bekliyorlar!

Sıcacık ellerini bekliyorlar!

Ve o şefkatli ellerinde ipek mendilin...

Gel; sil gözlerimi o ellerinle

Hayallerimi bozmadan...

Ne olur, hayallerimi bozmadan

Ey sevgilim!

06.01.2016

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/985090/ayin-isiginda-ayda-seni-goruyorum.html>

BULUNUR MU BİLMEM

Yıllarca özledim çok uzak diyarlardan seni
Bak, tükendi artık özümde sözümde tükendi.
Serildim yerlere sonbahardaki yaprak gibi;
Beni de yerden süpüren bulunur mu bilmem?

Yaşıyorum, ama sanki ruhsuz bir beden gibi...
Gülmeye tövbe dedim, bir daha gülemem gayri.
Kara toprağa girmeye hazırım bende şimdi
Beni de toprağıma koyan bulunur mu bilmem?

Her türlü yükümü almışım sessizce bu dünyadan,
Gidiyorum, kimseye veda edip, uğramadan.
Bedenimden canım çıkıp ta, tenim soğumadan,
Beni de sılama götüren bulunur mu bilmem?

Ömrümü tükettim boş hayaller, özlemler ile
Bin bir türlü oflar, ahlar, vahlar, eyvahlar ile
Neler ile doldurdum ben yükümü, neler ile?
Beni de şu dünyada anan bulunur mu bilmem?

Hiç kimse acısız sevgi, dikensiz gül ummasın!
Yalan dünyada garipler yapayalnız kalmasın!
Söyle be Yükselim, söyle, anlayanlar anlasın!
Beni de anlayan bir kul bulunur mu ki bilmem?

08.01.2016
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/985734/bulunur-mu-bilmem.html>

GEÇTİ

Dikensiz güldü, bahardı çocukluk;
Hep öyle olacak sandık...
Olmadı; güzelim çocukluk uçtu gitti!
Mutluluktan çocuklukta masallar...
Masalların zamanı çoktan geldi geçti!

Deli dolu fırtınaydı gençlik;
Tapulu malımız sandık...
Kalmadı gençlik; su gibi akıp gitti!
Boşa çırpınmış dönmek için geri...
Geri dönmenin zamanı çoktan geldi geçti!

Sadece kısacık bir ömürdü
Yaşanacak olan tüm zaman...
Yaşadık sandık, yaşayamadık gitti!
Bir lokma baldı arının çiçekten istediği...
Arı öldü; balın zamanı çoktan geldi geçti!

Gör, bak ne okuduğumuz şiirler kaldı,
Nede hayalini kurduğumuz tatlı aşk masalları...
Kalmadı, kalmadı artık hiçbir şey!
Ne yazın yakıcı sicağı, ne kışın soğuk karı...
Eyvah, ömrün dört mevsimi çoktan geldi geçti!

Ağlama artık hiçbir zaman,
Son pişmanlık fayda etmezmiş.
Biz zamanın kıymetini bilemedik gitti!
Tükendi dizlerin gücü, söndü gözlerin ferisi...
Heyhat, yaşamanın zamanı çoktan geldi geçti!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/986634/gecti.html>

BUGÜN SENSİZLİĞİNDE SENİ ARADIM

Sensizliğimi tattım bu gün
Ezik ezik, bir tuhaf oldu iim.
Baktım, yaşlı ağlamaklı gözlerim
Anladım ki seni çok zlemişim!

Yoktun, boştu senin yatağın,
Korkarak, odanda seni aradım!
Sabah, boştu sofradaki yerin,
Boğazıma dizildi lokmalarım!

Sensizlik, yokluk gibiymiş...
Bunu, bugün k iyi anladım!
Senin yokluğunda çok perişandım,
İlk defa kendim için ağladım!

abuk iyi oldu, çabuk dn diye
El açıp, Allah'a yalvardım!
Dualarım kabul olsun diye
Kıyama durdum, secdeye vardım!

Sensizlik çok acıymış gülüm!
Bugün sensizliğimi, yaşadım.
Sensizlik yalnızlıkmış gülüm!
Bugün sensizliğinde seni aradım.

Mustafa Yüksel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/987596/bugun-sensizliginde-seni-aradim.html>

ÖMÜR

Sonsuzluğa akıp giden zamanmış, insanda ömür.
Bazısında altın olmuş, bazısında simsiyah kömür.

Bir İmkân var mıdır, o giden zamanı durdurmaya?
Durdurup ta, her anından teke tek hesap sormaya?

Gör, bak, işte yuvarlanıp gidiyoruz, paldır küldür!
Yaşa ki, yaşanmış olsun, yaşadım sandığın ömür.

Bir anlık zaman olurmuş ki, koca bir ömre değer,
Öyle ömürler olurmuş ki, bir an etmezmiş meğer!

Çok ömürler gelip geçiyor hayattan, akın akın!
Dostum yaşamadan ölüp gidenlerden olma sakın!

Ya Rab, yaşamayanı neyerim; yaşayan bir can ver!
Yüksel, boş yılları neylesin? Dolu dolu bir an ver!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/990341/omur.html>

HADDİNİ BİL

Burnu havada bir cahil,
Hortumlamada sanki fil,
Renkten renge girer rezil,
Derki bana: "haddini bil!"

Hak der, yalan dokur dili,
Haram der, hep çalar eli,
Akıllıyım der, hep deli,
Derki bana: "haddini bil!"

Allah'tan hiç korkusu yok,
Başkası aç, kendisi tok,
Lafa geldi mi onda çok,
Derki bana: "haddini bil!"

Alışmış, alıp yutmaya,
Yeyip içip, yan yatmaya,
Hiç kimse ona çatmaya,
Derki bana: "haddini bil!"

Sanki o namusun piri,
Çapkınca bakar gözleri,
Edep, ar bilmez sözleri,
Derki bana: "haddini bil!"

Taş üstüne bir taş koymaz,
Dünyaları versen doymaz,
Hem de kurallara uymaz,
Derki bana: "haddini bil!"

Umurunda değil Millet,
Vatan demek ona zillet,
Derim bu sözleri elbet,
Derki bana: "haddini bil!"

Dokununca söz has yere,
Bıçak değmiş gibi sere,
Ulur, kör şeytan ha bire!
Derki bana: "haddini bil!"

Böylesinde çoktur hinlik,
Eh, birkaçına değindik!
Dolaşır ağzında kemik,
Derki bana: "haddini bil!"

Şu vicdanım bana kefil!
Ben haddimi bilirim de...
Kendisi haddini bilmez,
"Haddini bil" diyen sefil!

Böyleleri hep tanına,
Kalmaya ahları yanına,
Ot tı kayıp ta çanına,
Denmeli: sen haddini bil!

Yüksel, ha bire gürlersin!
Duyulur mu bir gün sesin ?
Boşa gider sonra dersin,
Az de, sende haddini bil!

MUSTAFA YÜKSEL

Rezil: Alçak, adi, utanmaz, soysuz.

Haddini bilmek: Herhangi bir konuda, kendi konumunu ve limitlerini bilip, ona göre tavır koyma, görüş belirtme durumu.

Pir: O konudan çok iyi anlayan, o konuda en çok bilgi, beceri ve tecrübe sahibi olan, bilmediği şey olmayan kişi

Sefil: Aynı zamanda namussuzlara, şerefsizlere, rezillere bir "kınama" sıfatı olarak kullanılabilen bir sözcük.

Az de: Az söyle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/991215/haddini-bil.html>

HEPSİ BİZİM

Ey, tarih boyunca bu milleti yok etmek isteyenler!
Ey, cennet toprakları elimizden almak isteyenler!

Ey, gücü yemeyince, kinle, nefretle diş bileyenler!
Ey, İrk, dil, din ayırmadan herkesin kanına girenler!

Ey yarasa yapılı, vampir dişli, kan, leş emiciler!
Ey, yabancı şer güçler! Dinleyin! Sizedir bu dizeler...

Sakın, gaflete düşüp sabrımızı kimse denemesin!
Ola ki hayal kurup bizim olanı bizden istemesin!

Vatan bizim, devlet bizim, bu Millet bizim.
Namus bizim, şeref bizim, bu izzet bizim.
Ölüm Hak, gazilik rütbe, şahadet bizim.

Nasıl korkalım da, diyelim: alın sizin!
Biz var oldukça, hepsi bizim, hepsi bizim!

Tef bizim, zurna bizim, kemençe saz bizim.
Zeybek bizim, halay bizim, horon, bar bizim.
Türk bizim, Kürt bizim, Romanda Laz da bizim.

Nasıl terk edelim? Diyelim: alın sizin!
Biz var oldukça, hepsi bizim, hepsi bizim!

Mülk bizim, adalet bizim, bu mizan bizim.
Birlik bizim, akıl bizim, bu iz'an bizim
Halk ile kurulmuş, bu şanlı düzen bizim.

Nasıl bırakalım da, diyelim: alın sizin!
Biz var oldukça, hepsi bizim, hepsi bizim!

Tarih bizim, ecdat bizim, kurban can bizim.
Toprak bizim, Bayrak bizim, akan kan bizim.
Ordu bizim, sancak bizim, onur şan bizim.

Nasıl vazgeçelim? Diyelim: alın sizin!
Biz var oldukça, hepsi bizim, hepsi bizim!

Yüksel'im, işte meydana serer özünü.
Aşkla Yüce Yaratana döner yüzünü.
Hak yanında ecdada verir son sözünü.

Nasıl vazgeçer özünden; der: alın sizin!
Biz var oldukça, hepsi bizim, hepsi bizim!

Mustafa YÜKSEL

Gaflet: Dalgınlık, dikkatsizlik, boş bulunma, ihtiyatsızlık.
Mizan: tartı, ölçü

Sancak: Bayrak

İz'an: anlayış, anlama yeteneği

İzzet: Büyüklük, yücelik, ululuk

Şeref: Kişisel değer, onur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005129/hepsi-bizim.html>

BAYRAĞIM HEP DALGALAN

Üzme beni; canımdan aziz olan!
Yere inme; hep gökte şanla dolan!
Senin gölgen olmazsa benim solan...
Çınarım ol; başımda hep dalgalan!

Senin için can verdi atam Hasan!
Sana feda dökülen bunca al kan!
Toprağımdan yeniden fıskıran can...
Gelincik ol; kırlarda hep dalgalan!

güneşimsin, ufkumdan ayla doğan!
Şahinimsin, gönlüme aşkla konan!
Ey Bayrağım, bu canım sana kurban!
Sevdalım ol; aşkımla hep dalgalan!

Ne söylesem hepsi de azdır inan!
Değerine şahittir bütün cihan!
Selam durur şanına dost ve düşman!
Şerefim ol; şanınla hep dalgalan!

Ecdadımın kanı var al renginde!
Dalga dalgasın Türkün can evinde!
Son örtüsün şehidin son deminde!
Son örtüm ol; Bayrağım hep dalgalan!

Sana yanmayan canlara yanarım!
Hep yârim diye bağrıma sararım!
Sonsuza dek yaşatmaktır kararım!
Sonsuzum ol; sona dek hep dalgalan!

Ay- yıldızla milletlime simgesin...
Yükselim der, candan öte özdesin!
Allah'ım yokluğunu göstermesin!
Duam ol; ruhumla hep dalgalan!

18 Mart 2016 / MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005669/bayragim-hep-dalgalan.html>

YURDUM

Ben bütün hayallerimi senin güzelliklerin üzerine kurdum:
Kasımpatım, karanfilim, kadifem, meneksem, al beyazlı zakkumum...
Portakal ieğim, yabanmersinim, böğürtlen zmm, ahududum...
Kuşburnum, kızılıım, iğdem, iğdemim, gözü yaşılm, başı bulutlum...
Kardelen iekleri kadar ak olan,cennet kadar pak olan yurdum!

*

Ben bütün hayallerimi Senin güzelliklerin üzerine kurdum:
Mavi sularım, karlı dağlarım, gnbatımlarımdaki kızıl ufkum...
Ycelerdeki şahinim, ovalardaki kuzum, dağlardaki ahum...
Bülbülüm, karatavuğum, boz tleğenim, bldrcınım, alıkuşum...
Gereğimde, hayalimde, her Őeyim yaşıttığım biricik yurdum!

*

Ben bütün hayallerimi senin güzelliklerin üzerine kurdum:
Eğedeki akyam, Karadeniz'deki hamsim, Akdeniz'deki fokum...
Soframdaki tarhanam, pınarımdaki kar suyum, aşımdaki tuzum...
Gönlümdeki sevdam, yüreğimdeki coşkıml, can evimdeki tek tutkum...
Yağmurum karım, güneşim bulutum, soğuğum sıcağım, benim yurdum!

*

Ben bütün hayallerimi senin güzelliklerin üzerine kurdum:
Issızlardaki kervansarayım, hanım, patika yolum, meçhul yolcum...
am sakızım, oban armağanıml, ata yadığarıml, Ana kokulum...
Smblm, nergisim, fesleğenim, kekiğim, ıhlamurum, karadutum ...
Tadına, rengine, buram buram kokusuna doyamadığım yurdum!

*

Ben bütün hayallerimi senin güzelliklerin üzerine kurdum:
İlk gz ağrım, ilk aşkıml, ilk sevgilim, ilk bağrına başımı koyduğum...
Sevgisiyle coştuduğum, sevgisiyle güldüğüm, sevgisiyle doyduduğum...
Mavi bakışıml, sırma salıml, al bayraklıml, asil soylum, güzel huylum...
Her Őeyine sahip olup ama her Őeyine hasret kaldığım yurdum!

*

Seni anlatamadım; kelimeler yetmedi; ne olur küsme bana!
Yükselim, neler söylese, neler yazsa inan, hep side azdır sana!
Ekmeğini yedim, Havanı soludum, suyunu içtim kana kana!
Ben bütün hayallerimi senin güzelliklerin üzerine kurdum:
Güzelliğin yanında hayallerim bile aciz kaldı, Cennet yurdum!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1006548/yurdum.html>

ELLER ÇİÇEKLER VERİYOR ANNE

Bugün Eller annelerine çiçekler veriyor anne,
Ben ellerimde çiçeklerimle öylece duruyorum!
Bu beyaz çiçekleri sana veremeyeceğim anne,
Ama gözyaşım, yüreğimi, sevgimi sunuyorum!

Benim yüreğimde bütün günler senin günündü anne,
Her gününde dualarımı çiçek yapıp veriyordum!
Bugün annelere çok özel bir gündür dediler anne,
Bende dua çiçeklerimi demetiyle sunuyorum!

Gül yüzünü, Sevgini, şefkatini çok özledim anne!
Benim ağladığıma bakma; sen mutlusun biliyorum!
Dünyada melektin; seni cennette görüyorum anne!
Ondandır kokuna hasret, koşarak sana geliyorum!

Bilirsin anne, senin sevgindi en çok mutlu olduğum...
Korktuğumda, çaresiz kaldığımda hep sığınyordum.
Sen büyüdüğüme bakma anne, yine de ben çocuğum!
Muhtacım sevgine... Ninnilerini hala istiyorum!

Uzat, şefkatli ellerini; okşa saçlarımı anne!
Yanımda olmasan da seninle çok mutlu oluyorum!
Ellerin diye öpüyorum mezar taşlarını, anne !
Dualarım hep seninle! Seni çok, çok, çok seviyorum!

7 Mayıs 2016 Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019991/eller-cicekler-veriyor-anne.html>

SENİ DÜŞÜNDÜM

Uzaklarda bir köy düşündüm, sensiz
Güneşi yok, karanlıklar içinde...
O köyün çocuklarını düşündüm,
Bilgiye aç bir ışık beklemekte.

Sarıca saçlı bir çocuk düşündüm,
Mini mini, gözleri gülümseyen...
Uzanan bir el, bir dudak düşündüm,
"Öğretmenim!" diye elini öpen.

O fırtınalı günleri düşündüm,
Her yer yağmur, çamur ve kar içinde...
Seni gördüm, seni düşündüm ben
O uzaktaki boş köy evinde.

Yıllar sonrasını, seni düşündüm,
Siyah saçlarını aklar bürümüş...
Ve diktiğin fidanları düşündüm,
Ulu çınarlar kadar çok büyümüş.

Şanlı köy öğretmenini düşündüm,
Kendi yolunda sessizce yürümüş...
Ve seni düşündüm can öğretmenim,
Sessiz sedasız, ama mutlu ölmüş!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1129600/seni-dusundum.html>

YAPRAK DÖKÜMÜ

Hep hasta ediyor, bitiriyor beni bu puslu havalar
Mora çalıyor renkler kopuyor içimde fırtınalar
Bu ne dalından ayrılış, bu ne savruluş Allah'ım?
Yine yaprak dökümümü geldi, yine yüreğim yanar?

Bilemedim zorlamı kopuyor dallarından yapraklar?
Bilemedim zorlamı sarıya boyanıyor şu yeşil dağlar?
Bu kadar kimsesiz mi, çıplak, çıplak kalan dallar?
Bu kadar kötümü, yaprak dökümü sonbaharlar?

Bu mevsimde neden kendimi yapayalnız hissederim?
Neden, hep ölümü hatırlatır bu sapsarı yapraklar bana?
Yoksa ölümü mü görüyoruz sarı yapraklara bakıp ta?
Yoksa ondan mı göçüyorlar göçmen kuşlar uzaklara?

Ondan mıdır, bu mevsimde çok kızıl oluyor ufuklar?
Ondan mıdır, çok oluyor bu mevsimde ayrılıklar?
Hiç sevmem ayrılıkları; hep yüreğime ateş salarlar!
Neden ayrılık mevsimi oldun sen ey güzel sonbahar?

Yine gökyüzünde ağlamaya hazır, kara kara bulutlar!
İşte yine dalından kopmuş sürüklenen, sarı yapraklar!
Ne çabukta gelip geçmiş bir bir günler, haftalar, aylar?
Eyvah! Geldin mi yine, ey yaprak dökümü sonbahar?

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1129975/yaprak-dokumu.html>

BOZKIRLARDA KIŞ GECELERİ

Bozkırda yine gün akşam oldu
Kızıl ufuklarla buluştu uzaklar!
Yine başladı bozkırların yalnızlığı,
Yine başladı bozkırlarda efkâr!

Kefen gibi bozkırların karı...
Bozkırlar soğuk; bozkırlar boranlı!
Geceler ürkek; geceler ağlamaklı!
Bozkırlarda geceler çok efkârlı!

Ölüm sessizliği var gecelerinde,
Bozkırlar dilini yutmuş gibi adeta!
Mutluluğundan suskun dersin
Birde Kızılmak ağlamasa...

Ama yalnızlığındandır suskunluğu,
Özlemindedir ılık baharlara...
İnanın Bozkırlar ulaşamazdı sabahlara
Bozkırın rüyasında pembe çiçekler olmasa!

Mustafa Yüksel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1137593/bozkirlarda-kis-geceleri.html>

BALIKLAR DEMİR YEMEZ

:: Bir Halil Hoca vardı, olta balıkçısı.
:: Aynı yerde birlikte atardık oltayı.
:: O tutardı peş peşe balıkları
:: Biz bakakalırdık; yalardık avuçları.

:: Yine bir gün attım oltayı öyle beklerken
:: Çoktan bitmiş benim oltadaki yem.
:: Halil hocam gülerek bana döndü:
:: “Hocam dedi, balıklar demir yemez”
:: Bilirdim o söylerse yalan söylemez.

:: Birden aklıma bir fikir geldi.
:: Hocam dedim, bana da öğretsene şu işi...
:: Bana bakıp kafasını salladı, gülümsedi...
:: O günden sonra
:: Ne bildiyse, bana hepsini tek tek öğretti.
:: Hali Hocam ne iyi bir insan,
:: Ondaki yürek ne temiz bir yürekti.

:: Dost olduk, esprilerimiz uçtu havada
:: Sabahladığımız oldu denizde, limanda.

:: Bazı günler Sargoz, ıskaroz, çipura
:: Bazen Mırmır, sokar, karagöz, girida...
:: Bazı günler kefal, levrek, lüfer, zargana
:: Bazen de milanır, kupez, sardalye, aterina...

:: Allah ne verdiyse koyardık torbamıza.
:: Bazı günler bomboş
:: Bazı günler birkaç çeşidi bir arada...

:: Yıllar mı geçmişti aradan bilmem
:: Bir gün dediler:“Halil Hoca
:: Dönmemiş dün akşam denizden”

:: Bir ateş düştü yüreğime, nah şurama!
:: Tuz, biber ektiler sanki açık yarama!
:: Koştum onun çok sevdiği kayalıklara
:: Her zamanki yerinde oturuyordu Halil Hoca.
:: Bakıyordu engin sulara, uzaklara
:: Gülümsüyordu, mutluydu galiba(?)
:: Bir taşa dayanmış, oltasını atmıştı
:: Yem çoktan bitmiş, olta yemsiz kalmıştı.

:: Ağlıyordum! Denizden çektim boş oltayı
:: Hocam dedim “balıklar demir yemez!”

:: İlk defa duymadı, cevap vermedi bana...
:: Hâlbuki çok isterdim şöyle desin Halil Hoca:
:: Ulan be adam! Ulan be nankör
:: Benden aldığını satıyor musun yine bana?
:: Kim öğretmişti balıkların demir yemediğini sana?
:: Ve arkasından her zamanki gibi tok bir kahkaha...

:: Ama ilk defa demedi! Gülmedi!
:: Yüzüme bakıp, konuşup, cevapta vermedi...

:: Halil Hocam ilk defa benimle bensizdi
:: Halinden çok memnun olmalı ki
:: Ben ağlarken o çok sakin ve çok sessizdi!

10.01.2018
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1138650/baliklar-demir-yemez.html>

SEVİLEN SEVGİLİ SEVEN MELEK

Ne kadar güzel bir şey sevip de beklemek.
Ne kadar güzel bir şey sevilip beklenmek.
Sevilenler sevgili, sevenlerde melek,
Ne kadar güzel bir şey sevmek ve sevilme!

Boşuna mıdır bülbülün güle yandığı?
Boşuna mıdır çobanın kaval çaldığı?
Ne güzel şey o çobanına koyun olmak,
Ne güzel şey bülbül olup ta güle yanmak!

Vardır gerçek sevgide mutlaka bir hikmet.
Herkes güzeli hakkıyla sevemez elbet.
Ne güzel bir şey sevgiye hakkını vermek,
Ne kadar güzel bir şey sevmek ve sevilme!

15.01.2018
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1139502/sevilen-sevgili-seven-melek.html>

GİDERİM ARTIK BEN KİME NE

Yaban ellere gitmemiştim...
Giderim artık ben! Kime ne?
Zehir verdiler içmemiştim...
İçerim artık ben! Kime ne?

Candan dost bildiğim insanlar
Hançer olup bana battılar
Böyle dostlar neyime yarar?
İstemem artık ben! Kime ne?

Yandım, eridim, azar, azar
Serin beklediğim her rüzgâr
Ateş olup beni yaktılar
Yanarım artık ben! Kime ne?

İşte geldim, işte giderim!
Gülmek yoksa nasıl gülerim?
Vakit doldu tamam ederim
Giderim artık ben! Kime ne?

Söyle gamlı yüreğim söyle
Yükselim hepten yanar böyle
Bu aşkla gireceksem kabre
Girerim artık ben! Kime ne?

20 Ocak 2018
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1140599/giderim-artik-ben-kime-ne.html>

BAŞKA BİR VATAN YOK

Ellerinde haçerle dolaşiyor tüm düşmanlarımız
Göğsünü kanatmak istiyorlar; ağlıyor vatanımız!
İşte ondandır herkese kaşlarımızı çatışımız,
İşte ondandır her bir taşına kurban adayışımız!

Yine birlik olmuşlar yedi düvel, hain bütün eller.
Güzelim vatanı bölüp elimizden almak dilerler.
İşte ondandır her bir zerresi bizimdir deyişimiz,
İşte ondandır böyle aslanlar gibi kükreyişimiz!

Ezelden beri fırsat kollar tüm soysuzların dölleri
Bu milleti yeryüzünden yok etmektir tek emelleri.
İşte ondandır milletçe ölüme göğüs gerişimiz,
İşte ondandır bunca Mehmetçiği şehit verişimiz!

Daima haince bakar Türk'e karşı kinleşmiş gözler
Yalandandır yüzümüze gülen o sahtekâr dost yüzler
İşte ondandır gizli, pis emelleri gösterişimiz,
İşte ondandır ey Millet uyan, birlik ol deyişimiz!

Çünkü semalarında özgürce kanat açacağımız,
Dağlarından ovalarına yel olup akacağımız,
Topraklarında ebediyen mutlu uyuyacağımız,
Yoktur başka bir vatanım, yoktur başka bir vatanımız!

13.02.2017
MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1145407/baska-bir-vatan-yok.html>

SAHİLDE KIŞ

Bugün sahiller iyiden iyiye boş.
Kara kıştan haber var havada.
Kara bulutlar öbek öbek...
Yağmur ha geldi, ha gelecek!

Balıkçılarda bir telaş, bir telaş...
Oradan oraya bir koşturmaca...
İşte! Düştü bile havadan ilk damla...

Lodos ise başka bir âlem...
Hırçın mı hırçın!
Sanki ikimiz düşman kardeşleriz
Çarpıyor ha bire suratıma suratıma!
Kim bilir?
Belki de kızıyor dur yalnızlığıma.

Ha! Yalnızlık dedim de
Birden sen geliverdin aklıma...
Sahi, çok kar yağdı mı?
Havalar nasıl sizin oralarda?
Yüreğin ısıtıyor mu bedenini?
Bacalardan çıkan kara dumanlar
Kar üzerine çiziyor mu resmini?

Sen de buralarımı soruyorsun?

Hiç sorma yavrucuğum!
Bırakıp gittiğin gibi...
Ama benim yüreğimi soruyorsan...
İşte o... çok acayip yanıyor!
Nasıl tarif etsem ki?
Rüzgârın suratımı yaktığı gibi...
Yıldırımın insanı çarptığı gibi...
Akkor alevin içime aktığı gibi bir şey...

Ha, bu arada
Denizin üstü iyiden iyiye kararıp çöktü,
Şimşek şimşeğe kavuşuyor!
Belli ki birazdan kopacak kızılca kıyamet,
Kopacak sahilde fırtına...
Zaten bir ben kaldım burada
Fırtına öncesi, birkaç da karga...

Olsun! Severim boş sahilleri;
Boş sahillerde serserice yürümeyi!

Lakin gözlerim buğulandı yine.
Anlaşıldı, onlarda boşanacaklar...
Şöyle uzaklara bari bakayım.
Bakayım ki, yüreğimin ateşi
O karlı ak dağlara aksın!

Fakat boşuna heveslenme yüreğim;

O ak dağlar da görünmez olmuşlar!
Belli ki oralarda da yağıyor yağmur,
Oralarda da yağıyor kar!

Burada da yağmur taneleri
Dans etmeye başladılar etrafımda.
Demek ki dökecek birazdan buraya da...
Baksana, ğlen vakti, sanki oldu akşam!
Kara bulutlar uçuşuyor,
Her yer zifiri zindan!

Ah, yavrucuğum, ah!
Bilirsin sahillerin yağmurlarını...
Hemen kaçmalıyım buradan

Duygularıma
Yağmur damlaları karışmadan!

16 şubat 2018
MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1146333/sahilde-kis.html>

O MART SABAHİ LİMANDAN AYRILAN GEMİ

Ne zaman hırçın,
Köpüklü bir deniz görsem;
Çocukluk yıllarımın
O mart sabahını hatırlarım!
Köpüklü, hırçın dalgalara bakarak
O günleri tekrar yaşarım.

Onunla çocukken tanışmış,
Çocukken oynaşmıştık kumsalda.
Ne tatlı hayallerimiz vardı,
Ne güzel çocukluk masallarımız...
Çocukçaydı el ele oyunlarımız,
Çocukçaydı kumsalda
Birbirine değen dudaklarımız...

Lakin uzun sürmeyecekmiş
Bu çocukluk rüyaları...
Soğuk bir mart sabahıydı,
Günlerden pazartesi...
Yaklaşmıştı iskeleye bir gemi...
Dost sanmıştım
Sevmiştim siyah renklerini...
Ama o kara, kapkara gemi
Almış götürmüştü
Benim çocukluk sevgilimi!

Olanlar küçük bir şaka gibiydi...
Sanki kurşun asker olmuştum
Öylece bakakalmıştım arkasından...
Güverteden son defa bakıp
Ağlayarak el sallamıştı bana...
Sanmıştım ki bir süre sonra
Dönüp gelecekler yine limana...

Gelmediler!
Gelmedi o gemi,
Gelmedi o bir daha...

Hala bir özlem var içimde...
Hala ümitsizce soruyorum:
Gelmeyecek mi o mart sabahı
Limandan ayrılan gemi?
Getirmeyecek mi bana
Benim o çocukluk sevgilimi?

İşte yine bir mart sabahı
Gözler ufukta,
Dudakta dua ve dilekler...
Bir ümitle
Hala çocukluk sevgilisini,
Hala o mart sabahı
Limandan ayrılan gemiyi bekler!

Sahi, yaşıyor mu?
Kiminle şimdi?

Ne olurdu dönüp gelseydi?

Ama...
Dönüp gelmeyeceğini,

Rüyanın gerçek olmayacağını
Bende biliyorum!

Adı neydi?
Adını bile unuttum!
Aradan geçti seneler,
Çok seneler...
Ama ne yapayım ki
Unutmuyor şu kör olasıca
Deli yürekler!

09.03.2018
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1151112/o-mart-sabahi-limandan-ayrilan-gemi.html>

EĞE RÜZGÂRIM DEDİM SANA

Hakiki dost sanmıştım parlayan yıldızları
Vefalıdır sanmıştım okşayan rüzgârları
İlkbaharım sanmıştım sarı sonbaharları
Çok mutluydum estikçe EĞenin rüzgârları!

Ama çabuk uyandım, acı oldu sabahım,
Dostluğunu anladım sahte yıldızların,
Yaktığını anladım yalancı baharların,
Çarptığını anladım EĞede rüzgârların!

Çok acımasız çıktın ey gönlümün rüzgârı
Hayatı zakkum ettin, zehir kattın aşkıma
Ege rüzgârım dedim, meltemim dedim sana
Fırtına, boran oldun, daldın gönül bağıma!

Ne olur artık gelme, cevap verme çağırma!
Deniz meltemlerini estirmedin bağırma!
Yaktın, ilaç olmadın gönlümdeki ağırma,
Küstüm eğe rüzgârı, küstüm, esme dağırma!

Eksik olsun sevginde, senin güzelliğin de!
Sevgiyi yaşayacak koymadın ki hal bende!
Hani, yakamoz olup coşacaktık denizde?
Hani, rüzgârım olup uçacaktık birlikte?

Uçurtma bekler gibi esme Ege rüzgârı,
Kanatlarımı kırdın gör bak açamıyorum!
Başka uçurtmalar bul, zalim Ege rüzgârı!
Kırdığın kanatlarla artık uçamıyorum!

Yaralı kuş oldum, yüreğimden kanlar damlar.
Hal çok perişan, gelmiyor Egede baharlar!
Yükselin öldü, gelsen de artık neye yarar?
Gelme EĞe rüzgârı, gelme; değme salıma!

22 Eylül 1972// 11.03.2018
MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1151339/ege-ruzg-rim-dedim-sana.html>

GELİN BİZE GİDELİM

Yeşeren baharlar,
Açan çiçekler,
Gelin bize gidelim!
Uçan kuşlar,
Akan sular,
Gelin bize gidelim!

Esen tatlı rüzgârlar,
Mis kokan ilkbaharlar,
Gelin bize gidelim!
Çiçeklenen ağaçlar,
Yeşillenen yamaçlar,
Gelin bize gidelim!

Isınan ilkyazlar,
Yüzen ördek ve kazlar,
Gelin bize gidelim!
Sararan ilk yapraklar,
Düşen en son aklar,
Gelin bize gidelim!

Yellenen sarı dallar,
Sonu gelen baharlar,
Gelin bize gidelim!
Tükeniveren yıllar,
Sonu görünen yollar,
Dönün, bize gidelim!

1965//15.03.2018
MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1152240/gelin-bize-gidelim.html>

SEVMENİN BEDELİ

Kimi yürekten sevdiysem hep ağlattı beni.
Bu kadar ağır mıymış be, sevmenin bedeli?
Bir kor ateş topu oldu, sevgi yaktı teni,
Razıyım, tek sevgi olsun yanmanın nedeni.

Ferhat, sevgi uğruna dağları delmedi mi?
Mecnun, sevgisiyle Allah'ına ermedi mi?
Sen, sev âdemi, onlar sevmeseler de seni.
Elbet ağır olur gerçek sevmenin bedeli.

Herkes taşıyamaz o sevgi dolu yüreği,
Sevginin içinde hem cefa hem vefa vardır.
Sevgisiz yürekler göremezler bu gerçeği,
Sevmenin bedeli işte bu kadar ağırdır.

2011//16.03.2018
MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1152476/sevmenin-bedeli.html>

BU MİLLET

Tarih boyunca görüp yaşadıklarımız hep birer ibret
Kapımızda beslediklerimizden görmüşüz hep ihanet
Ama bu milletin yaratılışından vardır ebediyet
Bin defa gazi olur, şehit olur ama ölmez bu millet!

İmkânsızken bile yeniden kurmasını bilmişiz devlet
Üç beş soysuz, yaban uşaklarına mı edeceğiz minnet?
Bunlar bataklıklarda yaşayan sivrisineklerdir elbet
Gör, Bataklığı da sivrisineği de yok eder bu millet!

Türkün vatan için kükremezse canı, olur ona zillet
Allah Allah diyerek kükredikçe göklerden yağar rahmet
Bu gerçeği iyi görsün, iyi bilsin dost düşman her devlet
Her düşmanı, yedi düveli yenmesini bilir bu millet!

18 Mart 2018
MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1152917/bu-millet.html>

PAPATYA FALI

Ey sevgili papatyam,
Çocukluk aşkımızı hatırlıyor musun?
Ben delicesine gelinciğe âşıktım,
Sen ise delicesine bana...
Aslında sende onun kadar güzeldin ya
Her neyse...
Bir gün yolum düştü
Sarı saçlarını okşadım,
Sevgiyi sordum senin yapraklarına.
Sormaz olaydım,
Bunu istemeseydim senden!
O gün çocukluğumu çaldın benden!
O zamandan beri ararım bulamadım.
Doğruyu söyle ey sevgili papatya
Çocukluğumu hangi yaprağına saklamıştın?

24.10.2017//20.03.2018
(Şair07) MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1153365/papatya-fali.html>

ÖLÜM SENİ YAKAR DEMİŞLER

Düşünsene, ecel gelince canları tez kıyar.
Dünkü aramızda olanlardan bugün kaç var?
Kötü sözden, alaycı tavırdan ne yarar çıkar?
Alaycı sözler, camdan sarayı yıkar demişler!

Hayatta hep yapıcı ol, sakın bozancı olma.
Nefsini vicdanın hapsinde tut, başıboş salma.
Güçsüz olana zulmedip, sakın ola ah alma.
Mazlumların ah-ı, cehennemi yakar demişler!

Başkalarına karşı hep dürüst ol, hile yapma.
Kul hakkını yiyip, yetimlerin hakkını kapma.
Dosdoğru yolda git, eğri büğrü yollara sapma .
Sonra felek, yumruğu gözüne çakar demişler!

Bilge sözünü tut, ata, ana sözünden çıkma.
Kişiye güven ver, güvensizlik işine bakma.
Yalan yanlış konuşup, itibarsızlıktan çakma.
İtibarsız adam sözünü, kim takar demişler!

Görevini doğru yap, zamanı hayattan çalma.
Herkesle yarışta ol, insanlıktan geri kalma.
Günah ateşten top, şeytana uyup içe dalma.
Seni ateşlere sokar, akkor yapar demişler!

Bu sözlerim herkesin kulağına küpe olsun.
Hakikatleri haykır, sağır sultan bile duysun.
İki günlük hayatta neye minnet ediyorsun?
Dünya, çıplak aldığını çıplak atar demişler!

Yükselim derki: gün akşam olur, güneşler batar.
Güvendiğin dağlara karlar yağar, boşa çıkar.
Ne mal kalır, nede rütbe! Hepsi yokluğa akar.
Dönüşsüz gününde, ölüm seni yakar demişler!

24.03.2018
MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1153752/olum-seni-yakar-demisler.html>

SOKAKTAN GEÇEN ÇOCUK VE MUTLULUK

Dün odamın penceresine dayanmış,
Geçmiş yıllarımı düşünüyordum.
Belki de o yıllarımı özlüyor,
Belki de o yıllarımı arıyordum.

Akıyordu hayalimde film şeridi gibi zaman...
Mümkün müydü zamanı durdurmam.
Dün gibi geçip gitmişti aradan yıllar
Dünden kalan neydi ki, bugün ne var?

Bir bir yok oluyordu aşına suratlar!
Tek, tek tükeniyordu düne ait hatıralar...
Kaçınıcı tanıdıkta şu sokaktan çıkan?
Ağlıyordum; buğulanmıştı baktığım cam.

O sırada bir çocuk geçti koşarak sokaktan
Hem de çok mutluydu oyun oynamaktan
Sanki geçmişteki bendim o koşan
İrkildim; çocukluğuma gittim o an.

Galiba çocukluğumdu en mutlu olduğum zaman,
Masallardı o vakitler oyunlarıma karışan.
Dün masallarına döndüm yeni baştan,
Sokaktan geçen çocuktan bana bunu yaşatan.

Birden gözlerimin içi ışıldadı.
Yüreğimi koskocaman bir mutluluk sardı!
İşte yaşamak... Yaşamaksa buydu!
Yaşamak dediğin bir anlık mutluluktan.

2005//25.03.2018
MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1154115/sokaktan-gecen-cocuk-ve-mutluluk.html>

ATALAR VE SÖZLERİ

Birisi dostunu görünce yoldan saparsa
Suratını asar, “yüzü turşu satarsa”
"Kara kedi mi girdi- derler- araya"

Birisi olmayacak iş yaparsa
Birileri “araya karaçalı katarsa”
“Bu tüfek vurmaz- derler- karaya”

“Kazan yanında durma- derler-
Bulaşırsın karaya”
Kötü arkadaş seçeni
Benzetirler leşe konan kargaya

Hayatı özetlemişler
“Etme bulma dünyası” demişler.

Eğriyi doğruyu bir araya koymuşlar
“ Nalina da mihına da vurmuşlar”

Hep ders verip ders almış atalar...
Bazen demişler “komşu gözü çapaklı olurmuş”
Ya da “doğruyu söyleyen dokuz köyden kovulurmuş”

Bazen demişler “doluya koydum almaz,
Boşa koydum dolmaz”
Bazen de demişler “denesiz aş, dertsiz baş olmaz”

Bak, daha neler görmüş, neler demiş atalar!
“ Zalimin zulmü varsa, mazlumunda Allah’ı var!”
“Alma mazlumun a hını, aheste, aheste çıkar”

“Kimi yer –demişler- kimi bakar,
Kıyamet ondan kopar.”

“Kuzusu çok olanın –demişler- sızısı çok olur!”
“Kötülük eden kötülük, iyilik eden iyilik bulur.”

Her neyse... Hep doğruyu söylemiş atalar.
Lakin çıkar üzerine kurulunca hesaplar,
Doğruyu da atayı da unuttur olmuş insanlar.

Kısacası, sözün özü, Yüksel der ki:
Gelin, ataların sözlerinden ders alalım!
İki günlük dünyada akli kâmil adam olalım!

“Akli olan, ulu sözünden ders almırmış.”
“Ulu sözü tutmayan, uluya kalırmış!”

26.03.2018
MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1154223/atalar-ve-sozleri.html>

KARA BULUTLARIN ARKASINDA

Kara bulutların arkasında kalan güneş gibi
Bir görünüp bir kayboluyorsun can babam
Her dağın bir dumanı bir boranı olurmuş
Bilmem ki bunu başkalarına nasıl anlatsam?

Baba, hastane köşelerinde son baharında
O, güneşin son kızılığına son kez bakıyor.
Yürek ise kapkara bulutların arkasında
Onda, orada yıldırımlar şimşekler çakıyor!

Paramparça oldu yüreğimin mavilikleri
Sanki, yaşarken ölüyorum canım babam gibi.
Bir şeyler çekiyor beni bulutlardan ileri...
Sonsuzluk... Bu olmalı kara delik dedikleri.

Acılar harmanlanmış yüreğin ta ortasında.
Kara gün bugün sende, yarın sıra başkasında.
Sanki nöbetler bitecek mi sandın be Mustafa?
Vaktini bekler, kara bulutların arkasında!

06.04.2016 // 13.04.2018
MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1158257/kara-bulutlarin-arkasinda.html>

MEVSİMLER Mİ DEĞİŞTİ

Gökte Bulutlar eskisi kadar siyah beyaz değil.
Martılar çığılık çığığa gökyüzünde uçuşmuyorlar.
Buğulu bakıyor gözlerim hemen ağlamaya meyil,
Çiçekler ise solmuşlar eskisi gibi kokmuyorlar.

Nerede karabatak misali dalıp çıktığım serin sular?
Şimdi neden yüreğimdeki alevi serinletmiyorlar?
Hep aynı anı yaşıyor, hep aynı renkte duygular
Yok mu oldu yoksa dört mevsim, güzelim ilkbahar?

Yazın sıcağı yakmıyor, kışın soğuğu üşütmüyor.
Sonbaharın sarısı gidip, ilkbaharın yeşili gelmiyor.
Mevsimler mi değişti, yoksa ben mi değiştim?
Hiçbir şey bana eskisi kadar zevk vermiyor!

MUSTAFA YÜKSEL 13.03.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222068/mevsimler-mi-degisti.html>

KARANLIK AĞLATIR

Karanlıklar, nurları boğamaz!
Nurlar, o karanlıkları boğar!
Karanlık, güneş olup doğamaz,
Ama aydınlık gün olup doğar!

Kötüleri, hep karanlık saklar,
İyileri aydınlık saklamaz!
Kiri su, cahili ilim paklar,
Ama kara karayı paklamaz!

Karanlıklar, kötülük gibidir,
Bütün yüreklere pas bağlatır!
Aydınlıklar, iyilik gibidir,
Her yüreği sevgiyle parlatır!

Bir şey bilmeyen kara cahildir.
Kara, bilinmezliği anlatır.
Kara günler, acıya dâhildir
Acı, kara günleri yaşatır!

Kork, yüreklerin karanlığından
O, kapkara kör bir zindanlıktır!
Kork, duyguların karanlığından
O, kör zindanlardan da zindandır!

Yüksel, karanlığa yoldaş olma,
Başına kara çeki bağlatır!
Dinle, sözümü yabana salma,
Vallahi karanlık hep ağlatır!

20.03.2019 / Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1223515/karanlik-aglatir.html>

ÇOCUKLUK YEMİNİ VE OYUNDA HUKUK

Sen çok mızıkçısın, yalancısın!
Hem hileci, hem oyunbozansın.
Hayır, diyorsun! İnkârda mısın?
Yemin et, herkes sana inansın.

Yalan yemin etme, çarpılırsın!
Sonra arkadaşsız da kalırsın!
Söyle, sen bu yemine var mısın?
Haydi, öyleyse gel başlayalım:

“Balon gibi pat, pat, patlar mısın?
Tuz gibi çat, çat, çat, çatlar mısın?
Minareden, hop, hop, hoplar mısın?
Pis kokuyu, kok, kok, koklar mısın?

Yalan söyleyen hemen ölsün mü?
Anasını şeytan götürsün mü?
Yalancıya, herkes tükürsün mü?
İki gözüm ölünü görsün mü?”

.....
Parmaklar, çengel tutturulurdu.
Hem sallanılır, hem sorulurdu.
Yalan söylemekten korkulurdu.
İşte en büyük yeminimiz buydu.

.....
Can alıcı sorgunun sonunda,
Verilen cevaplar olumluysa,
Güzel karar çıkardı gurupta.
Denirdi ki: “haydi dön oyuna!”

Galiba en gerçek sorgu buydu.
Zanlılarda hâkim de çocuktu.
Yeminle yalan söylemek yoktu.
Bunun adı, oyunda hukuktu

02.05.2019
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1231434/cocukluk-yemini-ve-oyunda-hukuk.html>

VE YALNIZLIK ÇÖKER NEHRİN KARŞI KIYILARINA

Adamlar karşı kıyıya kurmuşlar tahta masayı,
Ya ayran su içiyorlar, ya çekiyorlar kafayı.
Her ne ise çok mutlu görünüyorlar hallerinden
Kim bilir beklide sahte kahkahalar dertlerinden.

Bilinmez ki insanların gizli yürek yaraları.
Bazen gülücüklere karışır boş kahkahaları.
Bazen bilinçsizce, şuursuzcadır yaşamaları.
Bazen de kahkahalarla gülmektir ağlamaları.

Şu an farkındalar mıdır ışığın suyla dansından?
Farkındalar mıdır ki bilmem akıp giden zamandan?
Haberleri var mıdır güneşin şu son batışından?
Kim bilir belki de çılgınlık, kahkahalar yalandan.

Birazdan giderlerde sessizlik çöker oralara.
Bir umutla dolaşır kedi, köpek, birkaçta karga.
Akşam vakti çekilirler onlarda yuvalarına
Ve yalnızlık çöker nehrin karşıki kıyılarına...

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1231597/ve-yalnizlik-coker-nehrin-karsi-kiyilarina.html>

SARMADIKTAN SONRA

Kafeste, ölmekte birdir yaşamakta
Özgür değilse minik kuş tabiatta.
Cananda birdir benim için yabanda
Beni sinesine sarmadıktan sonra!

Yalnız hayat bitmezmiş bu uzaklarda
Duman tütmezmiş yanan ateş olmazsa
Dostlarımda bir bana, düşmanlarımda
Beni sinesine sarmadıktan sonra!

Özledim de dönüp gelmedi yanıma
Özlemi tak etti, doyurdu canıma
Varlığı da bir, yokluğu da bir bana
Beni sinesine sarmadıktan sonra!

Nihayet geldim ümitlerimde sona
Zehir zıkkım etti tüm hayatı bana!
Ha cennet olmuş ha cehennem dünya
Beni sinesine sarmadıktan sonra!

Bir ömür, hep ümitle onu aradım
Bulup da sineme sarmaktı muradım
Ömür bitti; artık onu ne yaparım?
Beni sinesine sarmadıktan sonra!

Şu görür gözümü dumanlar kapladı
Dün ecel kapımı birkaç kez yokladı
Ayrılık demekti, mevtti bunun adı
Ne gam, sevdiğim sarmadıktan sonra!

Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1231754/sarmadiktan-sonra.html>

HAYAT

Bir tiyatro sahnesidir hayat.
Kimi zaman gülerek çıkarız sahneye,
Kimi zamanda çıkarız ağlayarak...

Denize doğru akan ırmaktır hayat.
Kimi zaman durgun durgun akarız,
Kimi zaman akarız delicesine çağlayarak...

Ufuktaki güneş, yürekteki ateştir hayat.
Kimi zaman pervane olur döneriz,
Kimi zaman yanarız çaresiz çırpınarak...

Sevgilideki gülüş, doğadaki oluştür hayat.
Kimi zaman mutlulukla yaşarız,
Kimi zaman ölürüz yaşamayı arayarak...

Yürekteki kuştur hayat.
Kimi zaman özgürlüğe kanat çırpırız,
Kimi zaman esir oluruz, çırpılmaz olur kanat ...

Kısacası biziz hayat.
Kimi zaman tükeniriz yaşamayı umarak,
Kimi zaman tüketiriz gerçekten yaşayarak...

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1232033/hayat.html>

NEYLERİM

Ben, sevgi dolu sıcak yürek,
Güler yüz, tatlı dil isterim.
Bunlar olmayınca ne gerek,
Malı, oğlu, kızı neylerim!

Yürek, mutlu, hoş atarsa
Kuru ekmek, soğan yerim.
Dil zehir, yüz turşu satarsa
Ben, balı, kaymağı neylerim!

Kubbede hoş sedadır maksat,
Kötü sözü nasıl dinlerim!
Ata kalbi kırdıysa evlat
Ben, köşkü, sarayı neylerim!

Altın arama boş toprakta
Has altın yürektedir benim!
Çiy damlası olur yaprakta
Ben donarken çiyi neylerim!

Sevgiyi görmeli bakan göz.
Sevgi dermeli sevdiklerim.
Anlayanadır her türlü söz.
Anlamayanı ben neylerim!

Dünya, etme bulma dünyası
Yarın, senin yerindir yerim.
Huzurda olma yüz karası
Zelil olmuş seni neylerim!

Ey genç nesil, iyi dinleyin!
Size öğüt verir Yükselim.
Sonra pişman olduk demeyin,
Son pişmanlığı ben neylerim!

MUSTAFA YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1232210/neylerim.html>

NE OLUR DÖN GEL GEL ARTIK MAVİ GÖZLÜM

Bir akşam vakti tanıştığımız o yerde
Bilemezsin seni ne kadar çok bekledim!
Gelirde gönlüme ışık olursun diye
Hayaller üstüne çok hayaller ekledim!

Sensizliği yudumladım gecelerimde,
Her anı, ok oldu saplandı yüreğime!
Bir ümitle ölemedim gelirsin diye,
Fakat gelmedin güzelim, gelmedin işte!

Bak, ıslıl ışıl tanıştığımız o meydan!
Bak, çiçeklerle donatılmış aynı masam!
Seni beklerken sensizliğe döndü rotam,
Bilirim, sensiz geçecek yine bu akşam!

Bu akşamlar, umutlarımı götürdüler
Zindanların kapkaranlık köşelerine!
Bu akşamlar, hayallerimi öldürdüler
Hep yalnızlığımı verdiler ellerime!

Hiç sevmiyorum bu kederli akşamları!
Ama öyle tutkunum ki bu akşamlara
Onlar olmadan da olamıyorum gayrı!
Onlarsız kendimi bulamıyorum gayrı!

Bilmiyorum beni gerçekten sevmiş miydin?
Doğrumuydu sevgi dolu güzel sözlerin?
“Seviyorum; çok seviyorum!” demiştin ya
Bende seni öylesine çok, çok sevmiştim!

Bir akşam vaktiydi vedalaşıp gittiğin,
Sonraki gün yine oraya gelecektin...
Gözlerinden belliydi tutkuyla sevdiğin,
İnanmıştım, bana mutluluk verecektin!

Gelirim dedin de gelmedin mavi gözlüm!
Yinede gelirsin diye yol gözlüyorum.
Tasadüfen bile olsa geçersin diye
Her akşam bu yerde hep seni bekliyorum!

Bir akşam vakti dön; geliver güler yüzlüm!
Masallardaki güzel perim, tatlı sözlüm!
Akşam yıldızım, portakal çiçeği özlüm!
Ne olur döngel gel, gel artık mavi gözlüm!

20.05.2019 Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1234597/ne-olur-don-gel-gel-artik-mavi-gozlum.html>

ANADOLU'MUN RÜZGÂRLARI

Buram buram gül kokar
Anadolu'mun rüzgârlarında.
Seher yeli ninnisini söyler
Kundaktaki güzel çocuğa...

Efsanelerini anlatır nineler
Esrarengiz Anadolu'mun.
Karacaoğlan'ın türküsünü,
Hikâyesini söyler Köroğlu'nun.

Deyişler okur Zehra Teyze
Askerdeki Mehmet'ine.
Hasan emmim rızık taşır
Yuvam dediği güze evine...

Ve Anadolu'mda gün akşam olur
Erkenden çöker sessizlik dağlara.
Arkasından bir akşam yeli çıkar
Hafiften dokunur yanaklara.

Uzakların kokularını getirir
Buram, buram tüterek burunlara...
Aşk hikâyeleri fısıldar
Sanki bir sevgili gibi kulaklara...

İşte böyledir Anadolu'mun rüzgârları.
Hele sen onu gör birde yaz akşamları!
Durmada okşar gönülleri, saçları
Sanki okşayan meleklerin kanatları...

Sonrada seni senden alır
Bilmediğin diyarlardan uçurur
Bilmediğin Kaf dağına götürür
Anadolu'mun rüzgârları.

26.05.2019 / Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235450/anadolu-mun-ruzg-rlari.html>

SELAM OLSUN GAYRİ 1

Gökten yağınca yağmur ince ince
Her yerde yeşil, mor otlar bitince
Kınalı keklik, guguk kuş ötünce
Bizim ellere selam olsun gayri!

Karlar eriyip kardelen çıkınca
Sarp koyaklardan kar suyu akınca
Sütleğen, geven hep çiçek açınca
Bizim yaylaya selam olsun gayri!

Kırlar, ovalar yeşil giyinince
Papatyalar başa taç edilince
Her tuttuğun ot cana can verince
Bizim otlara selam olsun gayri!

Tepeler baharda cennet olunca
Gül, çiğdem, kekik, çiçekle dolunca
Dağlarda sümbül mis olup kokunca
Bizim dağlara selam olsun gayri!

Çardaklar dolup evler şenlenince
Yükselim aşka gelip dilenince
Yörük göçerler yola yönelince
Bizim yollara selam olsun gayri!

28.05.2019 Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235798/selam-olsun-gayri-1.html>

ÇOCUKLAR VE KARNELERİ

Eli karneli çocukları seyrettim bugün.
Onlar sevinç çığlıkları atarken
Benim, hem sevinçli
Hem hüzünlüydü gönlüm.
Neden ağlıyordum, neden üzgündüm?
Sahi özlemiş miydim o günleri?
Özlemden miydi yoksa
Yüreğimin titremeleri?
Bende vermiş miydim o karneleri?
Ama onlar bilmezler ki beni(!)
Bugün çocukları seyrettim
Yüzlerinde gülücükler,
Ellerinde karneleri.

14.06.2019 Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1238469/cocuklar-ve-karneleri.html>

ERKEKLER AĞLAMAZ DEMİŞLER

Her şeyden önce
Kadını da erkeği de
İnsan olarak yaratmış Yaratan.
Hepsine de vermiş duygu,
Hepsine de vermiş akıl ve iz-an...
Olur mu, kadın olunca ağlayıp ta
Erkek olunca ağlamaman?
Ağlar dostum, erkeklerde ağlar!
Onları de yürek,
Onları de can!
Vallahi de ağlar, yüreği olan her insan!
Billahi de ağlar hem anan, hem baban!
Ağlar, dostum ağlar!
Erkek olanlarda, babalarda ağlar!

16.06.2019
Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1238715/erkekler-aglamaz-demisler.html>

ŞEHİTLER HIÇ ÖLMEZ

Dağlar gibi uzanıp ta toprağa
Son kez el salladılar uzaklara
Kuş misali yükselip de havaya
Uçup gittiler pembe ufuklara.

Tez haberleri varmadan sılaya
Onlar ulaştılar çoktan Allah' a
Sevenleri girerken karalara
Onlar erdiler nurlu sabahlara.

Kabriniz nur, yeriniz cennet olsun!
Sizi Rahmetle, aşkla anıyoruz.
Şanı düşer mi böyle bir ulusun?
Şehidim tarihim kadar ulusun!

Şehitlik herkese nasip edilmez
Onlar aramızdadır gözler görmez!
Onlara sakın ödüler demeyin,
Onlar şehittir şehitler hiç ölmez!

Yükselim kor ateş olur yanarsın!
Üzülme, yarın sende oradasın!
Bütün bir millet ölsek de ne çıkar?
Yeter ki al bayrağım dalgalansın!

Mustafa YÜKSEL 18.03.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1287409/sehitler-hic-olmez.html>

KORONA VE GENÇLİK

Yaşlılar dışarı çıkmasınlar dediler. Yasak!
Tamam! Onlar çıkmayıp, onlar kurtulacak...
Ya dışarıda başıboş gezen gençlik ne olacak?
İnanın; yaşlıların katilleri işte onlar olacak.

Bütün dünyada, her tarafta virüs dolu,
Feryatlar kaplamış, hem sağı hem solu,
Hiç akıllanmaz mıyız biz, bumu aklın yolu?
Sorumluluk dediğin, akıl dediğin bumu?

Korona belasından uzak durup kaçacaksın.
Tüm Tedbirini alıp, kendini koruyacaksın.
Kural tanımazsan, akıllı adam olmazsan,
Korona ya değil, kendi aklına yanacaksın!

Her devirde geldi insanlığı böyle musibet.
Musibet demek, dert demek, acı demek!
Size söylüyorum "bir şey olmaz" diyenler,
Geçmiş musibetlerden ders almak gerek!

02 Nisan 2020 _____ Mustafa YÜKSEL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1290597/korona-ve-genclik.html>